

1-2

Ribič

GLASILO SLOVENSKEGA RIBIŠTVA

LETO 2022
LETNIK LXXXI
ISSN 0350-4573

Uspešen sulčelov na Savi, RD Tržič. Foto: U. Bajjič

21. MAJ 2022 JE SVETOVNI DAN PREHODNOSTI VODA ZA RIBE SELIVKE

Svetovni dan prehodnosti voda za ribe selivke – World Fish Migration Day je enodnevni dogodek, ki ga vsaki dve leti organizira World Fish Migration Foundation (WFMF) – Svetovna organizacija za prehodnost rib selivk. Poseben pomen Svetovnega dneva prehodnosti voda za ribe selivke je v tem, da je ta dogodek globalen in na njem sodelujejo organizacije iz vsega sveta. Organizatorji želijo z njim izpostaviti življenjsko potrebo rib, da lahko prosto potujejo od drstišč do področij, kjer žive in se prehranjujejo, in nazaj. Želijo tudi izboljšati razumevanje svetovne javnosti o pomenu migracije rib in o potrebi po zdravih rekah.

V letu 2020 je pandemija vplivala tudi na vse aktivnosti WFMF. Njen najpomembnejši dogodek, tj. zadnji Svetovni dan prehodnosti voda za ribe selivke, bi moral biti 14. maja 2020. Iz prvotnega datuma v maju je bil preložen na 24. oktober 2020, ko so ga kljub neugodnim zdravstvenim razmeram v svetu le uspeli uspešno izpeljati. Odziv in število dogodkov sta bila, glede na vse zdravstvene omejitve v zvezi s covidom-19, presenetljivo velika.

Letošnji dogodek bo potekal 21. maja 2022. Organizatorji želijo, da se jim s svojimi dogodki pridruži čim več organizacij in državljanov po vsem svetu. Postavili so si zelo ambiciozne cilje. Želijo, da bi na ta dan letos potekalo:

- 600 dogodkov,
- v 80 državah,
- da bi dosegli 200 milijonov ljudi po vsem svetu,
- da bi renaturirali in zaščitili 2.000 km rek.

Ugotovitve raziskav, ki v svetu spremljajo stanje rib selivk, so skrb zbujujoče. Kažejo, da so se populacije od leta 1970 zmanjšale kar za 76 %. Veliko rib, ki se selijo, je življenjsko ali vsaj lokalno ogroženih, ker jim je onemogočena prehodnost zaradi različnih pregrad v vodi, ki preprečujejo njihovo selitev. Številne ribje vrste, ki se selijo, so tako resno ogrožene. Težav, s katerimi se ribe srečujejo, da izpolnijo svoj naravni življenjski cikel, je veliko. Večino jih povzroči človek s svojimi aktivnostmi. V Evropi prehodnost rek za ribe ovira 1,3 milijona ovir,

ki jih je postavil človek. To so jezovi, zapornice in druge ovire, ki prekinajo naravni tok rek in predstavljajo oviro za prehod rib. Večina od 25.000 hidroelektrarn in številne od 10.000 pregrad za odvzem vode za različne druge namene po vsej Evropi niso primerno prehodne za ribe in vsako leto povzročijo smrt ogromnega števila rib, ko se te selijo navzgor in še več na poti navzdol. Posebej ribje vrste, ki potujejo na daljše razdalje, kot so evropske jegulje, lososi, jesetri in številne druge vrste, so v številnih rekah resno izčrpane ali celo na robu preživetja. Pri nas sta najbolj ogrožena podust in sulec. Kar 21.000 od 25.000 hidroelektrarn v Evropi so male hidroelektrarne (MHE), ki so še posebej neučinkovite. Te proizvedejo manj kot 1 % celotne proizvodnje elektrike v Evropi. Hkrati pa blokirajo prehod 21.000 migracijskih poti in so krive za ekološko katastrofo velikih razsežnosti.

Kljub jasnim zahtevam v evropski Vodni direktivi o zagotavljanju ugodnega stanja voda se stvari na bolje še vedno premikajo zelo počasi ali pa se sploh ne. Prav zavedanje problema je bistven prvi korak, da bi lahko prišli do resničnih sprememb. Zato je nujno potrebno izboljšanje razumevanje javnosti o pomenu migracije rib, treba pa je tudi ozaveščati ljudi o pomenu prehodnosti rek in možnosti proste selitve rib. Treba je povečati zavest o potrebi po zdravih rekah, saj smo ljudje življenjsko odvisni od obeh. Združeni lahko ustvarimo večji tok moči, povečamo zavest in delimo idejo o medsebojni povezanosti. Avtorji pobude želijo aktivirati in pritegniti k sodelovanju organizacije ter državljane po vsem svetu, da bi v svojih sredinah organizirali lastne dogodke, s katerimi bi opozarjali na neločljivo povezanost usode rib, rek in ljudi. Dogodki so namenjeni tako ribičem, ljubiteljem narave, mladim oziroma najširšemu krogu ljudi. Lokalni dogodki imajo tako cilj, da ljudem v njihovem okolju omogočijo, da spoznajo življenjski pomen proste migracije rib pri opravljanju njihovih življenjskih funkcij. Ti dogodki so lahko zelo različne narave, kot so delavnice, predavanja, razstave, obiski ribjih stez, predstavitev lokalnih problemov, prikazi dobrih praks in podobno.

Organizatorji dogodka so prepričani, da lahko le s tesnim mednarodnim sodelovanjem in skupnimi aktivnostmi upamo, da nam bo uspelo obnoviti življenjski prostor rib selivk, ki so za ljudi izjemno pomembne, tako z okoljskega kot ekonomskega vidika.

Svetovni dan prehodnosti voda za ribe je tudi letos podprla Evropska ribiška aliansa – European Anglers Alliance, katere aktivna članica je tudi Ribiška zveza Slovenije. Vse organizacije, ki bi ob dnevu prehodnosti voda za ribe selivke želele pripraviti dogodke, lahko dobijo več informacij na spletni strani WFMD <https://www.worldfishmigrationday.com>, kjer lahko svoj dogodek tudi prijavijo.

Borut Jerše

Želja organizatorjev je, da bi letos k sodelovanju pritegnili preko 2.000 različnih organizacij po vsem svetu. Vse aktivnosti, ki jih vodi Svetovna organizacija za prehodnost rib selivk, zahtevajo čim širše sodelovanje. Med organizatorji dogodkov naj bi bile tako vladne organizacije, nacionalne in regijske ribiške organizacije, ribiška društva, nevladne organizacije kot tudi strokovne institucije in drugi organizatorji. Obeležitev svetovnega dneva prehodnosti voda za ribe je priložnost, ki smo jo v preteklosti v Sloveniji premalo izkoristili. Stanje na področju prehodnosti voda za vodne organizme je namreč tudi pri nas zaskrbljujoče. Pri nas sta najbolj ogroženi ribji vrsti podust in sulec. Dobro delujoče ribje steze bi žal lahko prešteli na prste ene roke. Pritiski kapitala in politike na vode so vse hujši. Civilno družbo se izriva stran od vplivanja na gradnjo novih hidroelektrarn in posege v vode. Zato bi se morale enako misleče nevladne organizacije s področja varstva narave tudi pri nas bolj povezati in morale bi biti še glasnejše.

Prav bi bilo, da bi se 21. maja letos dogodkom ob dnevu prehodnosti voda za ribe selivke pridružilo čim več organizatorjev v Sloveniji. To je tudi priložnost, da našo javnost opozorimo na pereče probleme prehodnosti voda pri nas, pa tudi, da predstavimo uspešne rešitve teh problemov, ki jih tudi imamo, pa je javnost z njimi premalo seznanjena. Tudi Svetovna organizacija za prehodnost rib selivk pričakuje, da bo Slovenija letos aktivno sodelovala z več različnimi dogodki.

RIBIČ

GLASILO SLOVENSKEGA RIBIŠTVA

Ribič je z odločbo Ministrstva za kulturo, št. 61510-42/2014/3, izdano 16. 5. 2014, vpisan v razvid medijev pod zaporedno številko 1880.

ISSN 0350-4573
UDK 632

Izdaja

Ribiška zveza Slovenije,
1001 Ljubljana, p. p. 2974.
Izhaja vsak prvi teden v mesecu, razen številki 1-2 in 7-8, ki so združene.

Uredništvo in uprava:
Tržaška cesta 134
1000 Ljubljana

Telefon:
uredništvo: (01) 256 12 97
tajništvo: (01) 256 12 94
041 738 849
telefaks: (01) 256 12 95
www.ribiska-zveza.si

NASLOVI ELEKTRONSKE POŠTE

RIBIŠKE ZVEZE SLOVENIJE:
Ribiška zveza Slovenije
info.rzs@ribiska-zveza.si
sekretar RZS
sekretar.rzs@ribiska-zveza.si
tajništvo RZS
tajnistvo.rzs@ribiska-zveza.si
računovodstvo RZS
racunovodstvo.rzs@ribiska-zveza.si
uredništvo glasila Ribič
glasiloricibic.rzs@ribiska-zveza.si

Transakcijski račun:
02010-0017838266

UREDNIŠTVO:
Odgovorni urednik:
Jure Ušeničnik Schifferstein

UREDNIŠKI ODBOR:
predsednik:
Igor Kloboves

člani:
Egon Dolenc, Drago Ornik,
Boštjan P. Zagožen, Peter Weibl

ČASOPISNI SVET:
člani:

dr. Jože Ocvirk,
dr. Božidar Voljč

Lektoriranje:
Alenka Ličen

Na podlagi zakona o davku na dodano vrednost se od glasila obračunava davek na dodano vrednost.

Naklada: 11.000 izvodov

Priprava za tisk in tisk:
Tiskarna SCHWARZ PRINT, d. o. o.

Glasiilo je sofinancirala Fundacija za financiranje športnih organizacij v RS

Vsebina

AKTUALNO

21. maj 2022 je svetovni dan prehodnosti voda za ribe selivke

Borut Jerše 2

Obvezno protidopinško usposabljanje za ribiče tekmovalce

Strokovna služba RZS 4

INTERVJU

Pomoč ribičem in medsebojno zaupanje učinkovitejša kot kaznovanje

Borut Jerše 5

RIBIŠKI SEJMI

Bobite pozorni na prave termine ribiških sejmov

Borut Jerše 6

OHRANIMO NARAVO

Vogljajna s pritoki

Milan Štraus 7

SPRETNOSTI

Vežati ali ne, to je zdaj vprašanje

David Primožič 11

POGLEDI

Novoletne zaobljube mesec dni kasneje

Matej Godec 13

PREDSTAVITEV RIBIŠKIH DRUŽIN

Ribiška družina Bistrica Domžale

Uredništvo 14

DRŽAVNA TEKMOVANJA

Ekipi RD Ptuj prvi naslov državnih prvakov v lovu rib s plovcem

Jože Šmejc 16

MEDNARODNA TEKMOVANJA

Rib je bilo le za vzorec

Jože Šmejc 20

Slovenija druga na svetu!

Jože Šmejc 21

ZA RIBIŠKE DRUŽINE

Nadzornik: brezplačno spletno orodje za popolno vodenje članstva v ribiških družinah

Boštjan Lipnik 25

RIBOLOV

Kraparski uspeh v hladni vodi

Niko Hari 26

Zmenki z menki

Igor Miličič 28

Pred prihajajočo sezono

Rok Šparovec 30

REPORTAŽA

Dežela tisočerih jezer in ščuk (2. del)

David Primožič 32

MLADI RIBIČ

Prvič na sulca

Blaž Dominik 35

MUHARSKI KOTIČEK

Muharjenje z mokrimi muhami (2. del)

Vladimir Mikec 37

V SPOMIN

Andrej Žitnik 38

Iztok Kopač 38

Jože Majerle 38

Miro Milčinovič 38

Antun Bačič 38

RIBIČI KUHAJO

Ribji različici z jogurtom in riba po katalonsko

Borut Jerše 39

V posameznih prispevkih izražena stališča ne predstavljajo nujno tudi stališč uredništva.

Obvestilo dopisnikom Ribiča

Dopisnike prosimo, da svoje prispevke pošiljajo na e-naslov:

glasiloricibic.rzs@ribiska-zveza.si.

Prispevke za glasilo Ribič je treba poslati uredništvu trideset (30) dni pred izidom, nujna obvestila pa dvajset (20) dni pred izidom.

Poslanih prispevkov ne vračamo, razen na avtorjevo željo. Izvirnike hranimo 15 dni od objave v glasilu.

Po sklepu predsedstva RZS z dne 18. oktobra 2003 ne honoriramo:

- pisem bralcev,
- kapitalnih ulovov,
- obvestil,
- poročil o delu strokovnih delovnih teles RZS.

Nenaročene prispevke bomo objavljali skladno z razpoložljivim prostorom in njihovo aktualnostjo. Da bi se izognili neobjavam, občasnim dopisnikom svetujemo predhodni posvet z odgovornim urednikom, da bi skladno s programsko zasnovo zagotovili tematsko uravnoteženost vsebine Ribiča.

Uredništvo

OBVEZNO PROTIDOPINŠKO USPOSABLJANJE ZA RIBIČE TEKMOVALCE

Konec decembra in v začetku januarja ni bilo malo ribičev - tekmovalcev na mednarodni in državni ravni, ki so morali opraviti obvezno spletno usposabljanje o preprečevanju dopinga, skladno s pozivom RZS, da morajo tekmovalci to usposabljanje opraviti, če hočejo biti registrirani v letu 2022. Za tiste posameznike, ki niso najbolj vešč sodobne računalniške tehnologije, je to usposabljanje predstavljalo velik izziv, nekateri pa so v tem usposabljanju videli zgolj zapravljanje časa in se spraševali, zakaj je tako usposabljanje sploh potrebno.

Naj na tem mestu pojasnimo, da smo bili kot nacionalna panožna športna zveza (NPŠZ) za kategoriji ribištvo-sladkovodni športni ribolov in ribištvo-kasting in kot članica Olimpijskega komiteja Slovenije - zveze športnih zvez skupaj z ostalimi krovnimi športnimi organizacijami pozvani, da od aktivnih tekmovalcev zahtevamo, da pridobijo certifikat o opravljenem usposabljanju. Skladno z dokumentom »Pogoji, pravila in kriteriji za registriranje in kategoriziranje športnikov v R Sloveniji« morajo za pridobitev tekmovalne licence obvezno protidopinško izobraževanje opraviti vsi posamezniki, stari od vključno 14 let dalje, ne glede na raven tekmovanja, v katerem tekmujejo. Strokovni svet RS za šport je določil konec obdobja za pridobitev certifikata z 31. 12. 2021.

Po več usklajevalnih sestankih naše zveze z odgovornimi tako na OKS-ZŠZ kot Slovenske protidopinške organizacije (SLOADO) smo prišli do skupnega dogovora, da morajo ribičski tekmovalci - člani državnih reprezentanc, ki nastopajo na mednarodnih tekmovanjih v tujini, do 31. 12. 2021 opraviti usposabljanje in pridobiti certifikat na mednarodni in državni ravni. Tekmovalci, ki tekmujejo zgolj na tekmah državnega prvenstva v vseh ligah tekmovalnih panog, pa so dolžni opraviti certifikat zgolj na državni ravni do vključno 15. 1. 2022. Uskladili smo se, da tekmovalci, ki tekmujejo na ribičskih tekmovanjih nižje ravni, tega certifikata ne potrebujejo.

Čeprav se je mnogim tekmovalcem, ki so opravili to obveznost, zdelo, da je takšna oblika obveznosti brezpredmetna za ribiče tekmovalce, pa so lahko skozi vsebino ugotavljali, da prinaša usposabljanje veliko koristnih informacij in podatkov ne zgolj s področja prepovedanih poživil, temveč tudi prehranskih dodatkov ter dolžnosti in pravic tekmovalca, ki je pozvan na protidopinško testiranje. Čeprav večina tekmovalcev na državni ravni najverjetneje ne bo nikoli podvržena protidopinški kontroli in postopku, pa naj navedemo, da so na mednarodnih ribičskih tekmovanjih pod okriljem CIPS takšni postopki utečeni in da se vsako leto zaloti nekaj ribičskih tekmovalcev, ki so si pomagali z nedovoljenimi substancami.

Kljub nekaj slabe volje ter kljub domnevno po nepotrebnem izgubljenemu času in včasih žolčnih izjav naj zaključimo, da je do oddaje prispevka spletno

usposabljanje uspešno opravilo 441 oseb, kar predstavlja veliko večino registriranih tekmovalcev na mednarodni in državni ravni. Naj še enkrat ponovimo, da pridobitev certifikata ni bila kaprica RZS in smo v razgovoru s pristojnimi dosegli vsaj to, da certifikata ni treba pridobiti tistim ribičem, ki tekmujejo na regijski ravni ali na ravni matične RD. Vsem tistim, ki ste usposabljanje uspešno opravili, čestitamo, zahvaljujemo pa se tudi vsem tistim, ki ste si medsebojno nesebično pomagali.

Strokovna služba RZS

WWW.KOSTEVC.SI

TRGOVINA KOSTEVC | WWW.KOSTEVC.SI

TRG ZBORA ODPOSANCEV 20, 1330 KOČEVJE

DELOVNI ČAS: PON – PET 9:00 – 12:00 & 14:00 – 17:00, SOB 09:00 – 12:00

NOVA SPLETNA TRGOVINA !!!

G 031 611 479 | E TRGOVINA@KOSTEVC.SI

INTERVJU Z RIBIŠKO INŠPEKTORICO SAŠO LEKŠAN

POMOČ RIBIČEM IN MEDSEBOJNO ZAUPANJE UČINKOVITEJŠA KOT KAZNOVANJE

Inšpektorat Republike Slovenije za kmetijstvo, gozdarstvo, lovstvo in ribištvo deluje v okviru Ministrstva za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano. Področje inšpekcije za lovstvo in ribištvo že vrsto let uspešno vodi Igor Simčič. Izvajajo inšpekcijski nadzor nad izvajanjem zakonodaje na področju lovstva (lovska inšpekcija), sladkovodnega ribištva (ribiška inšpekcija – sladkovodno ribištvo) in morskega ribištva (ribiška inšpekcija – morsko ribištvo). Delo inšpektorice za področje morskega in sladkovodnega ribištva že peto leto opravlja Saša Lekšan. Med ribiči je zelo priljubljena, saj jim je vedno na razpolago, v njihove probleme se poglubi, jih skuša razumeti in jim pomagati. Z njo smo opravili pogovor, v katerem nam je razkrila veliko zanimivosti svojega dela.

Kakšni so bili začetki vašega dela kot inšpektorice za področje morskega in sladkovodnega ribištva?

Začetki so bili kar zahtevni. Po izobrazbi sem magistra upravnih ved, sem pa velika ljubiteljica narave in živali. Že od malih nog sem povezana z živalmi. Prihajam iz kmetije v Danah, kjer se ukvarjamo s konjerejo, z družino pa sedaj živim na kmetiji na Blokah. Nasledila sem Barbaro Bizjak, ki je bila na tem mestu dolgo vrsto let in je bila prava legenda med ribiči. Zato sem v začetku imela kar malo treme. Zelo sem ji hvaležna, ker me je z veliko ljubezni in potrpljenja uvajala v delo. Skupaj sva delali skoraj 3 leta in v tem času sem lahko dobro spoznala svoje delo ter ljudi. Sem članica RD Cerknica, kjer sem opravila tudi ribiški izpit.

Kakšno je področje vašega dela?

Na področju sladkovodnega ribištva skrbim za pregledovanje izvajanja ribiško gojitvenih načrtov in pregledovanje posegov v vodotoke, če so ti izvedeni na podlagi strokovnega mnenja Zavoda za ribištvo Slovenije. Nadziram izvajanje koncesijskih pogodb in dejavnosti izvajalcev ribiškega upravljanja, opravljanje nalog in pooblastil ribiških čuvajev, pregledujem ustreznost ribolovnih dovolilnic in vodenja sredstev, ki so pridobljena s prodajo ribolovnih dovolilnic. Nadziram tudi pravice dostopa do vode.

Moje delo na področju morskega ribištva temelji na inšpekcijskih nadzorih sledljivosti ribiških izdelkov in izdelkov iz ribogojstva. Nadzore opravljamo v ribarnicah, restavracijah, pri grosistih in na mejnih prehodih. Ribiški proizvodi in proizvodi iz ribogojstva morajo imeti zagotovljeno sledljivost od ulova do prodaje. Z omenjenimi nadzori preprečujemo nezakonit ribolov in tako pomagamo ohranjati vodni živelj. Poročila pošiljamo na Evropsko agencijo za nadzor ribištva v Španiji, ki prav na podlagi teh poročil, ki jih posredujejo članice, regulira ribolov preko varstvenih območij, lovnih dob in kvot za posamezne ribje vrste. Ukrepi za ohranjanje in upravljanje ribolovnih virov so nujno potrebni za sedanje in prihodnje generacije.

Kako vam uspeva opraviti vse delo, ki je zelo obsežno?

Naše delo je res zelo obsežno. Sama nadzorujem delo 35 ribiških družin, Zavoda za ribištvo Slovenije in skrbim za koordinacijo dela na sladkovodnem področju ribiške inšpekcije. Pri delu na področju sladkovodnega ribištva sta na našem inšpektoratu še dva inšpektorja, Janez Mulej in Slavko Šiško.

Na področju morskega ribištva v Kopru deluje inšpektor Vinko Smoje, ki se ukvarja predvsem s sledljivostjo ribiških proizvodov,

skrbi pa tudi za prenos vseh sprememb evropske ribiške zakonodaje na ostale inšpektorje, saj se redno udeležuje sestankov oziroma video konferenc, ki potekajo predvsem v Vigu (Španija). Robert Smoje pa izvaja inšpekcijski nadzor na morju. Vse ribolovne aktivnosti se na morju nadzorujejo s pomočjo posrednih zaznav ribiških aktivnosti na morju, ob pomoči oddajnikov VMS, ki so nameščeni na vseh večjih ribiških plovilih, za omenjen nadzor pa skrbita dve ribiški inšpektorici v Kopru, ki poleg tega opravljata tudi nadzore iztovora v pristaniščih. Naš inšpektorat ima na morju tudi svoj čoln, ki je bil pridobljen tudi s pomočjo evropskih sredstev.

Kako ste zadovoljni z delom RD, kako ocenjujete njihovo delo upravljavk z ribjim življem in kako se izvajajo RGN?

Z delom ribiških družin sem zadovoljna. Mislim, da dobro opravljajo delo upravljavk z ribjim življem. Delujejo kot društva, njihovo delo je prostovoljno. To pomeni, da se vanje včlanjujejo ljudje, ki jih družijo ljubezen do voda, ribjega življa, ribolova ter zavest, da je treba naravo in življenje v njej ohranjati in spoštovati. Zelo spoštujem njihovo požrtvovalno delo. Razumem, da pri njihovem delu prihaja do številnih vprašanj in problemov, tudi razhajanj v miselnosti. Po svojih najboljših močeh jim skušam pomagati. Potrebno je veliko pogovorov, tudi usklajevanj, da pride do skupne točke rešitve, ki na koncu prinaša zadovoljstvo vseh. Zelo pomembno se mi zdi, da ustvarimo medsebojno zaupanje. Zato se trudim, da sem jim vedno na razpolago, tako po telefonu, elektronski pošti kot osebno, če je potrebno. Z veseljem opažam dobro sodelovanje med RD in ZZRS. Zelo pomembno se mi zdi, da imajo RD v ZZRS ustrezno strokovno pomoč in podporo.

Kje vidite probleme? Kakšne so najpogostejše kršitve, na katere naletite?

Osnova mojega dela je spremljanje izvajanja RGN. Najpogosteje kontaktiram z gospodarji in vodji ribiško-čuvajske službe v RD. Pri izvajanjih RGN prihaja v RD do številnih problemov. Do kršitev prihaja npr. pri časovnih omejitvah oddajanja letnega programa in letnega poročila, pri ceni ribolovnih dovolilnic, ki so določene s koncesijsko pogodbo, pri morebitnih neustreznih poribljavanjih, ki niso v skladu z letnim programom. Je pa res, da imajo RD veliko problemov pri nabavi določenih ribjih vrst, predvsem krapovcev in plenilk, kot so smuč, ščuka in sulec. Skušam pomagati in probleme razumeti. Kaznovanje je zadnji ukrep, če se le lahko zadeve uredijo in, seveda, če se kršitve ne ponavljajo. Največ dela je še vedno na

prekrškovnem področju zaradi krivolova (lov brez veljavne ribolovne dovolilnice, lov na nedovoljene načine in oviranje ribiškega čuvaja pri izvrševanju njegovih pooblastil) in na področju posegov v vodotoke, ki so v nasprotju z mnenjem ZZRS.

Kako vidite čuvajsko službo? Kako sodelujete s čuvaji?

Ribiške družine in Zavod za ribištvo Slovenije imajo dobro organizirano čuvajsko službo. Ta je na terenu izredno pomembna, saj so ribiški čuvaji običajno prvi, ki opazijo vse, kar se dogaja z vodo in ob njej. Tako na nek način skrbijo tudi za zaščite drstišč, opazijo nedovoljene posege v vode, ne le da preganjajo krivolov. Trudim se, da imam čim boljšo komunikacijo z njimi in da sem jim vedno na razpolago, ko se obrnejo name. V času pandemije covid-19 so imeli čuvaji še dodatno oteženo delo, vendar so ga dobro opravili. Zelo pomembno je, da so čuvaji kot pooblaščen osebe čim več na terenu, da pri vseh nepravilnostih hitro odreagirajo in v primeru ugotovitve nepravilnosti napišejo popoln predlog za uvedbo postopka o prekršku, saj je potem reševanje naprej lažje in uspešnejše.

Kakšno je vaše mnenje glede stanja voda: se to izboljšuje ali slabša?

Stanje naših sladkih voda in ribjih populacij v njih je še vedno dobro. Spreminjanje podnebja, segrevanje vode, dolgotrajne suše, poplave, vse to žal negativno vpliva tudi na stanje voda, ribjega življa in sladkovodno ribištvo. Mislim, da ima za dobro stanje voda pomembne zasluge tudi dobro delo upravljavcev. Izboljšuje se tudi okoljska zavest ljudi, njihova večja ozaveščenost o pomenu čistih voda za zdravje ljudi. Opažam tudi, da je v naravi vse manj večjih odlagališč odpadkov. Je pa še veliko dejavnikov, ki so izven vpliva ribičev, saj jih ne morejo vedno predvideti, vplivajo pa na izvajanje letnih programov.

Saša Lekšan opravlja delo inšpektorice za področje morskega in sladkovodnega ribištva. Foto: Mateja Vidojevič.

Kako je s pogini?

Pri svojem delu se žal srečujemo tudi s pogini. V zadnjem času ne opažamo poslabšanja stanja. Razlogi so še vedno v izpustih strupenih snovi v vodo, presušenjem strug in nestrokovnih posegih v vode. Še vedno je veliko problemov z malimi hidroelektrarnami, ki pogosto ne spoštujejo določil o minimalnem pretoku in tako struge pogosto ostanejo suhe. Žal gre pri tem pogosto za gojitvene potoke, kjer je škoda na ribjem življu še večja. Pogini so v prvi vrsti predmet okoljske inšpekcije, po Zakonu o vodah, pri poginih ima ribiška inšpekcija le možnost kaznovanja, če se ob poginu rib ne obvesti centra za obveščanje, v nujnih primerih pa lahko odredimočasne ukrepe za preprečitev škode ribam ali njihovega biotopu. Je pa res, da so ribiči pogosto prvi na mestu pogina, potem po navadi pride še policija. Zelo pomembna je hitra reakcija. Če se upravljavci obrnejo na nas, jim posredujemo prave naslove. Ekološko-kriminalistična policija pa poskrbi za odvzeme vzorcev.

Kako gledate na problematiko ribojedih ptic, vider in drugih plenilcev? Se na terenu s temi problemi pogosto srečujete?

S problematiko sem dobro seznanjena. Razumem stisko ribičev, ki se dnevno soočajo s problematiko ribojedih ptic, predvsem kormoranov in čapelj, pa tudi vider. Pogosto mi ribiči o teh problemih povedo, soočam pa se s temi problemi tudi na terenu. Žal ribičem pri tem ne morem veliko pomagati. Vidim pa, da so se ribiške družine marsikje zelo dobro organizirale, da v okviru zakonskih odločb o plašenju kormoranov svoje vode uspešno zaščitijo pred temi plenilci. Ribe so marsikdaj v podrejenem položaju nasproti drugim živalskim vrstam, ki jih ogrožajo. Sem pristaš usklajenega razmerja med različnimi živalskimi vrstami v naravi. V primeru ogroženosti določene vrste menim, da jo je treba zaščititi, če pa se razmnoži preko meja, pa so nujni posegi v populacije, kot npr. pri kormoranah.

Borut Jerše

Bodite pozorni na prave termine ribiških sejmov

Spoštovani bralci!

Sredi decembra, že takoj po izidu Ribiča 12/2021, je žal prišlo do sprememb terminov nekaterih ribiških sejmov. Bodite pozorni, da pred odhodom na določen sejem obvezno še enkrat preverite termin sejma.

Novi termini sejmov so:

Alpe - Adria v **Ljubljani** prestavljen iz 26.–29. 1. 2022 na 23.–26. 3. 2022

For Fishing v **Pragi** prestavljen iz 3.–6. 2. 2022 na 10.–13. 3. 2022 in

Dnevi ribolova v **Zagrebu** prestavljeni iz 18.–20. 3. 2022 na 23.–27. 2. 2022.

Glede na trenutno epidemiološko stanje lahko pride še do kakšne spremembe.

Borut Jerše

VOGLAJNA S PRITOKI

Prvinska Voglajna je danes zgodovina, ohranjena v zapisih nekega preteklega časa. V letih 1845 – 1846 so ob gradnji južne železnice Dunaj – Trst pričeli prestavljati in ravnati njeno korito ter po letu 1950 v imenu urbanizacije in poplavne varnosti nadaljevali z deli vse do današnjih dni. Izginili so njeni mogočni okljuki, brzice, kaskade, tolmoni, otočki, prodišča in z gozdom ter močvirsko vegetacijo poraščene brežine. Za blagostanje skupnosti so trajno spremenili prvotno podobo rečne krajine in življenjske pogoje takratnih rastlin ter živali. Kritično presojanje in vrednotenje vseh naravnih izgub ter dobiti ljudi v prostoru Voglajne pa danes ni več produktivno.

Voglajna se rodi kot potok iz bistrh izvirov kozjanskega hribovja, se za kratko ustavi v Slivniškem jezeru in iz njega vijuga po Voglajnski dolini. Tu se ji pridružijo še drugi manjši pritoki in jo spremenijo v rečico, ki se v Celju izliva v mogočnejšo sestro Savinjo. O kraju nastanka Voglajne so mnenja deljena. Nekateri avtorji zgodovinskih zapisov in ljudskega rekla postavljajo izvire pod Jezerce, pod Volčjo jamo, ... še najverjetneje pa je bil ta od sotočja Ločnice in Drobinskega potoka. Danes je to potopljeno in njen nastanek predstavlja iztok Slivniškega jezera.

Izvor imena Voglajna prav tako ni znan. Skozi zgodovino se pojavlja vrsta latinskih in nemških imen, izvor slovenskega pa jezikoslovci (F. Bezlaj, M. Snoj, ...) tolmačijo precej različno.

Voglajnski ribiški okoliš

Po Uredbi o določitvi meja ribiških območij in ribiških okolišev v Republiki Sloveniji (Uradni list RS, številka 52/07) je Voglajna sestavni del Savinjskega ribiškega območja s statusom samostojnega ribiškega okoliša, ki zajema celoten tok Voglajne od izvira do izliva v Savinjo z vsemi pritoki, razen Hudinje. Ta je v Celjskem ribiškem okolišu, razen pritoka Vzhodna Ložnica, ki je v Voglajnskem ribiškem okolišu. Pri vodnogospodarskem urejanju celjskega vodnega vozlišča so namreč vodarji korito Voglajne in Hudinje večkrat prestavili ter pri tem Vzhodno Ložnico iz Voglajne speljali v Hudinjo.

Geografski in hidrološki podatki:

- povodje: donavsko – Sava – Savinja s pritoki; ribiški okoliš: Voglajnski;
- padavinsko območje: 412 km²;
- površina ribiškega okoliša: 163,6 ha (Voglajna s pritoki in mrtvicami 79,60 ha, Slivniško jezero 84,00 ha);
- makro lokacija povodja Voglajne: Občina Šentjur pri Celju, Občina Dobje, Občina Šmarje pri Jelšah, Občina Štore, Občina Celje, Občina Laško, Občina Vojnik;
- Vodni viri Voglajne:
 - Ločnica (pritok Slivniškega jezera) s pritoki: Cerovec in Rakovski potok ali tudi Rakovec;
 - Drobinski potok (pritok Slivniškega jezera) s pritoki: Dolgi potok, Babni potok, Javorški potok in Rakitovec;
 - Slivniško jezero;
 - Ločica (levi pritok v Gorici pri Slivnici) s pritoki: Čreta ali tudi Čret;
 - Jezerščica (levi pritok pod Vezovjem) s pritoki;
 - Slom (desni pritok v Šentjurju) s pritoki: Cecinjski potok, Voglajna, Ostrožni potok, Dobovec, Travnški potok, Zagajski potok, Ribniški potok, Ponkavica ali tudi Bodrišnica, Senovica, Šentviški potok, Selski potok, Tratenski potok, Kamenski potok in mrtvice Sloma;
 - Kozarica (levi pritok v Šentjurju) s pritoki: Tisovski graben, Održna ali tudi Zalanka, Javorski graben ali tudi Javorščica in Rebre ali tudi Rečica;

Po mnenju geografov je rojstvo Voglajne na danes potopljenem sotočju Ločnice in Drobinskega potoka.

- Pešnica (desni pritok v Šentjurju) s pritoki: Drameljski potok, Slatinski potok ali tudi Kozarica, Jesenek potok ali tudi Križančev vir in Šentjurski graben;
- Hudičev graben (levi pritok v Hruševcu);
- Podgradski graben (desni pritok v Vrbnem);
- Krajnčica (levi pritok pod Krajnčami);
- Vrbniški graben (desni pritok v Vrbnem);
- Curgla ali tudi Curgelj (levi pritok v Mostah);
- Gajski potok (levi pritok v Kompolah) s pritoki: Žikovca ali tudi Žikovski potok in Maršek;
- Bojanski potok (levi pritok v Štorah) s pritoki: Hudi potok in Toplica;
- Kresniški potok (desni pritok v Štorah);
- Jelovski graben (levi pritok v Zvodnem);
- Anski potok (desni pritok pod Teharjem);
- Vzhodna Ložnica (levi pritok Hudinje v sestavu Voglajnskega ribiškega okoliša) s pritoki: Zastanski graben, Topolovec, Bezovičica, Griljčev graben, Cerovec, Lipovski graben ali tudi Lipovec, Proseniški potok, Dobjanski potok, Kandolov potok (izginil pod industrijsko deponijo Cinkarne Celje), Ljubečnica, Zadobrovski potok, Trnoveljski graben in mrtvica Vzhodne Ložnice v Bukovžlaku;
- Mrtvice Voglajne v Prožinski vasi.

Vodotoki Voglajnskega ribiškega okoliša so večji del regulirani. Klasične regulacije trapeznega profila, dimenzionirane za poplavne vode, brez drevja za osenčenje korit in brez hidrotehničnih objektov, ki bi vsaj lokalno omogočali večji volumen vode, se niso izkazale kot ustrezen nadomestek naravnih strug. Po primerljivih podatkih ihtioloških raziskav in inventarizacij so te izgubile okoli 70% vodnega življa, občutljivejše vrste rib (potočna postrv, blistavec, platnica, podust, ščuka, linj, navadni koreselj, ...), rakov (koščak, jelševac), žab (zelena žaba) in školjk

S potopitvijo sotočja Ločnice in Drobinskega potoka predstavlja rojstvo Voglajne iztok iz Slivniškega jezera.

Med Šentjurjem in Štorami je še moč najti ostanke naravnega korita Voglajne, ki kipi od življenja.

Skozi mesto Šentjur in od Štor do Celja teče Voglajna po klasično reguliranem koritu.

Relikt tehnične kulture.

(*potočni škržek*) pa so trajno izginile iz tega neprijaznega življenjskega okolja. Ribiška družina je vseskozi vlagala izjemne napore v izboljšanje slabega stanja in naravi prijaznejše gradbene posege v vode ribiškega okoliša. Med te moram uvrstiti njeno financiranje sanacije reguliranega korita Voglajne od Štor do Teharja s predhodno legalizacijo gradnje nizkih prelivnih pragov (1987), poglobljanje in urejanje opuščenih mrtvic Voglajne v Prožinski vasi (1986) ter mrtvice Vzhodne Ložnice v Bukovžlaku (1988), vzrejo in vlaganja deficitarnih domorodnih vrst rib - podusti, platnice, ščuke, ... za nadomeščanje naravne repopulacije (1988 - 2019), ... Kljub vsem njenim naporom pa je slavila vodarska stroka z nadaljnjim gradbenim preoblikovanjem naravnih korit v biološko mrtve kanale.

Kakovost vode

Dostopni zgodovinski pisni viri pričajo o slabem kakovostnem stanju Voglajne od pričetka obratovanja večjih industrijskih obratov (*Rudarsko in železarsko podjetje Štor, EMO Adolfa Westena v Celju, ...*). Večji del vodotokov je bil uvrščen v 3., Voglajna in Vzhodna Ložnica pa v 4. kakovostni razred. O slabem odnosu ruralnega in urbanega okolja do teh površinskih voda pa pričajo tudi uradni zaznamki izlivov okolju nevarnih ter škodljivih snovi. Od leta 1963 do leta 2020 jih je zabeleženih 169, vsi s posledico pogina rib in drugih vodnih organizmov. Ribiči so pri ugotavljanju virov in vzrokov poginov ter kot pogrebci kadavrov aktivno sodelovali. Neprijetno delo, ki se je mnogokrat nagrajevalo z grožnjami povzročiteljev gospodarju in njegovi sanitarni ekipi,

le redki primeri pa so se končali z obsodilno sodbo in plačilom odškodnine.

Stanje kakovosti Voglajne se je pričelo izboljševati z gradnjo in obratovanjem čistilnih naprav (*Celje 2004, Šentjur 2009, ...*). Agencija RS za okolje je leta 2009 vključila Voglajno v državni emisijski monitoring površinskih voda. Zadnje javno objavljeno poročilo raziskav je iz obdobja 2016 - 2019 in če tega nekoliko poenostavim je danes Voglajna v dobrem kemijskem ter dobrem ekološkem stanju. Seveda pa se z takšno oceno ne morem strinjati. Vpogled v stalne in občasne izlive okolju nevarnih ter škodljivih snovi (*gnojevka, komunalne odplake*) in legalne ter nelegalne gradbene posege zadnjih pet let izkazuje, da je realna ocena za celotno povodje še zelo daleč od dobrega stanja.

Imamo vrsto zgodovinskih in aktualnih meritev kakovostnih parametrov vode Slivniškega jezera ter Voglajne za primerjavo in preučevanje sprememb v prostoru ter pravočasno ukrepanje v primeru izkazanih potreb. Bi pa v zaključku tega dela pripomnil, da bi bili verjetno za voglajnske ribiče bolj uporabni prikazi o stanju kakovosti vode z tistimi parametri, ki imajo neposreden vpliv na življenje tu prisotnih domorodnih rib. Žal Uredba o kakovosti površinskih voda za življenje sladkovodnih vrst rib (*Uradni list RS, številka 46/02, 41/04*), Pravilnik o določitvi odsekov površinskih voda, pomembnih za življenje sladkovodnih vrst rib (*Uradni list RS, številka 28/05*) in Pravilnik o imisijskem monitoringu kakovosti površinske vode za življenje sladkovodnih vrst rib (*Uradni list RS, številka 71/02*) vodotokov Voglajnskega ribiškega okoliša ne vključuje.

Ribam neprijazen nadomestek klasičnega jezusa.

Ribe, raki, žabe in školjke

Na Voglajni s pritoki in Slivniškem jezeru je bilo v preteklosti izvršenih niz ihtioloških raziskav (1978/79, 1980, 1984, 2007/2008, 2017, 2019), katerih rezultati so uporabni za preučevanje njenega zgodovinskega, današnjega in bodočega stanja. Pri tem pa ne smemo zanemariti, da se zaradi velikih antropogenih vplivov ihtiološka slika Voglajne s pritoki spreminja. Te spremembe običajno pri ne-lovnih in redkih vrstah rib, brez konkretnih inventarizacij, ne zaznamo. Da pa bi se čim bolj približal dejanskemu stanju prisotnih rib, piškurjev, rakov, žab in školjk tekočih voda ribiškega okoliša bom iz popisa izločil zaprte vode (*Slivniško jezero, mrtvice*) ter za prikaz uporabil vse dostopne podatkovne vire (*ihtiološke raziskave, zabeleške vlaganj, statistiko ulova, zapisnike poginov, publicistiko*;) v katerih verodostojnost ne gre dvomiti:

- Piškurji (*Petromyzontidae*):
- Donavski piškur (*Eudontomyzon vladkovi*): prisoten na celotnem povodju Voglajne.
- Krapovci (*Cyprinidae*):
- Rdečeočka (*Rutilus rutilus*): prisotna na celotnem povodju Voglajne.
- Platnica (*Rutilus virgo*): nekoč množična v Voglajni in Vzhodni Ložnici, nato pa povsem izginila. Po sanacijskih vlaganjih leta 1988 – 1990 se njeno število ponovno zvišuje, se pa zaradi regulacij zmanjšuje areal poselitve.
- Klen (*Squalius cephalus*): prisoten na celotnem povodju Voglajne s trendom naraščanja populacije.
- Jez (*Leuciscus idus*): v Voglajno leta 2007 ter 2008 naseljena vrsta, ni podatkov o stanju populacije.
- Blistavec (*Telestes souffia*): v zadnjih inventarizacijah njegova prisotnost v Voglajni ni več zaznana, verjetno izumrl.
- Pisanec (*Phoxinus phoxinus*): nekoč številčna vrsta na celotnem povodju Voglajne. Danes redek, prisoten še samo v Cecinjskem potoku, Ponkvcici, Selskem potoku, Kamenskem potoku, Drameljskem potoku, Dobovskem in Proseniškem potoku.
- Rdečeperka (*Scardinius erythrophthalmus*): redka, prisotna v Voglajni.
- Bolen (*Aspius aspius*): nekoč prisoten v izlivnem delu Voglajne in nato izumrl. Leta 2007 in 2008 ponovno naseljen, ni pa verodostojnih populacijskih podatkov.
- Linj (*Tinca tinca*): v preteklosti je bil številen v Voglajni, Slomu in Vzhodni Ložnici, kljub občasnemu vlaganju pa v novjših inventarizacijah ter v ulovu prisotnost ni več zaznana.
- Podust (*Chondrostoma nasus*): prisoten v Voglajni, Ložnici, Cecinjskem potoku, Slomu, Šentviškem potoku in Pešnici. Kljub pogostemu vlaganju se zaradi regulacij voda zmanjšuje areal njegove poselitve.

Pod vejami obvodnega drevja so pred plenilci naše skrivališče redke preživele potočnice.

- Globoček (*Gobio obtusirostris*): prisotna vrsta, številčna na celotnem povodju Voglajne.
- Beloplavuti globoček (*Gobio albipinnatus*): z inventarizacijo ugotovljen v Voglajni, ni pa podatkov njegove številčnosti in razširjenosti v pritokih.
- Zvezdogled (*Romanogobio uranoscopus*): leta 2019 v inventarizaciji Voglajne zaznana prisotnost, ni pa podatkov o njeni številčnosti in arealu poselitve.
- Pseudorasbora (*Pseudorasbora parva*): tujerodna vrsta, prvič registrirana leta 1986 ob izpustu Križančevega ribnika na Jesenek potoku. Danes prisotna v večini zasebnih ribnikov iz katerih se seli v tekoče vode in je ob inventarizaciji 2007-2008 najdena tudi v Voglajni.
- Mrena (*Barbus barbus*): prisotna v Voglajni, Slomu in spodnjem toku Pešnice. Populacija je v upadanju.
- Pohra (*Barbus balcanicus*): prisotna v Voglajni, Zagajskem potoku, Slomu, Ponkvcici, Šentviškem potoku, Drameljskem potoku, Pešnici, Kozarici, Krajnčici, Dobovskem potoku in Vzhodni Ložnici.
- Pezdirek (*Rhodeus amarus*): nekoč številčna vrsta na celotnem povodju Voglajne, danes ga najdemo še na manjših lokacijah Voglajne, Cecinjskega potoka, Sloma, Šentviškega potoka, Pešnice, Jesenek potoka, Vzhodne Ložnice in Dobovskega potoka.
- Ploščič (*Abramis brama*): v Voglajno in Slom naseljena vrsta.
- Androga (*Blicca bjoerkna*): v Voglajni naseljena vrsta, zaradi zamenjave s ploščičem ni verodostojnih populacijskih podatkov.
- Pisanka (*Alburnoides bipunctatus*): najštevilčnejša vrsta, prisotna na celotnem povodju Voglajne.
- Zelenka (*Alburnus alburnus*): številčna, prisotna v Voglajni, Slomu, Šentviškem potoku, Pešnici in Vzhodni Ložnici.
- Navadni koreselj (*Carassius carassius*): v preteklosti množičen v Voglajni in Slomu. Danes je iz vseh vod izginil, vzrok njegovega izumrtja pa ni znan.
- Srebrni koreselj (*Carassius gibelio*) ali babuška: tujerodna vrsta, nenačrtno naseljena z izpusti iz zasebnih ribnikov in prinesena z drugimi vložki rib.
- Krap (*Cyprinus c. carpio*): ni verodostojnih podatkov o divjem krapu na povodju Voglajne, je pa v Slomu in Voglajni prisotna gojena oblika, ki se redno vlagaja.
- Srebrni tolstolobik (*Hypophthalmichthys molitrix*): tujerodna, leta 1983 v Voglajno naseljena vrsta. Takoj po naselitvi iz nje izginila.
- Sivi tolstolobik (*Hypophthalmichthys nobilis*): tujerodna, leta 1983 v Voglajno naseljena vrsta. Takoj po naselitvi iz nje izginila.
- Činklje (*Cobitidae*):
- Navadna nežica (*Cobitis elongatoides*): ogrožena vrsta, prisotna na omejenih lokacijah celotnega povodja Voglajne.

Ustavilo se je še zadnje mlinsko kolo.

- Velika nežica (*Cobitis elongata*): ogrožena vrsta, prisotna na omejenih lokacijah celotnega povodja Voglajne.

- Zlata nežica (*Sabanejewia balcanica*): ogrožena vrsta, prisotna na omejenih lokacijah Voglajne.

- Babice (*Balitoridae*):

- Babica (*Barbatula barbatula*): ogrožena vrsta, prisotna v Voglajni in vseh pritokih.

- Pravi somi (*Siluridae*):

- Som (*Silurus glanis*): večkratni poskus naselitve v Voglajno ni uspel.

- Ameriški somiči (*Ictaluridae*):

- Ameriški somič (*Ictalurus nebulosus*): tujerodna vrsta, vložena v Voglajno leta 1981, čez zimo pa izginila. V inventarizacijah in ulovu ni prisoten, kar v dobrobit domorodnih vrst izkazuje neuspešno naselitev.

- Ščuke (*Esocidae*):

- Ščuka (*Esox lucius*): nekoč najbolj razširjena predatorska vrsta ribiškega okoliša. Na Voglajni s pritoki je kljub rednemu vlaganju populacija kritična zaradi regulacij vodotokov in uničenja drstišč.

- Postrvi (*Salmonidae*):

- Potočna postrv (*Salmo trutta m. fario*): nekoč v celotnem ribiškem okolišu prisotna lovna vrsta. Kljub intenzivnemu vlaganju je zaradi antropogenih vplivov izginila in je danes posamezne primerke mogoče najti še samo v izvirnih delih Kozarice, Održne, Bojanskega potoka, Bezovičice, Jelovskega grabna, Babnega potoka, ...

- Šarenka (*Oncorhynchus mykiss*): tujerodna vrsta, prvič naseljena leta 1935 v potok Kozarica. Takratni zakupnik Miha Salobir je vložil 10.000 kosov zaroda, ki so čez poletje in jesen odlično priraščali, čez zimo pa so vse mladice izginile. Kasneje so še bili poskusi njene naselitve, vendar pa vsi neuspešni.

- Kaplji (*Cottidae*):

- Kapelj (*Cottus gobio*): Prvotno množičen na celotnem povodju Voglajne, danes pa je lokalno prisoten v Voglajni, Ponkvici, Kozarici, Zagajskem potoku in Vzhodni Ložnici.

- Pravi ostrži (*Percidae*):

- Navadni ostrž (*Perca fluviatilis*): prisoten v Voglajni, Slomu, Pešnici in Vzhodni Ložnici. Populacija je v upadanju, vzrok ni znan.

- Smuč (*Stizostedion lucioperca*): ni historičnih podatkov o njegovem pojavljanju. Smatram, da gre za naseljeno vrsto. Kljub občasnemu vlaganju v Voglajno, Slom in Pešnico je populacija v upadanju.

- Navadni okun (*Gimnocephalus cernuaus*): prisotnost evidentirana v Voglajni.

- Sončni ostrži (*Centrarchidae*):

- Sončni ostrž (*Lepomis gibbosus*): tujerodna vrsta rib. V Voglajno in pritoke migrirala iz zasebnih ribnikov ter je množično prisotna v celotnem ribiškem okolišu.

Prvotni tok Voglajne, majhne Amazonke med Štorami in Celjem, je bil še konec 18. stoletja trikrat daljši ter trikrat večji, kot je danes. Vir: Vojaška specialka Franca Jožefa.

- Raki deseteronožci (*Astacidae*):

- Jelševac (*Astacus astacus*): po historičnih pisnih virih prisoten v Voglajni, Šentviškem potoku in Slomu. V novejših astakoloških raziskavah ni evidentiran. Sodim, da je s pojavom račje kuge izumrl.

- Koščak (*Astacus torrentium*): množično prisoten v vseh pritokih, podatkov za Voglajno ni.

- Škržki (*Unionidae*):

- Navadni škržek (*Unio crassus*): ni verodostojnih podatkov o prisotnih vrstah škržkov (potočni škržek, napihnjeni škržek, navadni škržek). Zgolj na vizualni osnovi sodim, da gre za navadnega škržka. Nekoč množično prisotna školjka na celotnem povodju. Zaradi pogostih izlivov okolju nevarnih in škodljivih snovi ter obsežnih regulacij korit pa je postala redka in jo najdemo še samo na omejenih lokacijah Voglajne, Sloma, Šentviškega potoka in Kozarice.

- Prave žabe (*Ranidae*):

- Zelena žaba (*Rana esculenta*): v preteklosti množično prisotna na celotnem povodju Voglajne. Danes je redka in jo najdemo še samo ob mrtvicah Sloma ter mrtvicah Voglajne, ob tekočih vodah pa le še posamezne primerke. Smatram, da gre za posledico izsuševanja mokrišč in grobo regulacijo vodotokov.

- Sekulja (*Rana temporaria*): prisotnost ugotovljena na pritokih Voglajne pri elektro-odlovih. Ni podatkov o njeni številčnosti in razširjenosti.

Pri dolgoletnem zbiranju podatkov so mi danes že pokojni pričevalci večkrat omenili uspešen ribolov sulca (*Hucho hucho*) in menka (*Lota lota*) v spodnjem toku Voglajne, pred njeno prestavitvijo ter regulacijo v prejšnjem stoletju. Ker pa verodostojnost tega podatka nisem uspel preveriti, ga v pričujoči popis nisem vključil. Tega zaključujem z evidentirano prisotnostjo 32 domorodnih in 5 tujerodnih vrst rib in 1 vrsto piškurja ter 1 vrsto raka, izvzel pa sem tudi vse tiste vrste, katerih naselitev je bila neuspešna.

Športni ribolov in razvoj ribolovnega turizma

Slabo obče stanje povodja Voglajne je vsekakor vplivalo na članstvo. Mnogi so se upravičeno spraševali o smiselnosti nadaljnega obstoja tako degradiranega ribiškega okoliša. Njegovo rešitev predstavlja leta 1976 zajezeno Slivniško jezero. Od nastanka tega število članov ribiške družine ponovno narašča, razvija se ribolovni turizem, interes po ribolovu v Voglajni pa še naprej ugaša. Njej so ostali zvesti le redki starejši ribiči in nekateri ribiški funkcionarji (*Franc Gajšek, Janko Plahuta, Marjan Operčkal, Jani Ramšak, ...*). Entuziasti, ki so z velikimi napori uspeli vsaj delno ohraniti tekoče vode in s tem celovitost Voglajnskega ribiškega okoliša. Upam, da jim bo na tej poti sledilo tudi novo vodstvo ribiške družine.

Milan Štraus

Na avtorjevo željo prispevek ni lektoriran.

VEZATI ALI NE, TO JE ZDAJ VPRAŠANJE

Ko pišem te vrstice, je sezona sulčelova v polnem razmahu. Ko se ribič enkrat odloči, da se bo podal na lov na to legendarno ribo in če se odloči, da bo to počel z vijačenjem, potem izbira opreme ter vab niti ni tako težka in predvsem ni težko dosegljiva. Primerna palica, kolesce, dovolj močan najlon, nekaj voblerjev, silikonov, kak *cof* in spužvastega kaplja in ribič je pravzaprav pripravljen na izziv. Oprema, ki se jo dobi več ali manj v vsaki ribiški trgovini.

Zgodba se malce drugače razvija, ko se ribič enkrat odloči, da se bo na sulca podal z muharjenjem. Zadeve se zapletejo, najprej pri opremi, saj je treba imeti dovolj močno palico, dovolj veliko kolesce, primerno vrvico in predvsem muhe oz. potezanke. Velike muhe so precej posebne in se jih težko dobi v trgovinah, zato se marsikateri ribič odloči, da jih bo izdeloval sam, sploh če že ima malo izkušenj v vezanju muh za postrvi in lipana. Točno takšna situacija se je zgodila meni.

Moje vezalne večšine so bile namreč omejene na izdelavo muh za

vode in počasneje sušijo. Zaradi lažjega metanja uporabljam več umetnih materialov, saj so potezanke lažje, če pa že uporabljam naravne materiale, pa so ti iz jelenovega repa (*angl.* Bucktail) in kožuhi raznih pasem ovac in zajcev.

Velikost potezank je tudi dokaj pomembna. Nekako stremimo k temu, da je muha dolga najmanj 10–12 cm, saj na večini slovenskih voda zahtevajo najmanj takšno velikost vabe pri lovu sulca. Standard velikosti pa je med 15 in 20 cm, saj je to velikost najpogostejšega obroka sulcev.

Za začetek ne potrebujemo gore različnih materialov.

Osnovno navitje niti

Rep »Dragon Tail« in jelenja dlaka

Enostaven način, kako zajeti ves material in ga potisniti proti repu. Odlična muha za začetnike pri vezavi, vrh vsega pa zelo lepo dela tudi v vodi.

Pripravljen na akcijo

Za večji volumen muhe obrnemo material naprej.

Lak in UV-lučka

Dodamo še oči in muha je narejena.

postrvi, pa še pri tem je bila vsaka drugačna, kljub temu da je bil prvotni načrt narediti vsaj nekaj enakih. Nato pa ideja o vezavi potezank. Ja, super, kje začeti? Držal sem se načela osnovnega začetniškega paketa vezave muh: YPP, Youtube, Prijatelji, ki so to že počeli, in Poskusi sam, pa boš videl, kaj bo prišlo ven. Na spletu se je pokazalo, da dejansko namenskih videov, kako se vežejo muhe za sulca, skoraj ni. Za ščuke je videov, kolikor ti srce poželi, za sulca malo oziroma skoraj nič. Se pravi, bo treba iti na P – Prijatelje, ki so že vezali za sulca. Od njih sem dobil kar nekaj koristnih napotkov, preostal mi je še zadnji P – Poskusi sam, pa boš videl, kaj pride ven. Seveda ob dobri meri zdrave pameti, ki je nekako narekovala, naj se izogibam kričočim barvam in čim manj kompliciram. Pa sem začel.

Mogoče je tole prvi trenutek, da opozorim vse tiste, ki vežejo potezanke za sulca že dlje časa, da skoraj gotovo ne bodo prebrali nič novega. Gre za ideje in razmišljanje nekoga, ki se je šele dobro podal v te razburkane vode vezave muh za sulca in je nekako ponosen na prve rezultate, ki pridejo s primeža.

Ko začnjam z vezavo muh za sulca, se mi zdi pomembno, da se najprej odločimo za enostavne potezanke, se pravi z enim trnkem in čim manj različnih materialov. To bo vsakemu začetniku vtilo dodatne samozavesti, saj se prav veliko v tem primeru pač ne da zgrešiti. Osnova za začetek je vezalni material, ki je lahko naraven ali umeten, dovolj močna nit, priporočljivo je uporabiti umetne oči in močne trnke.

Sami materiali se različno obnašajo v vodi. Naravni materiali so načeloma mehkejši, lepše delujejo v vodi, ampak se tudi bolj napijejo

Sam izdelujem v grobem štiri tipe potezank za sulca, razdelim pa jih glede na tip osnovnega ogrodja. Dva tipa enostavnih, z enim trnkem, nato bolj zapletene, kjer dodajam različne materiale in dodatne trnke ter tako imenovane zmagovalce (op. ured., *angl.* Game Changer), ki zahtevajo največ spretnosti in časa za izdelavo. Seveda obstajajo tudi drugi tipi muh za sulca, a do njihove izdelave moram še priti. Pa začnimo.

Najprej na hrbtno trnka naredimo osnovo z nitjo, ki naj teče do začetka zavoja trnka. To je pomembno zato, ker s tem zagotovimo, da material, ki ga bomo navezali, ne bo drsel ali se obračal na trnku.

Najbolj enostaven material za vezavo je rep (*angl.* Dragon tail), kjer dejansko navežemo že narejen zadnji del muhe, dodamo nekaj materiala pri glavi in najbolj enostavna potezanka je narejena.

Malce več dela imamo, če vzamemo material, ki smo si ga zamislili za muho in ga navežemo na trnek odvisno od tega, kakšen profil muhe si želimo. Če želimo narediti muho, ki ima večji profil, potem vezalni material obrnemo tako, da daljši del gleda naprej čez ušesce trnka.

Ko naredimo nekaj navojev z nitjo, prenesemo daljši del proti koncu trnka in s tem pridobimo večji volumen pri glavi muhe ter tudi večji profil same muhe.

Če pa želimo narediti bolj vitko muho, pa daljši del materiala enostavno obrnemo proti koncu trnka. Za samo življenjsko dobo muhe je zelo pomembno, da učvrstimo vsak del muhe posebej. Za to uporabljam UV-lak, ki ga uporabljamo v kombinaciji z UV-lučko. Torej vsakič, ko navežem del potezanke, preko niti kapnem malo UV-laka in ga strdim z UV-lučko. Nekateri za to uporabljajo hitra ali super hitra lepila, sam

Trdno pritrjena jeklenica na dodatni trnek (»stinger«).

Močna povezava med dodatnim in glavnim trnkom.

Potezanka z obrnjenim dodatnim trnkom za 90 stopinj.

Povezovalne kovinske sponke

Rep zmagovalca s prvo kovinsko sponko

Povezava na glavni trnek

Zmagovalec

trnek stoji bolj togo, poleg tega pa ga poskusim obrniti še za 90 stopinj glede na glavni trnek, s čimer povečam možnost vboda, če riba slučajno muho pograbi plosko v gobec.

Pomembno je tudi to, da jeklenico speljemo tudi skozi uho glavnega trnka in jo še enkrat povijemo z nitjo ter uporabimo

prisegam na UV-lak, saj je v vodi na dolgi rok (sploh hladni) obstojnejši. Ta lak je zelo uporaben tudi v primerih, ko material na muhi ne stoji tako, kot bi si želeli in bližnjica do prave oblike je točno to.

Ko imamo muho skoraj dokončano, z obliko, kot jo želimo, ne smemo pozabiti na vozal na koncu pri ušescu in na dodatno zaščito z lakom. Na koncu dodamo še oči, ki jih prilepimo z lakom ali lepilom, in potezanka je končana.

Pri potezankah na splošno se mi zdi zelo pomembno, da dodajamo še oči, saj so pri takih muhah oči točka, na katero se lahko sulec osredotoči.

Tretja vrsta potezank, ki jih vežem in uporabljam, so podaljšane potezanke z dodatnim trnkom, t. i. »stingerjem«. Ta tip muhe je težji od prvega, saj ima dodatno jeklenico in trnek, ta teža pa se pozna pri metu. Po drugi strani pa je možnost, da ribo z dodatnim trnkom zapnemo, malo večja. Začetek vezave je enak pravzaprav pri vseh muhah: naredimo osnovo z nitjo, potem pa dodamo jeklenico in trnek.

Medtem ko lahko to dvojico dodamo na več načinov, pa sam prisegam predvsem na dva. Prvi način je, da skozi uho dodatnega trnka potegnemo jeklenico in jo navežemo na glavni trnek. Prednost tega sistema je, da se dodatni trnek lahko prosto giblje in omogoči večjo možnost, da se riba zapne. Slabost tega sistema pa je v tem, da se zaradi prostega gibanja trnek lahko zapne bolj plitvo, pri čemer je možnost, da se riba sname, večja. Imamo torej pluse in minuse. Drug način pa je, da dodatni trnek fiksiramo z jeklenico tako, da skozi ušesce speljemo jeklenico in dobro povežemo z nitjo. Sam se pogosteje poslužujem tega načina, saj

lepilo za dodatno utrjevanje. S tem zagotovimo trdno povezavo med glavnim in dodatnim trnkom. Kakšen material boste uporabili za vezavo, je odvisno povsem od vaše domišljije, zavedajte se predvsem dejstva, ki sem ga že navedel. Več materiala na muhi pomeni, da je to težje metati. Res pa je, da je ta tip potezanke zelo primeren za dodajanje številnih različic repov.

Zadnji tip muhe, ki jih vežem za sulca, je t. i. zmagovalec (*angl.* Game Changer). To je potezanka, ki je sestavljena iz dveh trnkov in povezovalnih kovinskih sponk.

Prednost te vrste muhe je predvsem v gibanju skozi vodo, saj deluje po načelu voblerja s stranskim gibanjem. Ta lastnost in pa vezalni material, ki diha, naredita ta tip muhe za sulca še posebej privlačen. Obenem pa je res, da je zaradi svoje sestave tudi najtežji za metanje, kar pomeni, da je lahko vzrok za slabo volje v primeru izgube, saj izdelava tega tipa muhe zahteva veliko materiala in predvsem časa. Če primerjam časovno: v času izdelave enega zmagovalca lahko naredim tri enostavne muhe.

Postopek izdelave je dolgotrajen, začnemo pa pri repu, in sicer za razliko od prvih dveh. Najprej navežemo rep muhe na zadnji trnek. Postopek vezave je enak kot pri vseh, osnova z nitjo in material.

Nato skozi ušesce napeljemo najkrajšo sponko, prevežemo z nitjo in navežemo izbran material. Število vmesnih sponk določa, kako velika bo muha, odvisno je od želja vsakega posameznika, drži pa načelo, da bolj kot gremo proti koncu muhe, krajše so sponke. Ko končano sredinski del muhe z vsemi sponkami, ga povežemo z glavnim trnkom z jeklenico na način, ki sem ga opisal zgoraj.

Ko povežemo telo z glavnim trnkom, nam preostane še vezava materiala na glavni trnek, dodatek oči in zaključno oblikovanje s škarjicami, da dobimo lepo silhueto ribe.

Na kratko sem poskušal prikazati, na kak način vežem potezanke. Zadeva pravzaprav ni tako zapletena, sploh po nekaj poskusih. Pomembno je, da imamo na voljo ves material, ki ga potrebujemo, in neomejeno domišljije. Na koncu še vprašanje za milijon evrov. Katera muha bo prava? Na katero muho bom dobil ribo? Odgovor je enostaven. Vse in nobena. Načeloma se izogibam kričečih barv materialov, a poznam primere, ko je sulec prijel ravno na kričečo pink ali fluorescentno zeleno barvo. Pravila tukaj torej ni. Veliko več ulovov je na potezanke naravne barve, pa verjetno ne zaradi tega, ker bi bile boljše, ampak enostavno, ker se jih toliko pogosteje uporablja. Sulec je riba, ki bo takrat, ko se bo odločil, da bo jedel, prijel tudi na kos kruha z marmelado, če mu ga bomo le pravilno servirali, ob pravem času na pravo mesto. To pa je že tema za kak naslednji članek. Sedaj pa le pot pod noge, v nabavo vsega materiala in v zanimivi svet vezanja potezank. Veselje in ponos sta ob ulovu veliko večja, ko veš, da si popolnoma sam prišel do tega, da je sulec prijel. Pa dober prijem!

David Primožič

Veselja »na lopate«

NOVOLETNE ZAobljube MESEC DNI KASNEJE

Kot strela z jasnega me je na nedeljsko decembrsko dopoldne prešinila misel na dano obljubo. Obljuba, ki se je že nekaj časa uspešno izmikala, da jo izpolnim – to je pisanje kolumne, ki jo berete.

Kljub temu da sem sicer vaje pisanja ribiških zapisov za svojo spletno stran, sem z mislijo na dano obljubo predolgo odlašal. Ne zato ker ne bi imel kaj pisati, ampak zato, ker mi je svoje občutke in razmišljanja včasih težko deliti. Res je, da mi kot inštruktorju muharjenja in vodniku ni nikoli odveč deliti svojega znanja in izkušenj, ki sem si jih nabral v sklopu svoje šole muharjenja in organiziranih ribiških potovanj.

Po zapisu in razlagi svetovno znanega spletnega portala je obljuba ali zaobljuba le del tradicije zahodnega sveta. Zaobljuba ali obljuba naj bi posamezniku koristila in pomagala, da se v prihodnje izboljša ali postane prijaznejši. Vedno aktualno vprašanje, kako postati prijaznejši do narave, je tudi tema zadnjih pogovorov v mojem ribiškem podkastu (v decembru se je začela 2. sezona).

Strinjam se s svojimi gosti, da bo treba začeti graditi na sebi. Da bo treba zavestno in odločno nastopiti proti onesnaževalcem vodnih okolij ter biti hkrati iskren do sebe. Iskren v tolikšni meri, da se vprašamo, kaj je v naši moči, da spremenimo zadeve na bolje. Izmikanje odgovornosti in obračanje glav v drugo stran, daleč od perečih tem, se mi zadnje čase zdi še toliko bolj problematično, zato ga velja izpostaviti.

Zadnje čase sem se zalotil, da si ob določenih situacijah in priložnostih večkrat zamrmram v brk star slovenski pregovor. Za nekatere slovenske pregovore sem ugotovil, da ob uporabi kančka preproste kmečke pameti še kako držijo.

Še posebej se mi v glavi vrti pregovor »Stara navada je železna srajca«. Ste se kdaj vprašali, zakaj imamo tako radi izrečene obljube? V našem telesu in možganih povzročijo naval hormonov sreče. Endorfini, serotonin in dopamin nastanejo v našem telesu vsakič, ko občutimo radost, veselje, navdušenje in strast.

Ko smo srečni, navdušeni in strastni, smo tudi bolj odprti za stvari, tudi za nove. Za nova spoznanja in izkušnje. Verjamem,

da lahko s takim razmišljanjem vsi premikamo gore. Seveda le, če to želimo.

Spomnite se, kako ste bili **navdušeni**, ko ste si obljubili, da se boste za vikend odpravili na svoj najljubši prostor za ribolov.

Spomnite se, kako ste bili pomirjeni, ko ste si obljubili, da boste kljub slabšemu ribolovu uživali v naravi in čudovitem dnevu.

Spomnite se, kako ste bili radostni, ko ste si obljubili, da boste, ne glede na vse, **spoštovali in čuvali** naravo.

Spomnite se, kako ste bili **srečni**, ko ste si obljubili, da boste na ribolov odpeljali svoje bližnje.

Spomnite se, kako ste bili **navdušeni** nad dejstvom, da imate možnost ribariti v čistem okolju vaše najljubše reke ali ribnika.

Spomnite se, kako ste bili **strastni**, ko ste si obljubili, da boste **spoštovali in ljubili** vsa živa bitja tako, kot ljubite sebe.

Spomnite se, kako ste bili **ponosni**, ko ste si obljubili, da boste z ulovljeno ribo ravnali v skladu z etičnim pravilnikom.

Spomnite se ..., da smo že kdaj – sebi ali komu drugemu – nekaj obljubili. Marsikaj ...

Do sedaj sem se v ribiškem podkastu pogovarjal z biologoma Rokom Rozmanom in Brino Sotenšek iz organizacije Balkan River Defence. Med gosti sta bila med drugim tudi Jure Osolin, nekdanji državni prvak v muharjenju in član slovenske muharske reprezentance, ter Tomaž Modic, strokovni sodelavec Zavoda za ribištvo Slovenije, s katerim sva razglabljala o ribiški etiki in odnosu ribiča do ribe.

Tudi to je rezultat obljube. Obljube samemu sebi, da bom vztrajal ter poiskal način, da bom osebno zrasel in napredoval v vseh pogledih na področju ribištva in ohranjanja narave. Svet lahko spremeni že samo majhna obljuba samemu sebi. In ne pozabite – dejanja so glasnejša od besed. Bodite aktivni!

Matej Godec

RD BISTRICA DOMŽALE

Ribiška družina Domžale je bila ustanovljena 20. junija 1954 v Domžalah. V letu 1958 je prišlo do združitve ribiških družin Domžale, Kamnik in Pšata in do preimenovanja v Ribiško družino Bistrica Domžale, s sedežem v Domžalah.

Ribiška družina upravlja z vodami Bistriškega ribiškega okoliša, ki so na območjih devetih občin: Domžale, Mengeš, Trzin, Moravče, Lukovica, Kamnik, Komenda, Cerklje na Gorenjskem in Dol pri Ljubljani. RD je med večjimi ribiškimi družinami v Sloveniji, saj upravlja z vodami celotnega porečja Kamniške Bistrice od izvira do izliva v Savo in z vsemi pritoki ter umetnimi strugami, kar zajema skoraj 400 km vodotokov (gojitvenih in ribolovnih), 16 ribolovnih ribnikov in dve jezeri.

Zaradi obsežnosti območja, ki ga pokrivamo, je to razdeljeno na štiri večja območja, s katerimi upravljajo pododbori: Domžale, Kamnik, Moravče in Pšata. Leta 2014 so praznovali 60. obletnico obstoja. RD Bistrica Domžale je samostojna organizacija članov, ki se združujejo zaradi varstva in gojitve rib, varstva voda in okolja ter sladkovodnega športnega ribolova. RD opravlja naloge s področja ribiškega turizma, vzgoje mladih ribičev in druge naloge, ki so predpisane v Statutu RD. Če se boste odločili za ribolov v rekah, ribnikih ali jezerih RD, jih kontaktirajte in povprašajte o ribolovnih dovolilnicah, cenah, lokacijah, dovoljenih vabah in drugih pomembnih informacijah za športni ribolov.

Osnovni podatki

NASLOV: Krakovska cesta 18A, 1230 Domžale
ELEKTRONSKA POŠTA: rd.bistricadomzale@gmail.com

Preglednica 1: članstvo v RD Bistrica Domžale na dan 21. januar 2022

Kategorija	Število članov
Polnoletni člani	227
Pripravniki	26
Mladi, študenti	64

Revirji

► Kamniška Bistrica (2, 3 in 4)

Kamniška Bistrica 2 je salmonidni revir, ki se začne pod izvirom - rezervatom v Kamniški Bistrici (od kamnitega mostu) in se nadaljuje vse do mostu v Zgornjih Stranjah (pri gostilni Uršič). Gre za matično reko, ki se v modrini pretaka skozi kanjone

Kamniška Bistrica, alpski biser za muharjenje

Kamniška Bistrica 3

in postopoma razliva proti Kamniku. Bistrico naseljuje predvsem avtohtona gensko čista potočna postrv in lipan. Zaradi alpskega sveta je treba pazljivo priti z muharico do vode, ribo pa po fotografiranju obvezno vrniti nazaj v njeno vodno okolje.

Potočna postrv iz Kamniške Bistrice

Kamniška Bistrica 3 je salmonidni revir, ki se začne pri mostu v Zgornjih Stranjah in se nadaljuje vse do dvoprekatnega jezua v Homcu (meja je na prvem prekatu). Vodotok je ves čas v konstantnem vodostaju. Vsak vodni prag je obogaten s šarenkami in potočnimi postrvmi. Lipana je mogoče najti v počasi tekočih prelivih prodnatega dna.

Kamniška Bistrica 4 je mešani revir. Sega od prvega prekata jezua v Homcu pa vse do izliva v Savo. Zgornji tok je praviloma v nižjem vodostaju, saj odzvameta del vode Radomeljska in Homška mlinščica. Zgornji tok revirja je predvsem lipanski pas (do sotočja z Račo), od tam naprej se zaradi pritoka Rače nahaja večja naseljenost šarenke, klena, mrepe, podusti in sulca.

► Gradiško jezero

Gradiško jezero je zadrževalnik visokih voda, ki je nastal leta 2004. Danes je prijeten revir za ribolov krapovcev, belic in roparic. Dostop je iz smeri Domžale proti Blagovici. V Lukovici zavijete desno in se peljete po nadvozu čez avtocesto. Ko prečkate potok Radomlja, zavijete levo in se peljete do vrha (kraj Gradišče). Na vrhu zavijete zopet desno in potem prvi odcep levo. Po približno 1 km asfaltne ceste boste prispeli na plato parkirišča Gradiškega jezera.

► Jezero Pristava

Jezero Pristava (ujemi in spusti) je bogato z večjimi krapci in amurji (10 kg in več). Dostop je skozi Mengeš. Na glavnem križišču (pri gasilskem domu), v smeri ceste Trzin - Kamnik, zavijete proti cvetličarni, pošti oz. bivši Melodiji Mengeš. Po cesti se peljete do prvega odcepa,

Krap iz ribnika Pristava

kjer zavijete desno in sledite usmerjevalnim tablam za dostop do izdelovalca harmonik Zupan. Ko prečkate manjši most čez Pšato, zavijete levo in sledite asfaltirani cesti proti novemu naselju hiš. Zadnji objekt na tem odseku je skladiščni objekt SCT-ja (sedaj last Petrola). Po 100 m prispete na jezero.

► **Nevljica**

Potok Nevljica 2 je salmonidni revir, ki sega od sotočja s Šumščico (v Šmartnem pri Tuhinju) in izliva v Kamniško Bistrico. Vodotok nudi prijeten vodostaj za muharjenje s krajšo palico in vijačenje, večji primerki rib pa se skrivajo pod skalnimi previsi v globelih. Za ribolov je zanimiv predvsem predel od Vrhpolj pri Kamniku do izliva v Kamniško Bistrico.

Nevljica

► **Ribnika Češnjevke 1 in Češnjevke 2**

Ribnik Češnjevke 1 je glinokopnega izvora, kjer so prisotni predvsem krapovci. Poleti je zelo priljubljen ribolov soma. Je članski ribnik, torej namenjen ribolovu članov. Dostop iz smeri Cerklje na Gorenjskem proti Velesovem (smer proti Preddvoru). V kraju Češnjevke zavijete desno za avtobusnim postajališčem. Po 1 km poti se pripeljete na ribnik. Ribnika sta dva in si sledita v zaporedju.

Ribnik Češnjevke 2 je glinokopnega izvora, kjer so prisotni predvsem krapovci. Dostop je iz smeri Cerklje na Gorenjskem proti Velesovem (smer proti Preddvoru). V kraju Češnjevke zavijete desno za avtobusnim postajališčem. Po enem kilometru poti se pripeljete na ribnik. Ribnika sta dva in si sledita v zaporedju.

► **Ribnik Črnelo**

Ribnik Črnelo 2 je bogat predvsem s krapovci kot tudi plenilkami. Poleti ste vabljeni na ribolov soma. Dostop do ribnikov Črnelo je iz smeri Radomlje proti Rovam. Za nasadom platan (ob cesti na desni) zavijete desno na gozdno makadamsko pot, po kateri se peljete še 1,1 km in prispete neposredno pred ribnik Črnelo 2.

► **Ribnik Florida**

Ribnik Florida je umirjena lokacija za počitek, bogat pa je predvsem s krapovci in ščukami. Dostop je iz smeri Dob proti Krtini, in sicer po stari cesti. Takoj pred nadvozom nad avtocesto LJ-MB se zavije levo. Po urejeni makadamski cesti se po približno enem kilometru (drugi odcep levo pred drevesnim nasadom) pripeljete na ribnik.

► **Ribnik Križ**

Ribnik Križ je bogat predvsem s krapovci in plenilkami. Dostop do ribnika je iz smeri iz Kamnika mimo Podgorja proti Križu pri Komendi. Takoj za koncem naselja Podgorje (pred znamenjem) zavijete desno. Po približno 200 metrih prispete do urejenega parkirišča ob ribniku.

► **Ribnik Lahovče**

Ribnik Lahovče je bogat predvsem s krapovci in večjimi primerki somov. Dostop do lepo urejenega ribnika Lahovče je

Ribnik Križ

iz smeri Lahovče proti Brniku. V Lahovčah zavijete desno (pri gostilni Ambrož) in se po asfaltni cesti (približno 1,5 km) peljete proti Zalogu. Ribnik boste zagledali na levi strani, čisto ob cesti.

► **Ribnika v Moravčah**

Ribnik Moravče 2 je bogat predvsem s krapovci. V centru Moravč pri cerkvi zavijete levo proti Zalogu. Po približno 1,5 km zavijete za mostom čez Drtjščico desno in se peljete po asfaltni poti okrog 800 m. Prispeli boste do ribnikov Moravče, ki si sledijo v zaporedju. Ribolov je s to dovolilnico mogoč tako na drugem in tretjem ribniku v istem dnevu.

Ribnik Moravče 3 je bogat s krapovci. V centru Moravč pri cerkvi zavijete levo proti Zalogu. Po približno 1,5 km zavijete za mostom čez Drtjščico desno in se peljete po asfaltni poti okrog 800 m. Prispeli boste do ribnikov Moravče, ki si sledijo v zaporedju. Ribolov je s to dovolilnico mogoč tako na drugem in tretjem ribniku v istem dnevu.

► **Ribnik Plastenka**

Ribnik Plastenka (Ujemi in spusti) je bogat z večjimi krapji in amurji (10 kg in več). Dostopen je iz smeri Radomlje proti Rovam. Za nasadom platan (ob cesti na desni) se peljete še 100 m proti Rovam. Na levi strani se odpre pogled na ribnik. Ribolov ciprinidov se izvaja z največ dvema ribiškima palicama.

Plastenka (ujemi in spusti)

► **Ribnik Želodnik**

Ribnik Želodnik je bogat predvsem s krapji in amurji. Dostop do ribnika Želodnik je iz smeri Dob proti Prevojam. V kraju Želodnik (pri Rolteku) zavijete levo na asfaltno cesto. Po zaključku asfaltno ceste (približno 200 m makadamske gozdne poti) zavijete ponovno levo in se pripeljete do ribnika.

Med ribolovne revirje RD Bistrica Domžale štejemo tudi Dolsko mlinščico, Drtjščico 2 in 3, Homsko mlinščico, Pšato 2, 3, 4 in 5, Račo 3 in 4, Radomeljsko mlinščico in Radomljo 2 in 3.

Uredništvo

Besedilo in fotografije smo povzeli po spletnih virih RD.

KONČANO JE DRŽAVNO PRVENSTVO V LOVU RIB S PLOVCEM 2021

EKIPI RD PTUJ PRVI NASLOV DRŽAVNIH PRVAKOV V LOVU RIB S PLOVCEM

Podobno uspešno in svečano, kot se je že težko pričakovano letošnje 30. jubilejno državno prvenstvo v lovu rib s plovcem (DP v LRP) začelo in smo o njem že pisali, se je tudi končalo, ne glede na motečo svetovno okužbo, saj so prizadevni organizatorji letošnjega državnega prvenstva z odgovornim pristopom preprečevanja širjenja omenjene okužbe skupaj z nastopajočimi tekmovalci skozi celotno letošnjo športnoribolovno tekmovalno sezono spoštovali določila slovenske zdravstvene institucije.

Ze sam začetek letošnjega ligaškega tekmovanja (A-, B-liga, liga posamezniki, liga veteranov) je napovedal, da bo letošnje DP v LRP tako za ekipni naslov kot za naslov državnega prvaka v posamezni konkurenci omenjenih ligaških kategorij zelo zanimivo do zadnjega sodnikovega zvočnega signala slovenskega državnega prvenstva. Poglejmo celoletne tekmovalne športnoribolovne dosežke naših prizadevnih športnikov. A-liga ekipno: osem let nepremagljive državne prvake RD Pesnica Lenart so v »finišu« DP premagali izjemni tekmovalci RD Ptuj. Tekmovalni boj za osvojitev naslova državnih ekipnih prvakov je

Ekipo »novih« aktualnih državnih prvakov, podobno kot v že omenjenih ekipah Pesnice Lenart in Radeč, zastopajo priznani tekmovalci – večkratni udeleženci slovenskih reprezentančnih ekip, ki nas že nekaj let uspešno zastopajo na mednarodnem prizorišču. Izjemnima tekmovalcema prvakov, kot sta Žiga Pavlič ter Aleš Kancler, se je pridružil še mladi Aleks Mesarič, ki se je že dokazal z izjemnimi dosežki na mednarodnem tekmovalnem prizorišču. A tokrat je omenjeno trojico izvrstnih tekmovalcev nadvladal z izjemnimi dosežki dokaj mlad, talentiran tekmovalce Davor Božič, ki je dobesedno blestel na letošnjem slovenskem

Ekipa RD Ptuj je državni prvak (z leve zadaj): Tomaž Jakin, Žiga Pavlič, trener Bojan Božič, Aleš Kancler; (čepijo z leve) Aleks Mesarič, Davor Božič in vodja ekipe Matjaž Mesarič.

Najuspešnejši posamezniki A-lige so (z leve): Sašo Nedelko, 2. mesto, državni prvak Davor Božič in Iztok Štraus, 3. mesto.

že od samega začetka narekoval izjemno zanimiva in napeta A-ligaška tekmovalna srečanja 12 nastopajočih ekip, med katerimi po doseženih rezultatih izstopajo RD Pesnica Lenart, RD Ptuj in RD Radeče, kar je že nekajletna stalnica omenjenega tekmovanja. Kot že vrsto let doslej so bile tudi tokrat oči uprte v ekipi s Ptuja in Radeč: ali jim bo uspelo zaustaviti osemkratne zaporedne državne prvake RD Pesnica Lenart, ki v slovenskem športnem prostoru pišejo neverjetno uspešno zgodovinsko tekmovalno zgodbo.

Radečani so po polovici izvedenih tekmovanj rezultatsko malo popustili, a neumorni odlični Ptujčani so tako kot v zadnjih preteklih letih, ko so jim kar trikrat pripadla druga mesta »vice prvakov«, odločno sledili večkratnim prvakom iz Lenarta, ki so držali prvo mesto vse do začetka odločilne zadnje tekme DP, in sicer na brežini reke Save v Brežicah, kjer so prejeli kar 45 negativnih točk (NT). Slednje je pomenilo, da je ekipa RD Ptuj zaslužen prvič v svoji A-ligaški tekmovalni eri osvojila naslov ekipnih državnih prvakov, za kar si zaslužijo naše iskrene čestitke.

DP in je bil njihov najuspešnejši tekmovalce. Toda tudi njihov peti član ekipe Primorec Tomaž Jakin je s svojim srčnim tekmovalnim pristopom uspešnega tekmovalca dodal pomembni delež pri osvojitvi njihovega prvega naslova državnih prvakov v LRP.

Omenjeni tekmovalci so za ekipni uspeh prispevali sledeče dosežke: Davor je skupno prejel le 11 negativnih točk (NT) s težo (t) 80.786 g rib, Aleš (15 NT s t. 75.341 g), Žiga (17 NT s t. 86.503 g), Aleks (18,5 NT s t. 65.407 g) in Tomaž (38 NT s t. 53.157 g). Državni prvaki RD Ptuj so skupno prejeli 166,5 NT s skupno težo 420.743 g ujetih rib. Drugouvrščena ekipa RD Pesnica Lenart je prejela 179 NT s t. 411.308 g; tretje RD Radeče (206 NT s t. 377.291 g), četrto RD Novo mesto (252,5 NT), peto RD Ptuj Jure (256 NT), šesto RD Sevnica (264,5 NT), sedmo RD Brežice (277,5 NT), osmo RD Murska Sobota (283 NT), deveto RD Brestanica Krško (289,5 NT), deseto RD Ruše (292 NT), enajsto RD Radgona (303 NT) in dvanajsto RD Mozirje (351,5 NT). Iz A- se tokrat selita v B-ligo zadnji dve uvrščeni ekipi, ki jima želimo več športne sreče

In še spominski posnetek treh prvouvrščenih A-ligaških ekip.

Trener Bojan Božič in vodja ekipe Matjaž Mesarič nista skrivala zadovoljstva ob osvojitvi pokala ekipe s Ptuja.

Ekipni državni prvaki veteranov 2021 RD Majšperk. Franc Tomanič, Iztok Štraus, Miran Vodopivec, vodja ekipe Elvis Gajzer in Zvonko Furman, uspešni tekmovalci ter predsednik RD Majšperk.

Branko Dimitrovski, 2. mesto, prvak Srečko Lamut in Iztok Štraus, 3. mesto, so najuspešnejši posamezniki »master« kategorikov.

v prihodnji tekmovalni sezoni ter vrnitev v našo najmočnejšo slovensko A-ligaško družino.

Naj ob koncu doseženih ekipnih rezultatov DP v LRP zapišemo sledeče: »Državne prvake s Ptuja že nekaj let uspešno vodita trener Bojan Božič in vodja ekipe Matjaž Mesarič. O njiju smo že zapisali kar nekaj pohvalnih besed v našem glasilu, predvsem izraženih priznanj s strani njihovih varovancev s komentarji, da bi težko našli bolj strokovno usposobljeni osebi pri taktičnih odločitvah pred in med izvajanjem pomembnih tekmovalnih veščin, kar potrjuje njihov vrhunski ekipni dosežek.

Ob Matjažu in Bojanu pa ne smemo pozabiti tako bivših kot sedanjih vodstvenih ljudi RD Ptuj, ki so s pomočjo svojih prizadevnih ptujskih športnih ribiških entuziastov poskrbeli in skrbijo še danes, da slovenska sladkovodna športna ribolovna dejavnost v vsej svoji razsežnosti nadaljuje svojo vztrajno pot. Med njimi so prav gotovo sedaj že bivši predsedniki RD; žal že pokojni Franc Trbuc, njegova prizadevna naslednika Zvonko Petek ter Stanko Žitnik, kot tudi novoizvoljeni »vodja« ribičev s Ptuja, predsednik Marjan Kancler. Slednji so že pred nekaj desetletji skrbno vzgajali mlade ribiče in verjeli, da bo njihov trud nekega dne poplačan. Ja, na športno tekmovalnem področju se v popolnosti uresničujejo njihove dobro začrtane smernice.

Ob osvojitvi prvega državnega naslova so nam »prvaki« med drugim zaupali sledeče:

Davor Božič: »Za nami je zelo uspešno leto. Uspehu je botrovalo naše hitro prilagajanje zahtevam ribolova. Vesel sem, da sem dobro lovil v obeh ligah in se uvrstil v reprezentanco Slovenije na naslednje SP, ki bo verjetno v Bilju, kjer sem pred dvema letoma z našo ekipo osvojil naslov balkanskih prvakov. Ob tej priliki bi se rad za podporo zahvalil RD Ptuj, dobaviteljem ribje krme ter pomembnih vab ter predvsem ekipi, ki nas je tako uspešno vodila,« je med drugim poudaril naš prvak in lovu rib s plovcem.

Aleš Kancler: »Zelo sem vesel, da smo osvojili prvo mesto v zelo

izenačenem »troboju« (še s Pesnico Lenart in Radečami) ligaškega tekmovanja, kjer smo se do zadnjega kroga borili z močnima konkurentoma. Trener Bojan in vodja Matjaž sta jeziček na tehtnici pomaknila v našo korist prednosti; vedno sta znala oceniti, kaj bo tisto, ki je odločilnega pomena za želeno uvrstitev, saj smo na vseh tekmah uspešno lovili,« je dejal izjemno uspešen tekmovalci tudi na mednarodnem prizorišču.

Žiga Pavlič: »Pred nekaj leti sem se vrnil v matično RD Ptuj, kjer sem svojo tekmovalno pot začel kot pionir z željo osvojiti državno prvenstvo. Kot predsednik tekmovalne komisije naše RD sem izredno ponosen, da smo prejeli v svoje roke pokal državnih prvakov. Imamo odlično mlado, a izkušeno ekipo, dobro se razumemo, čutimo medsebojno povezanost ter imamo super trenersko zasedbo Bojana in Matjaža, ki nam trdno stojita ob strani in pomagata s pomembnimi nasveti. Vložili smo ogromno dela, časa, denarja in naš trud je poplačan,« zadovoljno doda priznani reprezentant Slovenije s Ptuja.

Aleks Mesarič je med drugim poudaril: »Občutki so izjemni, osvojiti državno prvenstvo v moji matični ribiški družini je nekaj najlepšega. Rad bi se zahvalil vsem ekipam za izjemno športno borbo ter naši RD za vso podporo, ki nam jo nudijo. Velika zahvala gre Bojanu in Matjažu, brez njune pomoči ne bi osvojili tako težko pričakovanega državnega naslova,« odkritosrčno prizna prizadevni mladi večkratni reprezentant.

Tomaž Jakin: »Uspeh je rezultat ekipnega dela, katerega sestavni del je skupna odločitev strategije, vrste ribje krme za privabljanje rib, vab za lovljenje in predvsem pomoči obeh vodij, tako Matjaža Mesariča kot Bojana Božiča. Vse omenjeno je ekipo pripeljalo tja, kamor sodi, to je do naslova državnih prvakov,« zatrjuje prizadevni tekmovalci aktualnih državnih prvakov.

Bojan Božič, trener: »Tekmovalna sezona je bila polna presenečenj, kar se odraža v količini ujetih rib. Tekmovalci so bili tokrat res pridni na treningih in malce bolj poslušni na tekmah. Skupno smo zasnovali taktiko, ki nam je prinesla naslov ekipnih prvakov,« je brez dlake na jeziku

Tokrat so bili najboljši posamezniki veterani (z leve): Ivan Pešec, 2. mesto, Stanko Žitnik, 1. mesto in Franc Štefanič, 3. mesto.

ocenil svoje tekmovalce in uspešno ekipno delo, nagrajeno z izjemnim uspehom, njihov spoštovani trener, svetovalec ter naš dolgoletni uspešni tekmovalac in prijatelj Bojan.

Matjaz Mesarič, vodja ekipe: »Pred osmimi leti smo sestavili novo mlado ekipo, s katero smo se iz B-lige uvrstili v A-ligo. Vsa leta smo veliko vlagali v ekipo in načrtno trdo delali. Naslov državnega prvaka je nagradna pika na i. Z Bojanom sva se trudila, da so fantje med tekmami dobili vse pomembne informacije, ki so jih znali nadgraditi z uspešnimi rezultati. Hvala fantom in vsem ostalim, ki so nam pomagali, da smo osvojili naslov prvakov,« je zadovoljno strnil svoje misli človek, ki z dušo in srcem živi za naše ribištvo tudi na gojitveno-gospodarskem področju (Matjaz Mesarič je predsednik gospodarskega odbora RD Ptuj).

Posamični rezultati A-lige

V A-ligaškem ekipnem tekmovanju se vsako leto razglasi državnega prvaka - posameznika. Za omenjeni naslov se pomerijo trenutno naši najuspešnejši tekmovalci, na čelu z našim najuspešnejšim tekmovalcem – bivšim svetovnim prvacom Jernejem Ambrožičem - Ambrom, z njegovima tesnima konkurentoma Mitjo Kmetcem ali našim zadnjim junakom na mednarodni tekmovalni sceni Lenartom Pıkljem na Hrvaškem; tu so še naši uspešni reprezentanti Žiga Pavlič in Aleks Mesarič, ki sta nas s svojimi prvimi mesti razveselila na brežini reke Save na preteklih SP. Tu je še Sašo Nedelko, naš zadnji državni prvak (A-liga posamezno, 2019), saj v lanskem letu omenjeno ligaško tekmovanje zaradi znane okužbe ni bilo realizirano.

Omenjeni izvrstni tekmovalci so se na DP tokrat srečali še z izjemnima tekmovalcema: z Iztokom Štrausom (predsednik RD Ruše-Maribor) in Davorjem Božičem, tokrat najuspešnejšim tekmovalcem ekipe državnih prvakov s Ptuja. Slednja sta se uspešno vključila v boj za najvišjo posamično lovoriko, v katerem je v zelo izenačenem boju Davor svojega konkurenta, bivšega prvaka Saša Nedelka, ugnal le za točko in osvojil svoj prvi naslov državnega prvaka.

V omenjeni kategoriji so bili doseženi sledeči rezultati: 1. mesto Davor Božič (11 NT s t. 80.786 g); 2. mesto Sašo Nedelko (12 NT s t. 89.456 g); 3. mesto Iztok Štraus (13 NT s t. 54.952 g); četrto je osvojil Jernej Ambrožič - Ambro (15 NT s t. 86.815 g); peto Mitja Kmetec (15 NT s t. 86.810 g); šesto Aleš Kancler (15 NT s t. 75.341 g); sedmo Žiga Pavlič (17 NT s t. 86.503 g); osmo mladi Robert Kolegar (17 NT s t. 67.929 g); deveto Aleks Mesarič (18,5 NT); deseto Tadej Kocbek (19 NT); enajsto Primož Adanič (20 NT); dvanajsto mesto, ki se še sešteva za sestavo A in B reprezentanc, je osvojil Dejan Bujan (21 NT) itd. Na omenjenem DP je sodelovalo 63 tekmovalcev.

Državna liga posameznikov člani in dve članici: zmaga Mitje Kmetca in Katharine Sluga

V državni ligi posameznikov, kjer sta nastopili tudi dve »gostji« – članici Katharina Sluga in Lidija Hernet (saj na žalost ni bilo dovolj članic za žensko ligo) –, je za prestižni naslov državnega prvaka tekmovalo 31 tekmovalcev in dve že omenjeni tekmovalki.

Prvaki B-lige RD Slovenska Bistrica se vračajo v A-ligaško družino (z leve): Mirko Kos, Sašo Ačko, Janez Fartek ter brata Aleš in Jani Vešnik.

V omenjeni ligi naših vrhunskih tekmovalcev lahko sodelujejo tudi ostali posamezniki B-lige, saj sistem za izbiro reprezentance omogoča tudi njim, da konkurirajo v izboru le s tem, da so točkovno slabše ocenjeni, o čemer smo vas v našem Ribiču že seznanjali.

Bilo je zelo zanimivo, podobno kot že v A-ligi. Težko je bilo napovedati zmagovalca vse do zadnjega sodnikovega signala o končanem prvenstvu, saj je bila točkovna bera tudi tu zelo izenačena. Na koncu se je izšlo z zelo tesnim izidom točke prednosti tudi tokrat izjemnega Mitje Kmetca, ki je tokrat za las ugnal Davorja Božiča, letošnjega najuspešnejšega posameznika Slovenije v LRP - člani (A-liga: 1. mesto in državna liga posamezniki: 2. mesto), in osvojil naslov državnega prvaka državne lige posameznikov.

In še delna končna lestvica uspešnosti državne lige posameznikov:

1. mesto Mitja Kmetec (9 NT s t. 59.292 g); drugi je Davor Božič (10 NT s t. 46.586 g); tretji Robi Makuc (15 NT s t. 68.428 g); četrty Jernej Ambrožič - Ambro (15 NT s t. 53.210 g); peti Iztok Štraus (15 NT s t. 45.249 g); šesti Boštjan Sivec (15 NT s t. 42.597 g); sedmi Alen Vavtar (18 NT); osmi Tomaž Erjavec (19 NT); deveti Tadej Kocbek (20 NT); deseti Robert Kolegar (21 NT s t. 44.756 g); enajsti naš veteran Štefan Černjavič (21 NT s t. 42.521 g); dvanajsti Ciril Klemenc (23 NT) itd.

V ženski konkurenci sta nastopili članici RD Pesnica Lenart, med katerima je Katharina Sluga prejela 39 NT, Lidija Hernet pa 45 NT (med omenjeno člansko konkurenco). Tako je Katharini tudi tokrat pripadal naslov državne prvakinja. Obe tekmovalki si zaslužita naše čestitke in pohvale za njuno zvestobo na športnotekmovalnem področju v LRP.

B-liga ekipno, prvaki iz RD Slovenska Bistrica

Povsem podobno kot poteka A-ligaško tekmovanje, se tudi v B-ligi v LRP na osmih tekmovanjih pomerijo tekmovalci 12 ekip iz raznih krajev Slovenije, ki so se že predhodno uvrstile na omenjeno ekipno DP v LRP, kot to določa pravilnik Tekmovalne podkomisije v lovu rib s plovcem pri RZS.

Med omenjenimi ekipami je naslov državnih prvakov B-lige osvojila ekipa RD Slovenska Bistrica pred zasledovalno drugouvrščeno ekipo RD Majšperk in tretjeuvrščeno ekipo RD Celje. V omenjenem ekipnem tekmovanju so bili doseženi sledeči rezultati: 1. mesto RD Slovenska Bistrica, ki je skupno prejela 181 NT s t. 457.342 g ujetih rib, 2. mesto je osvojila RD Majšperk (198 NT s t. 429.209 g); tretje RD Celje (220 NT s t. 369.220 g); četrto Ormož (224,5 NT); peto RD Barje (233,5 NT); šesto RD Radgona 2 (234 NT); sedmo RD Pesnica 2 (235 NT); osmo RD Šempeter (286 NT); deveto RD Grosuplje (311); deseto RD Zagorje (316 NT); enajsto RD Velenje (341 NT) in dvanajsto RD Maribor (345 NT). S temi dosežki se v A-ligo vračata Slovenska Bistrica in Majšperk, iz B-lige pa se na regijsko tekmovanje selita velenjska in mariborska ekipa.

V B-ligi je tokrat sodelovalo 71 tekmovalcev, med katerimi ni manjkalo zvenceh imen, kot so: Petar Dimitrovski, Mirko Kos, Sašo Ačko, Rudi Centrih, Božo Irgolič, Branko Novak in drugi, ki so že večkrat oblekli reprezentančni dres Slovenije. Tudi tokrat je Benjamin Kolar – Beno po naše – ugnal svoje konkurente, to namreč ni njegov

Brežiški organizatorji DP – na čelu s Petrom Dimitrovskim (prvi z leve), predsednikom RD – nikoli ne zatajijo. Tudi tokrat je na zaključku A-lige bilo vse tako, kot mora biti.

Sašo Nedelko prejema pokal za izjemen dosežek 2. mesta A-liga posamezno.

Predsednik RD Sandi Kosmač in predsednik tekmovalne komisije Tomaž Kajič (meja12.JPG) sta s svojo marljivo sevniško ekipo, kot vedno doslej, poskrbela za brezhibno izpeljavo zaključka B-ligaškega tekmovanja.

prvi naslov državnega prvaka B-lige. Tako je ponovno dokazal svoj razkošni talent izredno uspešnega mladega tekmovalca, ki je že v mlajših selekcijah osvaja naslove državnega prvaka. Ja, Beno je »izdelek« uspešnega vodenja mladih ribičev - tekmovalcev RD Pesnica Lenart. Najuspešnejši B-ligaški tekmovalci so: 1. mesto in naslov državnega prvaka je osvojil Beno Kolar, ki je skupno prejel 12 NT in ujel 78.691 g rib; drugi je Sašo Ačko (14 NT s t. 109.457 g); tretji je priznani ptujski tekmovalac Jani Sluga (14 NT s t. 96.278 g); četrti Mirko Kos (14 NT s t. 85.388 g); peti Elvis Gajzer (15 NT); šesti Božo Irgolič (17 NT); sedmi Andrej Cimerman (18 NT s t. 102.966 g); osmi Jure Ganič (18 NT s t. 72.275 g); deveti Kristjan Sladič (20 NT); deseti Aleš Vešnik (21 NT s t. 106.936 g); enajsti Andrej Klajnovšek (21 NT s t. 92.508 g); dvanajsti David Lorber (21 NT s t. 92.421 g) itd.

Liga veterani ekipno, prvaki RD Majšperk

V državni ligi veteranov je sodelovalo 14 ekip s skupno prijavljenimi 66 tekmovalci, ki smo bili po doseženih rezultatih starostno razdeljeni na mlajše (stari od 55 do 65 let) – z imenom »master« kategorniki – in starejše veterane (stari od 65 do 75 let). Slednji imamo – po novi letošnji odločitvi svetovne krovne športnoribolovne tekmovalne organizacije CIPS-ed – pravico sodelovati tudi po preseženi starosti 75 let, če imamo zdravstveno potrdilo, da smo dovolj zdravi za reprezentančni nastop na EP ali SP prvenstvu. Ta razveseljiva odločitev je nam najstarejšim kategornikom dodatno vlila veliko nove športnotekmovalne energije za nove zmage! Po že uradni končni razglasitvi najuspešnejših nastopajočih ekip v Radečah je prišlo do ugotovitve, da je končni ekipni izračun napačen. Ker se to ni zgodilo prvič, se sprašujemo, kdo nas vodi, kdo ne opravlja svoje dolžnosti, saj vse plačamo: od registracije, startnine ter ostalih finančnih vložkov, ki niso ravno poceni. A to omenjeno »anomalijo« je treba nujno rešiti za zaprtimi vrati, v sodelovanju z našo odgovorno krovno športno organizacijo RZS.

Po ponovnih preverjanjih izračunov, ki jih je pravilno izračunal naš dolgoletni prijatelj (večkratni državni prvak) Marjan Zorko, ki je na napačni

končni izračun tudi opozoril, smo v naslednjih dneh le prišli do sledečih pravnih končnih rezultatov: državni prvak veteranov je osvojil 1. mestom ekipa RD Majšperk, ki je na šestih tekmovanjih prejela skupno 122 NT s t. 215.297 g rib; druga v državi je RD Brežice 1 (123 NT s t. 179.908 g); tretja RD Brestanica Krško (123,5 NT s t. 186.071 g); četrta RD Ptuj (130 NT); peta RD Koper (134 NT); šesta RD Novo mesto 1 (153 NT); sedma RD Radeče-Timar (180,5 NT); osma RD Brežice 2 (192 NT); deveta RD Celje (196 NT); deseta RD Kostanjevica-VDE (208,5 NT s t. 129.453 g); enajsta RD Maribor (208,5 NT s t. 120.827 g); dvanajsta RD Straža Sava (214 NT); trinajsta RD Novo mesto 2 (248 NT) in štirinajsta RD Barje (103 NT).

Liga veterani »master« posamezno, prvak Srečko Lamut

Med 34 prijavljenimi omenjenimi kategorniki je Srečko Lamut z večjo težo ujetih rib premagal s točkovno povsem izenačenim rezultatom svojega najresnejšega konkurenta Braneta Dimitrovskega in tako osvojil naslov državnega »master« prvaka v LRP. Zelo blizu omenjene lovorike sta bila tudi zelo uspešna tekmovalca: Iztok Štraus (z letošnjo izredno ribiško uspešno melodijo) in Franc Tomanič. Pa poglejmo končne rezultate: 1. mesto Srečko Lamut (15 NT s t. 60.060 g); drugi je Branko Dimitrovski (15 NT s t. 42.291 g); tretji Iztok Štraus (17 NT s t. 58.848 g); četrti Franc Tomanič (17 NT s t. 30.461 g); peti Miran Vodopivec (18 NT); šesti Petar Dimitrovski (20 NT); sedmi Jože Sehur (23 NT s t. 43.615 g); osmi Marjan Zorko (23 NT s t. 35.390 g); deveti Dušan Horvat (24 NT); deseti Ivan Štefanič (26 NT) itd.

Liga veterani, nad 65 let starosti; prvak Stanko Žitnik

V ligi najstarejših veteranov je bilo za sodelovanje na tekmovalnem prizorišču prijavljenih 32 tekmovalcev, a smo žal v mesecu avgustu izgubili našega dolgoletnega, športnega ribiča z dušo in srcem – prijatelja Janeza Hvaleta, ki je iz bolnišnične dializne sobe pripotoval na – žal – naše zadnje druženje DP v Slovensko Bistrico, kjer sva z ramo ob rami, ob vedno prijetnem predtekmovalnem klepetu, žal nevede doživljala najino (naše) zadnje srečanje ob vodi. Slednje potrjuje njegovo neizmerno pripadnost našemu športu, vse do prerane smrti. Naj našega prijatelja Janeza v neskončnem veselju spremlja pesem žuborenja voda, ki jih je tako neizmerno ljubil. V dokaj izenačenem DP je tokrat Stanko Žitnik osvojil svoj prvi naslov državnega prvaka in dodal »češnje na torti« uspehom letos domala nepremagljivih tekmovalcev s Ptuja. Lestvica uspešnosti veteranov - posamezno: 1. mesto Stanko Žitnik (12 NT s t. 73.744 g); drugo je osvojil Ivan Pešec (14 NT s t. 49.344 g); tretje Franc Štefanič (14 NT s t. 43.364 g); četrto Željko Mavrič (15 NT); peto Zoran Vidic (20 NT); šesto Egidij Knez (23 NT); sedmo Janez Gregorčič (24 NT); osmo Janez Kozole (25 NT); deveto Marjan Vrečar (26 NT); deseto Zvone Vincek (28 NT) itd.

Jože Šmejc

RIB JE BILO LE ZA VZOREC

Po končanem Članskem državnem prvenstvu v lovu rib s plovcem 2021 v Brežicah se je naša najuspešnejša ekipa RD Pesnica Lenart, ki je v zadnjem desetletju osvojila osem zaporednih naslovov ekipnih državnih prvakov in s temi dosežki izpisala neverjetno uspešno zgodovinsko športno-ribolovno-tekmovalno zgodbo (kaj podobnega ni uspelo doseči niti nogometnim velikanom, kot sta Real ali Barcelona), odpravila na 40. Klubsko svetovno prvenstvo v srbsko mesto Novi Sad.

Anaši večkratni ekipni državni prvaki na omenjeno klubsko SP le niso odšli ravno dobre volje ali – drugače rečeno – tja niso odšli s trdno psihološko popotnico, saj so le nekaj dni pred odhodom doživeli boleč poraz v boju za svoj deveti naslov prvakov Slovenije v lovu rib s plovcem. Kljub omenjenemu neprijetnemu dogodku smo bili mnenja, da lahko Mitja Kmetec in Lenart Pikelj, kot najuspešnejša tekmovalca svetovnega tekmovalnega prizorišča omenjene ekipe, skupaj s svojimi sotekmovalci vendarle presenetijo in dodajo lovoriki druge ekipe na svetu, ki so jo osvojili leta 2013 na rečnem kanalu Brian (blizu Benetk) v Italiji, ter morda tokrat posežejo celo po prvem mestu. Naj omenimo, da je bilo klubsko SP zaradi epidemije predstavljeno iz leta 2020 na oktober 2021. Tekmovanje je

potekalo na znani tekmovalni trasi na brežini rečnega kanala Donava-Tisa-Donava.

Naša sogovornika Mitja in Lenart sta nam predstavila zanimivosti in težave, ki jih je bilo treba premagovati na omenjenem SP, ter med drugim poudarila: »Tekmovanje je potekalo v jesenskem času, zato je bil vodostaj nizek in posledično je bilo zelo malo ujetih rib. Že na treningih smo lovili le majhne ribe: zelenike, rdečkeoke in podobne. Med lovljenjem rdečeoek se je v intervalih lovila tudi zelenika na približno 0,7 m globine in na sedmi del šteka. Ves teden je prevladovalo slabo vreme, a sta bila finalna dneva tekmovalja k sreči obsijana s soncem. Za dober rezultat je bilo potrebno malo vab, natančnost, fine naveze opreme, hitrost in prave odločitve med samim potekom tekmovalja. Voda je bila globoka od 2 do 4 m. Lovili smo na

Mitja Kmetec se je na rečnem kanalu Donava-Tisa-Donava kljub omenjenim težavam z vabami srčno boril za ekipo, za katero že vrsto let živi z dušo in telesom.

Ekipa RD Pesnica Lenart - Timar Mix. Stojijo z leve: Ciril Klemenc, Mitja Kmetec, Lenart in Jernej Pikelj ter Rok Vinko. Čepijo z leve: Primož Adanič, Tomaž Erjavec, Branko Korez in Robert Kolegar.

**TRGOVINA
Z RIBIŠKO OPREMO**

Sport
DANILO

Danilo Bižal s.p., Smedniška 32, 4000 KRANJ
Tel., fax.: 04/232-50-50, 041 643-194
E-mail: sport.danilo@siol.net Spletna stran: <http://www.sport-danilo.si>

trнке, velikosti 20 ter 22, in s predvrnico debeline 0,07 mm. Lovilo se je predvsem na štek s plovci od 0,5 do 1,5 g. Glede na to, da je ribolov zahteval fino tehniko, smo za vabo potrebovali fini verdevas (komarjeva ličinka), ki pa smo ga dobili le s težavo. Večer pred prvim finalnim dnevom nam je v stanovanju zmanjkalo elektrike, hladilnik ni deloval, zato smo ostali brez glavne in odločujoče vabe za omenjeno izvajanje zahtevnega ribolova. Tako smo na žalost že pred prvim finalnim dnevom spoznali, da vrhunskega rezultata tokrat ni mogoče doseči. Na SP smo odšli s ciljem, da osvojimo mesto med prvimi tremi ekipami na svetu.«

Na omenjenem SP je zmagala ekipa Italije - Colmic Team, drugi so bili Robinson Team iz Poljske, tretji Madžari - Walter Land Daiwa Team. Naša ekipa RD Pesnica Lenart - Timar Mix je dosegla 14. mesto.

Jože Šmejc

SVETOVNO PRVENSTVO INVALIDOV IN VETERANOV V LOVU RIB S PLOVCEM V RADEČAH

SLOVENIJA DRUGA NA SVETU!

Na 22. svetovnem prvenstvu invalidov in na istočasno izvedenem 13. SP veteranov v lovu rib s plovcem (LRP) »Radeče 2021« se je ob radeškem ribiškem domu že teden dni pred začetkom omenjenega mednarodnega športnega dogodka začelo druženje reprezentanc, ki so na brežini reke Save začele s pripravami v želji, da v finalnih dneh tekmovanja le dosežejo svoj zeleni cilj – to je morda celo postati svetovni prvaki.

Marljivi radeški ribiči so pod vodstvom odgovornega, a zanesljivega organizatorja in predsednika Braneta Zeliča ter ob pomembni podpori Občine Radeče s prizadevnim županom gospodom Tomažem Režunom na čelu, ki je obenem tudi naš ribiški sotovariš, uspeli tudi tokrat upravičiti zaupanje Ribiške zveze Slovenije in predvsem svetovne športnotekmovalne ribiške organizacije CIPS-ed, da so omenjeno organizacijo SP zaupali prizadevnim slovenskim športnim delavcem.

Zbrane tekmovalce in njihove spremljevalce iz desetih

držav je na brežini reke Save pričakalo vzorno pripravljeno ter lokacijsko porazdeljeno tekmovališče z imenom tekmovalne trase z namenom, da tekmovalcem, porazdeljenim v tri različne skupine, omogoči maksimalno izvedbo tekmovalno-ribolovnih veččin.

Na omenjenih ločenih tekmovalnih trasah so se pred začetkom odločilnih finalnih dni (8. in 9. oktober) zavzeto pripravljale sodelujoče reprezentance sledečih kategorij: invalidi, veterani »master« (stari od 55 do 65 let) in najstarejša skupina veteranov, ki imajo po novih sprejetih določilih pra-

Naši »srebrniki« invalidi z vodjo, trenerji in pomočniki (od leve zadaj): Tomaž Vanič, Željko Mavrič, Martin Smole, Zvone Vinček, Bojan Levai, Marko Pešec, Zoran Vidic in (spredaj z leve) Rudi Centrih, Boštjan Rojc in Franc Štefanič.

Reprezentanca »master« veterani (stojijo z leve): Petar Dimitrovski, Darko Juvančič, Miran Vodopivec, Ivan Pešec. Spredaj so trenerji: Lojze Fajdiga, Bruno Zorko in Iztok Štraus.

Reprezentanca »starejši« veterani s trenerji (zadaj): Branko Verdenik, Tilen in Milan Kojc, Zdravko Bregar. Spredaj so: Marjan Vrečar, Dejan Petakovič in Gusti Prelog.

vilnika CIPS-ed pravico do tekmovanja (stari od 65 do 75 let) tudi po starostni meji 75 let, in sicer lahko tekmujejo vse do neomejene starosti, če imajo zdravniško potrjeno dovoljenje, da so tekmovalno in zdravstveno sposobni.

Že omenjene pripravljalne dneve treningov reprezentantov je spremljalo deževno in vetrovno vreme. Slednje je od ribičev zahtevalo veliko dodatne energije vzdržljivosti s polno mero motivacije za doseg številnih ribolovno pomembnih podatkov, ki so ključ za uspešen tekmovalni nastop. Vse omenjeno so s svojim požrtvovalnim pristopom vsakodnevno potrjevali tudi naši tekmovalci, njihovi trenerji ter ostali marljivi spremljevalci. Slabo vreme je botrovalo, da je slavnostno otvoritveno dejanje SP potekalo v zaprtem prostoru športne radeške dvorane.

In že je sledilo večerno slavnostno otvoritveno dejanje SP, ki so ga s kulturnim programom popestrile priznane radeške amaterske skupine, denimo folklorna skupina Brusači, pihalna skupina priznanih radeških godbenikov, recitatorji, plesalci, gostujoči glasbeni orkester Vilage in ostali kulturniki, ki jih je

Vodje najuspešnejših reprezentanc invalidov s pokali (z leve): 2. mesto: Slovenija, 1. mesto: Italija in 3. mesto: Belgija.

Župan Občine Radeč Tomaž Režun izroča našim invalidom pokal za doseženo 2. mesto.

Rudi Centrih je v prisotnosti pomočnika Boštjana Rojca za 3. mesto na svetu poleg kolajne prejel tudi lep pokal.

Ena od sodniških ekip slovenskih RD (od približno 100 sodnikov), ki so na treh tekmovalnih trasah nadzirali potek tekmovanja.

uspešno povezovala napovedovalka Katja Čeč. V dvorani je bilo čutiti prijetno praznično predtekmovalno vzdušje, za katerega so dodatno poskrbeli gostje s svojimi pozdravnimi besedami, namenjenimi prisotnim športnikom. Gostje so bili: župan Občine Radeč Tomaž Režun, Miro Žaberl, predsednik RZS, in poslanec Matjaž Han. V njihovih besedah so bile med drugim predstavljene zanimivosti radeške doline s svojo turistično ponudbo, slovenske vode z bogatim ribjim življenjem, pohvalili pa so tudi RD Radeče. Ob (otvoritveni) odsotnosti Claudia Mateollija, predsednika CIPS-ed, se je omenjenim gostom na govorniškem odru pridružil še podpredsednik omenjene svetovne krovne športnoribolovne tekmovalne organizacije, angleški reprezentant v LRP Mark Dowens, ki je na koncu svojega nagovora tudi uradno napovedal začetek prvenstva.

Gostje so v svojih nagovorih med drugim izrazili tudi pomen mednarodnega sodelovanja na športnotekmovalnem področju, tako doma kot v svetu. Na koncu so tekmovalcem zaželeli prijetno počutje in uspešen nastop, za kar so jih prisotni udeleženci nagradili s spontanim aplavzom.

Kot smo že uvodoma omenili, se je s petkovim prvim finalnim dnevom začelo zares. Za najstarejše tekmovalce - veterane je bilo skrbno pripravljeno ločeno tekmovališče na levem bregu Save, njihovi mlajši »master« reprezentantje pa so skupaj z invalidi tekmovali na desnem bregu reke, a na ločeni tekmovalni trasi.

Že pred samim začetkom smo ugibali, kakšne so možnosti

naših tekmovalcev, da osvojijo katero od »bleščečih« odličij, saj vemo, da imamo svoje favorite tudi Slovenci. Tu smo mislili predvsem na Petra Dimitrovskega (pred leti doseženo 6. mesto na SP v italijanskih Firencah) in Rudija Centriha, dosedanjega trikratnega svetovnega podprvaka, a tudi ostali naši tekmovalci bi lahko dosegli odmevno končno uvrstitev glede na dejstvo, da tekmujejo na dobro poznanem tekmovališču.

K sreči se je vreme le nekoliko umirilo in s tem omogočilo za tekmovalce bolj normalne pogoje, kar se je pozitivno odrazilo na ulovu rib, kot so: ogrice, platnice, krapi itd. V močni konkurenci predvsem priznanih evropskih tekmovalcev v lovu rib s plovcem našim reprezentantom ni bilo enostavno doseči zelene uvrstitve. Slednje so najbolj občutile naše, že omenjene veteranske ekipe.

Mlajša »master« veteranska reprezentanca je na koncu dvodnevne finalne SP med 16 udeleženkami osvojila 9. mesto s prejetimi 67 negativnimi točkami (NT). Naši so tokrat premagali Poljsko (79 NT), Finsko (83 NT), Nemčijo (85 NT), Španijo (93 NT), Slovaško (95 NT), Švico (101 NT) in Hrvaško (105 NT). Naslov ekipnih svetovnih prvakov je osvojila Madžarska (17,5 NT), druga na svetu je Italija (31 NT) in tretja Češka (37 NT).

V posamični konkurenci je naš najuspešnejši tekmovalac Petar Dimitrovski z osvojenim 8. mestom in prejetimi 7 NT. Ostali naši tekmovalci so bili: Ivan Pešec 30. (16 NT), Darko Juvančič 34. (19 NT) in Miran Vodopivec 53. (25 NT).

Logisti Toni Zimšek, Zoran Podlesnik, Ferdo Barachini in Franci Klanšek nikdar ne zatajijo!

Naslov svetovnega prvaka je osvojil Tibor Ambrus (2 NT s težo 17.296 g ujetih rib), drugi je Robert Ferago (2 NT s težo 16.015 g), oba reprezentanta Madžarske, tretji je Franco Zucchi (3 NT) iz Italije. Skupno je nastopilo 69 tekmovalcev.

Naša »starejša« veteranska reprezentanca, ki jo zastopajo tekmovalci, starejši od 65 let, je na 13. SP v LRP v Radečah osvojila 8. mesto s prejetimi 53 NT, med desetimi državami udeleženk. Premagali so Hrvaško (55 NT) in Švico (56 NT). Naslov ekipnih svetovnih prvakov je osvojila Anglija (25 NT), druga je bila Italija (30 NT), tretja Madžarska (37 NT).

V konkurenci posameznih najuspešnejših tekmovalcev je naš Zdravko Bregar osvojil 10. mesto (7 NT), in sicer v močni konkurenci predvsem angleških tekmovalcev, na čelu s štirikratnim bivšim svetovnim prvakom na čelu Bobom Nuddom, sedaj že 80-letnim reprezentantom veteranom, ki je tokrat rezultatsko zaostal za našim, sicer 10 let mlajšim in najuspešnejšim slovenskim tekmovalcem Zdravkom.

Naši ostali tekmovalci so se uvrstili na sledeča mesta: Stan-ko Žitnik na 25. (14 NT), Marjan Vrečar 31. (15 NT), Milan Kojc 39. (18 NT) in Branko Verdenik na 42. mesto (NT). Milan in Branko sta nastopila izmenično, vsak le po enkrat na omenjenem SP. V omenjeni konkurenci je skupno tekmovalo 46 športnih ribičev iz desetih držav, med katerimi je naslov svetovnega prvaka osvojil Mark Dowens (3 NT s t. 9.914 g), drugi je bil Roger Marlow (4 NT s t. 10.069 g), oba Anglija, tretji Petar Zagorčič (4 NT s t. 9.002 g) iz Srbije.

Reprezentanca invalidov Slovenije nas je na SP tudi tokrat uspešno zastopala, podobno kot leta 2004, ko so tekmovalci invalidi za našo državo na brežini reke Save v Radečah osvojili prvi in do danes edini ekipni zgodovinski naslov svetovnih prvakov v lovu rib s plovcem, z Dušanom Vučajnikom na čelu, ki je žal že pokojni trener iz RD Brestanica Krško.

Naši tekmovalci so nas tudi tokrat na isti tekmovalni trasi razveselili tako z izjemnim ekipnim dosežkom kot tudi s posameznimi dosežki v močni mednarodni konkurenci. Tudi tokrat je bil na čelu naš izjemno uspešni tekmovalec - paraplegik Rudi Centrih, ki je s svojim uspešnim ribolovom v družbi sotekmovalcev – Tomaža Vaniča, Franca Štefaniča in Marka Pešca – Slovenijo popeljal do srebrnega ekipnega odličja.

Po seštevku dvodnevne ekipne tekmovanja so bili doseženi sledeči rezultati: prvo mesto in naslov svetovnih prvakov je osvojila Italija (18 NT s t. 40.174 g), druga na svetu je Slovenija (21 NT s t. 34.908 g), tretja Belgija (35 NT s t. 23.215 g). Sodelovalo je devet reprezentanc. Naši so poleg Belgije premagali Nemčijo (4. mesto), Hrvaško (5.), Madžar-

Spominski posnetek vodilnih mož neke uspešne zgodbe: Miro Žaberl, Tomaž Režun in Claudio Mateolli.

ska (6.), Češko (7.), Francijo (8.) ter Bosno in Hercegovino, ki je bila 9.

V konkurenci posameznikov si je Rudi Centrih, naš dosedanji trikratni »vice prvak« v LRP, v dveh finalnih dneh tekmovanja izbral kar dve sektorski zmagi. A žal v primerjavi seštevka teže ujetih rib slednja ni zadoščala za osvojitve naslova svetovnega prvaka, čeravno smo stiskali pesti, da Rudiju tokrat uspe doseči zeleno lovoriko, ki si jo naš izvrstni tekmovalec tudi zasluži. Tokrat se je moral naš reprezentant zadovoljiti s tretjim mestom, kar pa je na svetovnem tekmovalnem prizorišču najvišja slovenska uvrstitev tekmovalca v LRP, dosežena v letu 2021. Čestitamo! Rudijevemu dosežku so se pridružili tudi naši ostali srebrni fantje z uspešnimi nastopi, zato lahko z zadovoljstvom predstavimo lestvico najuspešnejših posameznikov - invalidov na svetu: 1. mesto Alfredo Granaglija (2 NT s t. 12.780 g), 2. mesto Giovanni Bottazzi (2 NT s t. 12.197 g), oba Italija, 3. mesto Rudi Centrih (2 NT s t. 9.500 g), Slovenija ... Šesti je Tomaž Vanič (5 NT s t. 10.528 g), osmi Franc Štefanič (6 NT s t. 10.242 g) in štirinajsti Marko Pešec (8 NT s t. 4.638 g).

Ob zaključnem delu SP je omenjeni slovenski uspeh reprezentance invalidov kot tudi ostalih gostujočih tekmovalcev ter brezhibne organizacije še dodatno popestrilo prijetno razpoloženje prisotnih v športni dvorani. Podobno kot ob otvoritvenem dejanju so se tudi na svečanem sklepnem delu na govorniškem odru pridružili še predsednik organizacijskega odbora Brane Zelič, Marjan Lazar, predsednik Društva invalidov Slovenije, in Claudio Mateolli, predsednik CIPS-ed.

Predsedniki v svojih nagovorih niso skoparili s pohvalnimi besedami, ki so jih namenili organizatorju, tekmovalcem ter ostalim sodelujočim za njihov pomembni delež, ki so ga prispevali za uspešno izpeljavo pomembnega mednarodnega športnega dogodka. Ob tem so med drugim poudarili pomembnost mednarodnega sodelovanja, v katerega se že vrsto desetletij uspešno vključujemo tudi ribiči na športnoribolovnem tekmovalnem področju.

Prijetnim melodijam Janje Brlec, umetnice na citrah, je sledila razglasitev rezultatov, nagrajenih s kolajnami in pokali za najuspešnejše ekipe ter njihove posameznike, ki so jim jih podelili predsedniki in gostje.

Na koncu naj poudarimo, da so se uresničile želje in pričakovanja uspešnih nastopov naših marljivih tekmovalcev invalidov, ki jih je s polno mero prizadevnosti vodil naš tokrat najuspešnejši trener Martin Smole. Martinu je skupaj s svojimi tekmovalci uspelo izvesti veliko več pripravljalnih treningov,

Anglež Mark Downes je iz rok Braneta Zeliča prejel pokal svetovnega prvaka - veterana.

v primerjavi z našimi veteranskimi reprezentancami, in tako maksimalno izkoristiti možnosti domačega terena. In uspeh ni izostal.

Ob uspešnem nastopu so nam naši srebrni fantje povedali sledeče.

Rudi Centrih, naš najuspešnejši tekmovalc: »Letošnje svetovno prvenstvo je potekalo na domači trasi v Radečah, na katero me vežejo lepi spomini, ki segajo v leto 2004, ko sem prvič nastopil za slovensko ribiško reprezentanco invalidov in posamezno zasedel 2. mesto. Zato je bil moj tokratni cilj osvojiti naslov svetovnega prvaka v lovu rib s plovcem. Imel sem odlično izhodišče za doseg želenega cilja, saj sem oba dneva dosegel zmago v sektorju, kar pa na koncu žal ni bilo dovolj za zmago. Osvojeno tretje mesto na svetu je kljub veselju imelo grenak priokus. Ob podelitvi medalj je moj pomočnik Boštjan Rojc dejal: »Ruda, prihodnje leto se na Madžarsko odpravljamo po zlato!« Zato se nove ribiške tekmovalne sezone izjemno veselim. Na koncu bi se rad zahvalil svojemu pomočniku Boštjanu in trenerju Martinu Smoletu, ki sta svoje delo opravila z odliko,« je poudaril Rudi.

Tomaž Vanič je z osvojenim 6. mestom naš drugi najuspešnejši tekmovalc. Povedal je: »Končno se je tudi nam poklopilo, da smo oba finalna dneva dobro lovili in osvojili 2. mesto, Italijani so nas premagali le za tri točke. Moje 6. mesto med posamezniki je lep dosežek k našemu ekipnemu uspehu, ki sem ga zelo vesel.«

Franc Štefanič je nastop ocenil z besedami: »Vesel sem ekipnega uspeha, drugo mesto na svetu ni enostavno doseči. Z mojim osvojenim 8. mestom med posamezniki sem zadovoljen,« je poudaril.

Marko Pešec je zasedel 14. mesto med invalidi v posamični razvrstitvi, kjer je nastopilo 41 tekmovalcev. Med drugim je povedal: »Žreb mi tokrat ni bil naklonjen, oba finalna dneva sem imel zelo zahtevni tekmovalni poziciji in sledilo je razočaranje. Zelo sem vesel ekipnega dosežka in že komaj čakam naslednjo priložnost, da popravim svoj rezultat.« Trener repre-

zentance **Martin Smole** je med drugim poudaril: »Že pred začetkom smo s prerano smrtjo Janeza Hvaleta izgubili vodjo reprezentance, kar nas je močno prizadelo. Medtem ko se je iskalo novega vodjo, pa smo marljivo trenirali, kar se nam je na koncu bogato poplačalo. Navkljub psihičnemu pritisku, da je SP »doma«, smo mirno, složno premagovali zadane naloge in uspeli. Doseženo ekipno drugo mesto je odličen rezultat. Razveselili smo se Rudijevega tretjega mesta in Tomaževega šestega, a rad bi se zahvalil tudi ostalim tekmovalcem in še posebej njihovim pomočnikom, ki so nam s svojim prizadevnim delom omogočili doseči prav to, kar smo si želeli. Hvala vsem, ki ste nam pomagali.« Martin Smole je nedvomno najuspešnejši trener omenjenega SP. S svojimi prizadevnimi reprezentanti so spisali uspešno zgodbo v LRP, ki je dobila mesto v zgodovinskem mozaiku uspešnosti slovenskih športnih ribičev.

Vodja reprezentance invalidov **Bojan Levai** je dejal: »Žal sem moral prevzeti vlogo vodje ekipe prezgodaj preminulega našega ribiškega sotovariša Janeza Hvaleta in se v omenjeno vlogo poskušal čim bolj uspešno vživeti. Kot vsi naši prizadevni člani reprezentance invalidov sem tudi jaz zelo vesel zaradi lepega športnega uspeha, ki smo ga dosegli. Hvala vsem za vloženi trud.«

Naša tokrat najuspešnejša veterana Petar Dimitrovski »master« in Zdravko Bregar - »starejši« veterani nista skrivala razočaranja po končanem SP v Radečah. »**Pero**«, kot ga kličemo ribiči, je samokritično, v duhu pravega športnika dejal: »Razočaran sem tako nad svojim kot tudi nad ekipnim rezultatom!« **Zdravko** se mu je pridružil z besedami: »Z mojim kot tudi ekipnim doseženim rezultatom ne morem biti zadovoljen, kot tudi ne z ljudmi, ki so odgovorni, da stvari potekajo tako, kot morajo,« je poudaril z vidnim razočaranjem na obrazu.

Jože Šmejc

POENOSTAVI IN SKRAJŠA ADMINISTRATIVNO DELO V RD

NADZORNIK: BREZPLAČNO SPLETNO ORODJE ZA POPOLNO VODENJE ČLANSTVA V RIBIŠKIH DRUŽINAH

Nenavadni dve leti sta za nami. Številne omejitve, ki jih nismo bili vajeni, so vplivale na vsa področja človeških življenj, tudi na nas ribiče. Čeprav tega nismo hoteli, pa smo se nekako prilagodili.

Ribiči se radi družimo, kar pa, vsaj trenutno, še ni povsem mogoče, vsaj ne v takšnem obsegu kot nekoč. Poseben izziv predstavlja obnova članstva, ki poteka v jesenskem ali zimskem času, takrat pa je virusa med nami največ in nevarnost je največja. Zakaj ne bi opravili obnove ali vpisa novih članov na daljavo? Saj imamo vendar na voljo celotno infrastrukturo (internet, telefone, tablice in računalnike) in dovolj osnovnega znanja, da to uresničimo. Pa ne le zaradi trenutne epidemije, ampak zaradi tega, ker je enostavno in nam prihrani ogromno časa.

Obnova na daljavo se spleča, ker je enostavna, izjemno hitra in tudi bistveno cenejša kot klasično papirno poslovanje. Seveda to lahko ostane za tiste ribiče, ki nimajo modernih naprav, predvsem so to starejši. Opažamo pa, da je vedno več ribičev celo nad 80 let, ki so izjemno večji uporabe telefona ali računalnika. Je že tako, da mora najprej obstajati želja, nato pa se vedno najde pot. Pa še nekaj: vpis na daljavo nikakor ne pomeni, da se ribiči ne bomo družili. To le pomeni skrajšanje časa, ki ga vodstvo RD nameni za pisarniško poslovanje, zato ostane na drugi strani več časa za ribiški klepet, dobro voljo in druge bistvene ribiške dejavnosti.

Vodenje članov preko Nadzornika

Nadzornik je na voljo na naslovu nadzornik.ribiskekarte.si, tudi za RD ali druge upravljavce revirjev, ki na portalu RibiskeKarte.si ostalih funkcionalnosti sicer ne uporabljajo. Za uporabo modulov za vodenje članstva ter delovnih obveznosti, ki sta del Nadzornika, ni nobenih finančnih pogojev, temveč sta popolnoma brezplačna ter bosta kot takšna tudi ostala. Sistem za vodenje članstva vam omogoča pošiljanje avtomatskih predračunov (ki zajemajo vse, od članarine, RZS prispevka, do manjkajočih delovnih ur) ter kot zaključek celote tudi davčno potrjenih izdanih računov. Kar velja posebej izpostaviti v modulu za opravljanje delovnih obveznosti je sistem avtomatskega obveščanja članov o razpisanih delovnih obveznostih. Članu z enim klikom pošljemo digitalno vabilo, na katerega se član odzove kar s klikom Pridem/Ne pridem, sistem pa vodi evidenco sam. Ko je obveznost končana, prisotne enostavno potrdimo in sistem sam vodi evidenco ur posameznika. Za razliko od ostalih ponudnikov digitalnih rešitev dodatno zagotavljamo tudi brezplačno pomoč (telefonsko, preko klepeta v živo in in preko e-pošte) pri uporabi sistema, saj menimo, da je izredno pomembno, da lahko nemudoma kontaktiramo nekoga, ki nam bo pomagal pri reševanju težave. Vsak od nas se spomni, kako je, ko ves teden planiraš, da boš nekaj naredil konec tedna, in doživiš hladen tuš, ko začneš z delom ter se ti zatakne in ne veš kako naprej. No, v našem primeru nas enostavno kontaktirate in vam bomo z veseljem pomagali.

Največja prednost Nadzornika je v enostavnosti izdelave dokumentacije za obnovo ali nov vpis članov. Ko imate enkrat že nastavljene kategorije, cene in izpolnjen seznam delovnih ur,

program sam izračuna strošek za posameznega člana in izdela vabilo s položnico, ki ga le še natisnete in vložite v kuverto amerikanko z okenčkom. Tudi tiskanje nalepk ni več potrebno. Seveda pa lahko tistim članom, ki imajo in uporabljajo elektronsko pošto, vabilo s položnico pošljete kar po internetu na email, znotraj Nadzornika.

Varnost podatkov in skladnost z zakonodajo

Vodenje članstva preko Nadzornika je skladno z zakonodajo. Za pravno ustrezen urejen odnos med članom, ki ima papirno dovolilnico, in upravljavcem revirja, ki tega člana vnaša v sistem, poskrbi upravljavec s podpisano pisno izjavo člana. Varovanju podatkov v našem podjetju namenjeno največ pozornosti; osnutek soglasja smo brezplačno pripravili tudi za vas, da se ne mučite še s tem, temveč se lahko posvetite izključno vodenju članov in seveda drugim bistvenim pravilom v ribištvo.

Druge uporabne funkcije

Če je upravljavec (RD) tudi sicer uporabnik storitev portala RibiskeKarte.si (spletna prodaja dovolilnic, elektronska letna dovolilnica (eLRD), eČuvaj), omogoča Nadzornik pregled nad celoto in popolnoma avtomatizira celoten proces obnove članstva ter dodelitve elektronskih letnih ribolovnih dovolilnic.

Nadzorna plošča omogoča grafične prikaze najpomembnejših števil (dnevna prodaja kart po revirjih, trenutna zasedenost revirjev, prodaja kart po letih, prodaja kart po revirjih).

Sistem za vodenje članstva je popolnoma brezplačen in bo tak tudi ostal! Zajamčeno prihrani 80 % časa, ki so ga uporabniki pri večini sedaj porabili za vodenje članstva. Če ponovimo bistvene lastnosti sistema:

Vnos članov (v primeru eLRD se član vnese v sistem sam in s tem poskrbi tudi za prenos osebnih podatkov), ta korak se naredi samo prvič.

V naslednji sezoni se vse člane enostavno z enim klikom prenese v novo sezono. V tem procesu sistem samodejno pripravi personalizirane predračune s položnico s QR kodo, ki je narejen na osnovi predhodne sezone (vključi vse članarine, letno dovolilnico ter po potrebi obračuna manjkajoče delovne obveznosti).

Sistem prikazuje člane z manjkajočimi delovnimi obveznostmi, katerim lahko pri vnosu nove obveznosti pošljete avtomatsko vabilo za udeležbo, ki jo član potrdi ali zavrne z enim klikom.

Sistem potrjuje na podlagi unikatnih referenc članstva v novi sezoni ter izstavlja davčno potrjene račune.

Sistem članstva in delovnih obveznosti je popolnoma brezplačen.

Za brezplačno uporabo Nadzornika pišite na info@ribiskekarte.si. Z veseljem vam ga omogočimo.

Boštjan Lipnik

Skenirajte kodo in preberite več o novem Nadzorniku.

Novega Nadzornika že uporabljajo v RD Barje, RD Bistrice, RD Bistrica Domžale, RD Črnomelj, RD Jesenice, RD Murska Sobota, RD Novo mesto, RD Radovljica, RD Vevče, RD Voglajna, RD Tržič in na Zavodu za ribištvo Slovenije.

KRAPARSKI USPEH V HLADNI VODI

O krapolovu v hladni vodi je bilo napisanega že ogromno. Mnogi svetovno znani kraparji so podali svoje mnenje o tehnikah, vabah in pristopih, ki bi jih ostali morali posnemati za uspeh v najtežjih razmerah. Roko na srce, navadni ljubiteljski kraparji velikokrat nimamo na voljo niti sredstev niti časa, da bi se držali smernic slavnih stanovskih kolegov. Moj zapis je namenjen ribičem, ki bi radi tudi z omejitvami navadnega smrtnika dosegli kakšen prijem v zimskem in zgodnjepomladanskem obdobju.

Povečanje možnosti za končni uspeh bom razbil na več dejavnikov, ki pa niso enakovredni po doprinosu k uspešnemu ribolovu. Kljub temu je kombinacija vseh tista, ki vam bo omogočila uživanje v pravljičnih trenutkih zimskega in zgodnjepomladanskega časa. Ne bom pridigal o čudežnih vabah, dodatkih in navezah, ker ne obstajajo. Poznamo le bolj in manj primerne tehnike ter pripomočke za ribolov pozimi in spomladi, vse ostalo so marketinški prijemi velikih podjetij, ki vas skušajo napeljati k temu, da obstaja kombinacija izdelkov neke znamke, ki vam bo redno zagotavljala uspeh. V resnici pa se lahko pogovarjamo le o primernejšem pristopu in, kar je še pomembnejše, primerni miselnosti, ki vodi do uspeha v težkih razmerah.

Ko narava spi, je na njej nekaj idiličnega.

Najpomembnejši korak do prijema: izbira vode

Jasno je, da bo krapolov v mrzlem obdobju leta zahtevnejši. Tisti, ki nimate časa za »kampanjski« pristop, boste imeli še toliko zahtevnejšo nalogo. V razmerah, ko krap ne išče hrane aktivno, je toliko pomembnejše, da izberemo vodo z velikim številom primerkov glede na površino ribolovnega območja. To načelo je eno izmed najpomembnejših pri izbiri jezera za lovljenje v hladni vodi. Kjer je več krapov, bo tudi večja možnost za uspešno lociranje, prijem in končni ulov.

Smotrno je razmisliti tudi o globini izbranega jezera. Sploh na dnevnih ribolovih je pametno izbirati plitvejšo vodo, ki se skozi dan prej ogreje in tako spodbudijo gibanje krapov, kar znatno olajša ribičevo delo. Seveda je uspeh možen tudi na ostalih lokacijah, vendar sta ti dve priporočili vredni upoštevanja. Cilj ribiča je kar se da najbolj povečati možnost ulova, še preden so vabe v vodi. Ribiči radi izbiramo vode s kapitalnimi primerki, številne pa take vode ne glede na njihovo primernost za ribolov premamijo tudi pozimi. S tem seveda ni nič narobe, vendar je v mojih očeh – še posebej v hladnejših mesecih – nekaj prijemov vrednih mnogo več od enega kapitalnega primerka v nekaj dneh. Mnenja se pri tem seveda delijo, vsekakor pa pri nas obstajajo tudi vode, ki pokrivajo vse dejavnike, ki zaznamujejo odlično zimsko lokacijo: veliko število rib, zadovoljiva aktivnost krapov v hladni vodi in zajetnejše število kapitalnih primerkov.

Lokacija, lokacija in še enkrat lokacija

Po tehtnem premisleku o izbiri jezera se je pot do prijema komajda dobro začela. Ko je temperatura vode višja, se riba čez dan pogosteje

premika in išče hrano. V trenutnih razmerah je krap dosti bolj statičen: premika se malo, prehranjuje še manj. Ključnega pomena je torej vsekakor lociranje ribe, ki je navadno zmes več dejavnikov: od opazovanja vode do poznavanja vodnega dna.

V delu jezera, kjer ni ribe, si ribolov že na začetku otežimo tudi v idealnih razmerah, kaj šele v trenutnem letnem času. Mnoga slavna kraparska imena pridigajo o opazovanju vode v vseh letnih časih. Čeprav britanski pristop h krapolovu velikokrat bolje pritiče vodam na drugi strani Rokavskega preliva, lahko za to tezo vseeno rečem, da velja kjerkoli na svetu. Opazovanje vodne gladine je eden izmed najboljših načinov lociranja ribe. V nasprotju s toplejšimi letnimi

Ribolov je v pravem revirju lahko uspešen tudi v zimskem času.

Selitev je prinesla prvi februarski prijem.

časi, ko je krap bolj aktiven in se na vodni gladini vidno »obrača«, je ta pojav v hladni vodi veliko redkejši. Najboljši del dneva, v katerem imate možnost videti krapov »skok«, je ura pred sončnim vzhodom. Ko se začne daniti, je krap navadno najbolj aktiven, zato takrat največkrat izda svojo lokacijo. Z gotovostjo lahko trdimo, da se v zimskem in zgodnjepomladanskem času krapji zadržujejo v večjih skupinah. Vizualno lociran krap skoraj vedno pomeni, da se na tistem območju nahaja večje število ciljnih ribe.

Velikokrat se zgodi, da na tak način ne moremo izslediti niti dela jezera, kjer bi se krap lahko zadrževal, kaj šele točnega mesta za nastavitve pasti. Ne morem dovolj poudariti, kako velikega pomena je nagnjenost ribiča k spremembi lokacije, če lociranje krapov skozi potek ribolova uspe. Ena ura na pravem mestu pretehta več dni na napačni lokaciji. Sprememba ribolovnega mesta je mukotrpa, vendar je včasih odločilna na poti do uspeha.

Poleg vizualnega pristopa, ki ni nikoli stoodstoten, je vredno poizkusiti še lokacije, kjer naj bi se krap »v teoriji« zadrževal. To so predvsem fizične ovire, kjer najde riba skozi vse leto zatočišče in hrano, zato nima posebne potrebe po spremembi svojih navad glede na letni čas. Trstika, podrti drevesa, potopljeni veje, prehodi in ustja so aktualni skozi celotno sezono. Še posebej čez dan, ko se voda ogreje, je lovljenje ob robu vodnega telesa lahko sila produktivno. Veliko ribičev se v hladnejših obdobjih izogiba robovom in raje lovi v najglobljih delih jezer, kar je milo rečeno zmotno. Osnove fizike nam velevajo, da je voda najgostejša pri 4 stopinjah Celzija, kar z nekaj logičnega sklepanja pomeni, da je najgostejša – torej najhladnejša – voda na dnu. Krap se kot hladnokrvna

Najlažje je dno spoznati s svincom in tršo palico.

Ne bojte se razlikovati od večine.

PVA-mrežica sodi med najpomembnejša orožja v arzenalu kraparja.

Je velikost v takšnem ambientu sploh pomembna?

žival odziva že na najmanjša odstopanja v temperaturi, zato si boste z lovljenjem v globini velikokrat otežili delo.

Oblikovanost dna

Ne nazadnje je pomembna tudi mikrolokacija, torej dno, na katerem lovite. Vsak krapar ima svojo miselnost glede tega, kakšno dno je najprimernejše za krapovo hranjenje in pravilno prezentacijo naveze. Nekateri prisegajo na mulj, drugi na prod, nekateri na trdo, drugi na mehko dno. Če krapa nazadnje le najdete, skušajte tam loviti ne glede na dno. Raje to, kot da si belite glavo s teoretično neprimernim dnom, prilagodite navezo, ki bo na dani mikrolokaciji »aktivna«. Sam se držim načela, da nikoli ne lovim na prodni podlagi, nekako mi čut veleva, da se na teh mestih krap po naravni poti nikoli ne bo hranil. Veliko raje lovim na prehodih iz globokega mulja na trdno dno, torej v plitvem mulju. Tudi povsem trdna podlaga je vredna preizkusa, saj bi v teoriji krap na takšnih mestih z intenzivnim hranjenjem očistili dno mulja. Tudi z ribolovom v globokem mulju ne zgrešite, če menite, da se krap tam nahaja. Potrebna je le prilagoditev načina predstavitve navez.

Mit o krmljenju

»V hladni vodi je krmljenje nesmiselno.« Ta mit sem slišal že nešteto, držanja tega načela se oteparam na vse pretege. Res je, da krapovo hranjenje v hladnejših letnih časih postane minimalno, vendar je njegovo obnašanje odvisno predvsem od vode, v kateri lovite. Na komercialnih jezerih, kjer se krap skozi vse leto odzivajo na krmišča, lahko predvidevamo, da so se vajeni hraniti skozi celotno sezono. Lahko torej sklepamo, da se bo riba ob pravilnem lociranju tako kot običajno odzvala na krmljenje, a praviloma v manjših količinah.

Rek iz prve povedi tega poglavja vsekakor drži za intenzivno hranjenje z boljimi ali, še bolje, peleti na oljni bazi (npr. halibut). Vsekakor ima tudi revolucionarna kroglica svoje mesto pod soncem v zimsko-spomladanskem ribolovu, vendar opravlja nekoliko drugačno vlogo. Sam se obračam k boljimi na osnovi ptičje hrane – bolje rečeno, izogibam se ribjim mokam in oljastim mešanici. Pri krmljenju velikokrat uporabljam stvari, na katere poleti niti ne pomislim: kosmiči, sladka koruza iz konzerve, mleko v prahu in praškasta hrana. Aromatični dodatki velikokrat pripeljejo do prijema, vendar je hranjenje s takimi sestavinami lahko dvorezen meč: kar obožujejo krapji, imajo rade tudi manjše ribje vrste.

Vabe

Tudi v paleti vab ne pričakujte čudežnih nasvetov, ker ti ne obstajajo. Boljji (velja tako za toneče kakor plavajoče) in tigrov orešček so skoraj izključne vabe, ki jih uporabljam skozi vse leto. V hladni vodi se nagibam k plavajočim boljimi (t. i. *pop-up*), saj daje njihov vidni in aromatični čar samozavest. Morda ste se pri branju slednje povedi nasmehnil, češ,

kakšno vlogo ima kraparjeva samozavest z dejanskim ulovom. Verjetno res nima nobene praktične vloge, pa vendar je samozavest izrednega psihološkega pomena. Prekomerna zamenjava vab pomeni, da so te manj časa v vodi, dvom o lastnem arzenalu pa pomeni dvom o dejanskem ulovu, kar ni nikoli učinkovito.

Pri trnkah in navezah zaupajte v tisto, kar ste uporabljali skozi celotno sezono. Ni potrebe, da ponovno »izumljate toplo vodo«. Naveze, ki so bile učinkovite poleti, bodo tudi pozimi, smotno pa je razmisliti o nekoliko manjših dimenzijah vab in trnkov.

Nasveti in triki

Nič novega ne predstavljam, ko zaupam, da krap obožuje vse, kar je na alkoholni bazi. To še bolj drži za hladne vode, zato svoje vabe zelo rad oplemenitim z dodatki na alkoholni bazi. Dovolj je že, da uporabite nekaj z več promili, sam vabe največkrat kar prelijem z vodko dan pred ribolovom. Tudi ostali aromatični dodatki večjih proizvajalcev so vredni dodajanja k vabam. Vsak korak, ki oplemeniti vabo, je lahko odločilen na poti do prijema. Prav tako (tam, kjer je to dovoljeno) zelo rad uporabim taktike z dvignjeno vabo (t. i. zig rig). Dejstvo je, da krapji večino svojega dneva preživijo v zgornjih slojih vode, zato je tak pristop smiselno uporabiti. Zig sodi med tiste pristope, ki so bolj priljubljeni v drugih deželah, pri nas pa se med ribiči še nekako ni prijel. Zagotavljam, da je lahko ta pristop izjemno učinkovit v vseh letnih časih, še posebej pa se izkaže na dnevnih ribolovih pozimi in zgodaj spomladi.

Prav tako velikokrat prezrta metoda so vodotopne mrežice in vrečke (t. i. PVA). V situacijah, kjer dolgi meti niso ključni, je dodaten ščepec atraktivne hrane, poleg vabe, lahko izjemno učinkovit.

Kraparska miselnost in načelo: »Nič nas ne more presenetiti«

Poleg vsega naštetega ne smemo zanemariti udobja pri ribolovu. Poskrbite za ustrezna oblačila in zavetje. Izogibajte se alkoholu za namen ogrevanja, saj je njegov učinek le kratkoročen, nato pa obraten od želenega. Če vam pri krapolovu v hladnem obdobju ne bo udobno, bo ta izgubil svoj čar, vi pa boste ne nazadnje izgubili interes do ribolova v nizkih temperaturah.

Ribolov v hladni vodi terja več truda kot sicer. Večina kraparjev se zato odloči ribolov v tem obdobju popolnoma opustiti. Za tiste, ki si želite dodatnega izziva, je pomembno, da si na začetku izberete revir z enostavnejšim ribolovom, v katerem bo trud hitreje obrodil sadove in tako dal motivacijo za višjo stopničko. Veliko ribolovov se bo končalo porazno, ravno tu pa bosta na preizkušnji vaša motivacija in želja po uspehu. Prav tako je v tem obdobju pomembno razumeti, da je vsak, naj bo še tako majhen, krap izjemna nagrada za trud. Lov za kapitalnimi primerki je vsekakor zanimiv, vendar je pozimi čisto vsak prijem vreden pohvale. Pri ribolovu je najpomembnejši užitek, ki ga pri velikonovalodnih kraparjih zasenči želja po veliki ribi. Pritisk, ki ga tako izvajate sami nase, bo slej ko prej (v primeru, da ne dosežete rezultatov) popolnoma izpodrinil tisto, zaradi česar se v prvi vrsti ukvarjate z ribolovom: užitek in sprostitve.

Niko Hari

ZMENKI Z MENKI

Za menka lahko brez kančka dvoma rečemo, da je posebej med sladkovodnimi ribami. Je edini sladkovodni predstavnik trsk ali polenovk, ki se je prilagodil življenju v sladkih vodah. Priznati moram, da menka kot ribolovno vrsto dolgo časa nisem poznal, pravzaprav sem ga poznal zgolj po slikah in fotografijah ter po podatkih o lovopustu in najmanjši lovni meri, ki jih vsak ribič pripravnik pač mora poznati za ribiški izpit. Prav tako sem po večini lovil v revirjih, ki ne slovijo po tem, da so bogati z menki, in so tako tudi morebitni slučajni ulovi odpadli, prav tako pa nisem poznal nobenega ribiškega tovariša, ki bi mi povedal, kako in kje se pravzaprav »menka lovi«.

Vse to pa se je spremenilo v trenutku, ko sem v prostorih ZRD Maribor pred osmimi leti zagledal lep preparat velikega menka. Lahko bi rekel, da se mi je zgodila ribiška »ljubezen na prvi pogled«. Vajen občudovanja preparatov trofejnih sulcev, postrvi, ščuk, krapov in drugih rib, mi je ravno pogled na trofejnega menka, kakršnega prej nikoli nisem videl, vzbudil močno ribiško željo, da ga poskusim ujeti. Priznati moram, da je to željo podžigalo tudi naknadno spoznanje, da je bilo v ribiških časopisih in glasilih o menku razmeroma malo zapisanega. Ko sem po vztrajnem brskanju po najrazličnejših virih in spraševanju ribiških sotrpilov spoznal, da se ga najbolje lovi pozimi tik pred mrakom, si enostavno nisem mogel več pomagati; obstaja torej riba, ki se jo najbolje lovi v tistem času, ko bi bila večina ribičev verjetno najraje doma na toplem. Čeprav

in Franc Verce) iz leta 1966 je zapisano, da »v postrvjih vodah ni zaželen, ker ima poleg rib rad tudi ikre. Zato ni zaščiten.« Omenjeno je še, da lahko ribiči lovijo menka tudi na drstiščih. V izdaji zelo podobne knjige Sladkovodno ribištvo na Slovenskem iz leta 1982 (Marjan Svetina et. al.) pa se že vidi sprememba, ko avtorji pravijo, da bi bilo menka smiselno zaščititi, in sicer zaradi upada njegovega števila, in da ribolov na drstiščih iz naravovarstvenih razlogov ne pride v poštev. Še vedno pa menek tudi takrat ni imel predpisane najmanjše mere in varstvene dobe. Šele čez čas je menek dobil ustrezno zaščito, verjetno tudi zaradi količinskega upada ulova. To lahko prepoznamo v količinskem omejevanju ulova na posameznih revirjih; v začetku 90. let je bilo na Bohinjskem jezeru dovoljeno uloviti 6 menkov dnevno, danes je ta količina prepolovljena.

Bohinjsko jezero je eden naših najboljših revirjev za lov menkov. Foto: Unsplash.

Ribolovno mesto. Foto: Hany Bany.

sem že nekajkrat šel loviti sulca, za katerega pravijo, da najbolje prijemlje ob zori ali ko se mrači, pa statičnega jesensko-zimskega ribolova nikoli nisem povezoval z uspehom pri menkih. To je to – nov ribiški izziv, ki ga enostavno moram poskusiti!

Osnovne značilnosti menka

Je nočni plenilec, ki je najbolj aktiven, ko je voda res mrzla. Zanj bi mirno lahko rekli, da velja pravilo »bolj kot je pozna ura in bolj ko je mraz, tem bolje menki prijemljejo«. Mladice menka se prehranjujejo z različnimi rakci, odrasli menki pa so vsejedi (s poudarkom na prehrani z ribami). Pogosta hrana menka pa so bile tudi ribje ikre in ravno iz tega razloga je bil v preteklosti osovražen, posebej v salmonidnih revirjih, kjer je veljal za škodljivca. Njegovo navado prehranjevanja z ikrami smo lahko z ribiški kolegi opazili na ujetih primerkih iz Bohinjskega jezera novembra lani. Že pri samem snemanju menkov iz trnkov, posebej pa pri čiščenju drobovine, je bilo očitno, da se menki konec novembra prehranjujejo z ribjimi ikrami. Kot smo pozneje ugotavljali, potrdil pa je tudi kolega Peter Valič, so bile to najverjetneje ikre jezerskih zlatovčic, ki se v tem času tudi drstijo.

Osovraženost menka med ribiči zaradi plenjenja iker »plemenitih rib (salmonidov) lahko zasledimo tudi v slovenski ribiški literaturi. V prvi izdaji knjige Ribe in ribolov v slovenskih vodah (avtorja Marjan Svetina

Po domači ihtiološki literaturi in po podatkih na medmrežju je menek bolj pogost v Dravi in Muri, medtem ko ga je v porečju Save bistveno manj. Razen Bohinjskega jezera je bil do pred časom pogost v Cerkniškem jezeru in v Unici; sedaj je drugače in je v vodah RD Cerknica popolnoma zaščiten, v pogovorih z ribiči ob Unici pa nisem dobil občutka, da so ga kdaj srečali. Dobil sem zgolj ustno informacijo potapljačev - jamarjev, da naj bi pri svojih potopih v jamah našli somom podobne ribe – morebiti menke, ki so se najraje zavlekli v zavetje temnih in mrzlih jam? Kot o živalski vrsti, ki za svoj obstoj potrebuje izrazito hladno vodo, je moč sklepati, da menek spada med bolj ogrožene ribe zaradi vedno vidnejših posledic podnebnih sprememb, ki bodo po predvidevanjih klimatologov v Sloveniji posebno izrazite. Umetna vzreja menka je v sedanjem času uspešno dognana, čeprav je zaradi njegovih specifičnih lastnosti primerjalno zahtevnejša, kot je gojitev drugih vrst rib. Žal pa to dejstvo bolj malo pomaga, v kolikor ne bo več habitata, v katerem bi lahko normalno preživel in kolikor toliko ohranjal naravno populacijo. Da je treba resno razmisliti o pomenu postopnega dvigovanja temperature naših rek in jezer na razširjenost sladkovodnih rib, je opozoril tudi znani biolog in ihtiolog Marjan Govedič v svojih člankih o reki Savi in usodni odvisnosti menkove drsti od zadosti hladnih voda (Ribič 2019/1–2, str. 9–10.) – branje, ki da ribiču misliti.

Menek iz Bohinjskega jezera. Foto: Hany Bany.

Menek je sladkovodna riba iz skupine trsk. Foto: Hany Bany.

Končno v rokah ribiča. Foto: Igor Miličič.

Menek se rad posladka tudi z ikrami zlatovčic. Foto: Igor Miličič.

Ribolov menka na Bohinjskem jezeru

Za ribolov menka sem se odločil, da se odpravim za Bohinjsko jezero, kjer rad lovim tudi jezerske postvri. Najprej sem mislil, da za njegov ulov ne bo potrebno veliko truda, a sem se zmotil. Del napake je bil tudi v tem, da sem lovil ob nepravem času. Sem pa iz opazovanja in po pripovedovanju lokalnih ribičev izvedel, da je najboljša mesto za ribolov pri iztoku Savice v jezero. Nedvomno pri tem pomaga dejstvo, da priteče Savica še zelo mrzla v samo jezero, prav tako pa se skoraj vse vrste rib rade zadržujejo v izlivih pritokov, išoč hrano, ki jo prinese voda.

Glavna ovira za uspešen lov menka tako niso toliko hladni dnevi kot dejstvo, da je najbolj aktiven ponoči. Pravzaprav smo ribiči omejeni le na tistih nekaj najboljših minut šibke svetlobe zore oziroma mraka, takrat so prijemi najverjetnejši. Lahko sicer poskušamo srečo tudi preko dneva, če smo se odločili vztrajati cel dan, a je verjetnost prijema manjša, bolj verjetni so prijemi drugih rib, predvsem klenov. Tako v prvih ribolovih, ko sem pozno jeseni poskusil loviti čez dan, ni bilo niti prijema. Kot se mi je pokazalo letos, se je začela serija prijemov tik pred mrakom ali po zori.

Za ribolov menka ne potrebujemo posebne opreme. Zadošča palica za talni ribolov, s katero lahko enostavno navezo s svinčem (25–50 g) in trnkom številka med 2 in 6 vržemo zadosti daleč. Glede vabe menek ni izbirčen. Upoštevati moramo njegovo mesojedo naravo, zato je deževnik ali šop deževnikov najpogostejša in tudi najprimernejša vaba. V času aktivnega prehranjevanja ga bo menek gotovo našel, pomaga pa, da pred trnkom postavimo v temi svetlečo fluorescenčno kroglico. Mogoče so tudi druge vabe, kot so npr. koščki mesa – seveda pod pogojem upoštevanja ribolovnega režima za posamezni revir. Za indikator prijema je najbolje vzeti plastične cevke, v katere dodamo svetilko – bodisi klasično kemijsko lučko ali pa že za to kupljeno baterijo. Priznam, da je prav čaroben občutek v temnem hladnem večeru pričakovati prijem in vsak morebiten premik indikatorja povezovati s prijemom – tudi tistih navideznih, ko se preplet svetlobe indikatorja in okoliške teme poigrava z ribičevimi očmi. Menek večinoma prijemlje zelo nežno. Včasih prijema ribič sploh ne zazna, saj se menek dobesedno le uleže poleg vabe.

Ribolov menka nasploh je vsekakor zanimiv, a se ga moramo lotiti z mero previdnosti. Priznam, da sem ga sam lovil dvakrat, a se nikoli nisem počutil povsem varnega. Prihajajoča noč ima res svojo moč, ki jo potencira premikanje divjadi v bližini, a bolj kot strah pred »bavbavi« je tu na mestu strah pred kakšno poškodbo (padec, zvin ipd.), ki ne odtehta veselja ob morebitnem ulovu. Zato je najboljši ribolov vedno tisti, ki ga lahko delim z ribiškimi prijatelji. Tako smo se družba prijateljev – Danilo,

Jure, Matevž in jaz – v oktobrskih in novembrskih dneh že večkrat odpravili v Bohinj k izlivu Savice. Priznati moram, da so bili ravno lanski zadnji novembrski dnevi pred zaključkom letne ribolovne sezone na jezeru najuspešnejši. Takrat smo se vsi vpisali z ulovom sladkovodnega bakalarja, Danilo in Matevž sta uspela ujeti »normo«. Vsekakor so hladni jesenski večeri bistveno bolj prijazni, ko si lahko med seboj delimo ribiške prigode, se vzpodbujamo pri ribolovu in ne

nazadnje lociramo položaje, kjer so menki bolj aktivni. Zgolj metanje vab tjavendan v širo jezero velikokrat ne prinese prijema.

Priznati pa moram, da še nisem uspel poskusiti loviti na rekah, kot sta Drava ali Mura, bi si pa to – na podlagi pogovorov s kolegi ribiči – zelo želel. Po pripovedovanju ribiških kolegov Rajka in Marka so bili menki pogosti tudi v Savi pri Ljubljani; tako je imela RD Medvode posebej sprejeto določilo v pravilniku, ki je članom dovoljevalo ribolov z deževnikom edinole, ko je bila Sava kalna. Po njunih besedah so takrat menki najbolj prijemali, pa tudi nasploh je v ribiški literaturi zapisano, da je prek dneva mogoče ujeti menka le ob povečanem vodostaju s kalno vodo, in sicer največkrat na šop deževnikov. Če bo le mogoče, bom preizkusil tudi ta stari ribiški nasvet.

Kulinarično gledano, menek zagotovo spada med zanimive ribe. Njegov okus je zelo podoben njegovim morskim sorodnikom, tj. polenovkam, ki so v severni in zahodni Evropi zaradi kakovostnega mesa posebej cenjene (zaradi komercialnega ribolova skoraj zdesetkane). Najbolj so pri menku čislana njegova velika jetra, ki so polna koristnih vitaminov A in D. Stopnje teh dveh vitaminov v menkovih jetrih so nekajkrat večje kot pri drugih ribah. Glede same priprave menkovnega mesa najdemo dandanes na medmrežju, posebej pa na kanalu Youtube, dovolj receptov, kako ga ustrezno pripraviti. Sam sem ga pripravil enostavno ocvrtega na olju v ponvi, okus njegovega mesa pa me je najbolj spominjal na okus tradicionalne britanske jedi »fish&chips« (slov. riba in krompirček, ocvrti kosi polenovke s pomfrjem); verjetno še en dokaz več menkovnega daljnega morskega sorodstva.

Čeprav prihodnost tako za obstoj menka kot ostalih domorodnih sladkovodnih rib ni najbolj rožnata, še posebej ob napovedanih podnebni spremembah in vse obsežnejših človeških posegih v sladkovodne habitate, vseeno verjamem, da nam bo ribičem uspelo obvarovati njihove populacije, da bodo enakih ribiških užitkov, kot smo jih doživeli s kolegi, deležni tudi naši zanamci.

Igor Miličič

Literatura:

Hochleitner, Martin (2020). *Quappen(Lotidae) Biologie und Aqualkultur*, AT Ratgeber. Nordstedt.

Svetina, Miran (et al.) (1982). *Sladkovodno ribištvo na Slovenskem*, RZS. Ljubljana.

Svetina, M., Verce, F. (1969). *Ribe in ribolov v Slovenskih vodah – ribiški zbornik*, RZS. Ljubljana, 1969.

PRED PRIHAJAJOČO SEZONO

Bliža se nova sezona in s tem tudi novi izzivi. V zadnjih letih se je trend klasičnega muharjenja na postrvi precej razširil in sedaj zajema ribolov na mnogo različnih ribjih vrst. Seveda je Slovenija znana širom sveta predvsem po izrednih možnostih muharjenja na postrvi, vendar ponuja bistveno več. Sam sem to spoznal pred leti, na pobudo prijatelja Darka, ki že mnogo let uspešno muhari tudi na domačem Blejskem jezeru.

Blejsko jezero je le eno izmed mnogih v Sloveniji, kjer imamo možnost na muho uloviti kapitalnega krapa, smuča, soma, ščuko ali jezersko postrv. Tak način muharjenja, predvsem na krape in some, pa zahteva tudi določeno opremo, ki mora biti bistveno močnejša od opreme, namenjene lovu postrvi. Krapji lahko tehtajo tudi krepko preko 20 kilogramov, somi pa so še bistveno težji. Sam se ribolova vedno lotim s palico, trdote 12, in kolescem z močno zavoro, saj nikoli ne veš, kaj te preseneti na drugi strani vrvice. Poleg tega so večje ribe tudi precej prebrisani borci, saj zaščitno vedno poiščejo v bližnjih podvodnih ovirah in je večkrat potrebno agresivno manevriranje. Pomembno

predelih, kjer ljudje ribe in ptice hranijo, pa se večkrat izkaže tudi posnetek koščka kruha. Ribolov z obale jezera je precej razgiban, saj iščemo ribe in ne zgolj čakamo nanje, kot je običaj pri beličarjih. Seveda se lahko na ribolov odpravimo tudi na bližnji ribnik, kjer lahko več kot uspešno muhari-mo krape, smuče in ščuke. Glede na velikost rib v manjših ribnikih lahko prilagodimo tudi trdoto palice. Kadar ciljamo na manjše krape, nekje do 8 kilogramov, običajno uporabim palico, trdote 6 ali 7, občasno tudi lažjo. Jezera in ribniki ponujajo odlično ribolov skozi celotno leto, predvsem pa v času, ko je naša najljubša reka zaradi lovopusta ali visokega vodostaja nedostopna.

Darko Ržen s čudovito jezersko postrvijo iz Blejskega jezera. Najboljše obdobje je pomlad, in sicer od začetka sezone v aprilu do pojava poletnih temperatur, ko se postrvi pomaknejo v globlje dele jezera.

Koi krap je poseben uspeh, saj so v Blejskem jezeru prava redkost.

Z junijem so na sporedu tudi smučji.

Manjši in srednje veliki smučji so precej pogosti, vendar jih je kljub temu težavno ujeti.

je tudi, da uporabljamo večjo podmetalko, saj se tako lažje izognemo poškodbam ujete ribe. Muha izbora je običajno imitacija manjše ribice, črvov ali ličinke kačjega pastirja. Na

Sladkovodne ribe glede moči in hitrosti praviloma niso primerljive z morskimi, vendar nas lahko večji krap ali som dobro preseneti. Tako je bilo tudi s prvim krapom, ki sem ga

Ni najtežji, vendar prav tako čudovit ulov.

Prava rečna pošast. Prvi pravi som na muharico, borba z njim je bila pravo doživetje, še lepše pa je bilo gledati, kako je odplaval nazaj v globino svojega tolmuna.

Obvezen pribor za lov soma je muharica razreda vsaj 12, dobra zavora in potezanka z močnim trnkom.

Ribolov s "fotelja" - belly boat je zares uporaben muharski pripomoček, saj se z njim lahko približamo tudi bolj zaraščeni predelom, kjer se rade skrivajo zobate plenilke.

Rečni tank. Za razliko od jezerskih krapov so rečni nekoliko bolj atletski, ob tem pa enako zanimivi borci in hitro poiščejo najbližjo podvodno ovir, v katero se zapletejo. K sreči mi je pri tem pomagal prijatelj in ga zapletenega v alge zajel v mrežo. Aleksander, hvala!

ujel. Težak je bil približno 14 kilogramov, prvi pobeg pa je bil izredno dolg in hiter. Ni bilo potrebno veliko, da me je tudi muharjenje na te »neobičajne muharske ribe« popolnoma zasvojilo. Tekom let so bile potrebne številne prilagoditve opreme in tehnike, da je ribolov sedaj uspešen.

V letu 2020 smo zaradi epidemije lovili v domačem okolišju, zato sem se posvetil predvsem muharjenju na jezeru. Poseben izziv na Blejskem jezeru sicer predstavljajo trume turistov, ki ribolov precej otežujejo, tekem zaprtja države pa so bili pogoji idealni. Kot običajno mi je družbo delal Darko, ki mu je na enem izmed ribolovov uspelo na muharico ujeti krapa, težkega preko 30 kilogramov. Kot zanimivost: sam sem istega krapa ujel čez nekaj mesecev, vendar je do takrat izgubil skoraj 2 kilograma teže, najbrž zaradi posledic drsti. Zelo zanimiva tarča pa je tudi smuč, ki pa ga je precej težko prepričati, da pograbi našo muho. Kljub temu je tudi ribolov smuča lahko zelo uspešen, vendar moramo uporabljati tanjše predvrvice in nekoliko manjše potezanke. Lovimo ga v času, ko se giblje bližje obali ali vodnih struktur, saj se običajno zadržuje v globinah, kjer je z muharico nedosegljiv.

Podoben scenarij je sledil tudi v letu 2021, na seznam velikih ulovov pa sem si zadal dodati še soma. V preteklih letih sem sicer ujel številne some, vendar noben ni presegal metra dolžine. Kot vsako leto sem sezono začel na Bledu, kjer pa je ribolov kapitalnih somov zelo zahteven, saj se večji primerki skrivajo na globinah in le redko pridejo blizu naših muh. V zadnjih letih je muharjenje na soma izredno

popularno v Španiji, vendar je pot do tja dolga, zato zagotovo obstaja rešitev tudi kje bližje. Skupaj s prijatelji smo pričeli raziskovati jezera in reke po Sloveniji, tako so se proti poletju že pričeli vrstiti ulovi večjih primerkov. Muharjenje v poletnih mesecih je nekaj posebnega, saj ne potrebujemo ribiških škornjev, lotimo se ga lahko kar v kopalnah. Pogosto nam precej pomaga tudi uporaba napihljivega obroča, t. i. »belly boata«, s katerim si olajšamo dostop do ribolovnih mest ob običajno precej zaraslih bregovih. Ob tem velja poudariti, da je uporaba le-tega lahko zelo nevarna.

Ob tovrstnem ribolovu težko ciljamo zgolj na določeno vrsto, spremljati moramo okolico in se hitro prilagajati, saj se drugače zgodi, da ostanemo praznih rok. Kot zakleto imamo skoraj vedno pripravljeno napačno muho za ribo, ki jo v danem trenutku opazimo. Tako je večkrat potrebna menjava vabe, včasih tudi muharske vrvice. Če v bližini opazimo krapa, ki se aktivno prehranjuje, je najbolje priložnost izkoristiti, saj je mogoče edina v celotnem dnevu. Nekoliko pogosteje pa se nam pokaže tudi kakšna ščuka, ki je prav tako odličen nasprotnik. Predlagam, da se takšnega ribolova lotite v paru, saj je to varneje tako za nas kot za ribe. Zavedati se moramo tudi, da so kapitalni krapci in somi stari po več deset let, zato je potrebna primerna mera spoštovanja. Poskrbimo za polne reke in jezera tudi za prihodnje rodove ter lovimo po načelu »Ujemi, fotografiraj in spusti«. Dober prijem v letu 2022!

Rok Šparovec

DEŽELA TISOČERIH JEZER IN ŠČUK (2. del)

Nov dan, nov začetek. Po nadvse ohrabrajocih dveh dneh, ko sva ujela dve ščuki, dolgi preko metra, sva komaj čakala na začetek novega dne. To je bil dokaz, da so velike ribe še vedno tam in jih še vedno znava ujeti. Ampak manjkale so pa tiste reeeees velike ... take preko 110 cm ... začela sva se še bolj posvečati zalivu Big mama, ki je začel dajati rezultate. Ponovila se je zgodba prejšnjega dne, na kratko premetan Zaliv, potem premik na druge dele jezera, ko pa so tam manjše ščuke nehale prijemat, je bil to znak, da je čas za premik nazaj v Zaliv. Okoli 14. ure sva se vrnila nazaj na »hotspot« in takoj drugi met – baaaaaam. Lepa, s svojimi 91 cm ne ogromna, vseeno pa zelo dobrodošla.

Po tem prijemu je sledilo kosilo in vrnitev nazaj k vodi. Popoldne je bilo še nekaj prijemov, na žalost nerealiziranih, večinoma pa so bile manjše ščuke, saj so se prijemi videli zelo dobro. Vsa akcija se je namreč dogajala v zgornjih 30 cm vode nad travo.

Dan se je nagibal v večer, pravzaprav že mrak, ko je prišla prva 110+. »Še par metov, pa greva nazaj v hiško,« pa se je zgodil takoj naslednji met in brutalen prijem. Na mestu, kjer sva oba tisti dan temeljito premetala že dvakrat prej. »Cekiiii, podmetalko, hitro!

Po dopoldanski zabavni tekmi sva se odpravila na kosilo in kratek odmor. Kosilo sva na hitro nabrala kar na najbližjem otočku in jurčki z jajci so bili nadvse okusni.

Popoldansko-večerni del bi se težko začel bolje. No, vsaj zame. Drugi popoldanski met v zalivu Big mama in baaaaam – takoj riba, dolga okroglih 100 cm! Lepa, borbena, predvsem pa zdrava riba, hitro slikanje in nazaj v vodo. Jaaaa! Že četrta riba prek metra. Klemen pa še vedno brez. Razen brutalne ribe, ki jo je izgubil par dni nazaj, ga sreča enostavno ni hotela poljubiti. Pa sva poskusila

Sreda se je lepo začela.

Kraj brez vrnitve za marsikatero majhno ribo.

Tale je petarda!« Klemen je hitro pripravil mrežo in lepota se je v prvem poskusu znašla v mreži. Mislila sva, da bo pred slikanjem in merjenjem sledil trenutek oddiha, a ni bilo tako. Tisti trenutek, ko sem odložil podmetalko na stranice čolna, je ščuka dobesedno eksplodirala in z mrežo vred odplavala nekaj metrov od čolna. Sama sreča, da je imela vabo še vedno v gobcu in sva jo lahko zato s podmetalko vred še enkrat zvezleka do čolna. Adrenalina »na lopate«, srčni utrip pa tudi na višku. A vse se je dobro izteklo, lepota se je nastavila objektivu, meter pa je pokazal 114 cm. Končno se je pokazala tudi ena tistih, zaradi katerih sva tako daleč tudi prišla! Z nasmehom na obrazu sva se odpravila nazaj domov.

Še dva dneva sta bila pred nama, kazalo pa je čedalje bolje. Naslednji dan sva začela malenkost bolj ležerno, ampak še vedno popolnoma osredotočeno. Jezero je bilo povsem mirno, kar je bila odlična priložnost za muharjenje. »Ej, a greva eno tekmo? Muharjenje proti vijačenju na jerk,« je predlagal Klemen. »Ja, dajva!«

Tekma je bila zelo napeta, saj je v vodstvo najprej prišel Klemen, in to z 2:0 v zelo kratkem času, a se nisem predal in tako do konca tekme z muho izenačil na 2:2. Riba spet ni bila posebno aktivna, saj se je iz jutranje meglice naredil lep in jasen dan.

vse. Klemen je metal prvi, jaz za njim, enaka preverjena vaba: Klemen nič, sam s prijemom. Dobesedno veliko veselja za ujete ribe, obenem pa kar malo slabe vesti, ker Klemen ni in ni prišel do tako zelene metrašice. Tolažba je sicer bila, da bič pač na koncu poči, ampak velikokrat ni tako. Klemen pa se ni predal. Neumorno je metal, navijal, metal, navijal. Slej ko prej bo prišla. In je res.

Ampak spet ne na Klemnovo vabo. Dobre pol ure za prvo metrašico dneva je prišla še druga. 106 cm, precej debela za to jezero in lepih, temnih tonov ter v zelo dobri formi, saj se je močno upirala, ne samo v vodi, ampak tudi v čolnu. Po kratkem merjenju in fotografiranju je polna energija zaplavala nazaj v svoje območje delovanja.

»Oprosti, Ceki, jaz res ne vem, kaj naj še naredim! Res delava na tem, da jo tudi ti dobiš, pa če noče, kaj naj zdaj,« sem se hitel opravičevati. »Stari, saj bo, ni konec, dokler ni konec. Ne predam se,« je odvrnil Klemen! Po dobri večerji je tudi svet takoj lepši. Tudi za Klemna bo slej ko prej posijalo sonce.

Preden odloavimo še zadnji dan te avanture, najprej kratka rekapitulacija prvih šestih dni. Ujetih vsega skupaj okoli 60–70 ščuk, 5 rib, dolgih preko metra, največja riba je imela 114 cm. Naključje

Končno prva »prava«.

Posebno zadovoljstvo je prijem na muharsko opremo.

Okrogla stotica

Jesensko obarvana lepotica

ali sreča (nesreča), pa tudi dejstvo, da sem vseh pet rib z dolžino preko metra dobil jaz. Klemen je sicer imel prijem brutalne ribe, a se mu je na žalost snela.

Zadnji dan, zadnja priložnost

Začel se je dokaj obetavno, male ščuke so bile kar aktivne, prijemov kar nekaj, realiziranih malo manj. Vmes sva se za par minut ustavila na otočku sredi jezera, kjer naju je čakalo presenečenje. Našla sva del čeljusti ščuke, ki je nekdaj morala imeti verjetno krepko preko

130 cm. Dopoldne je minilo, kot bi mignil, a velike ščuke za Klemna še vedno ni bilo od nikoder. Imel je sicer en prijem, ampak je bilo vse skupaj prav čudno. Vrgel je vabo, začel navijati, čutil je udarec, toda ven je potegnil samo pletenico. Brez vabe, brez 45 cm dolge jeklenice, nič. Samo pletenica. »Kaj pa je b'lo tole?« se je spraševal Klemen. »Ali je bila poškodovana pletenica ali pa si imel prijem in je ščuka pregriznila pletenico,« sem mu odgovoril.

»Saj bo, saj je še popoldne, pa večer. Sej bo!« sva se oba tolažila. Začetek popoldanskega dela pa pod pričakovanji. Na standardne

Prazna vreča ne stoji pokonci.

Pošast iz mitov

Za pinki žlico mora biti tudi pinki kapa.

Presrečni Klemen z največjo ribo odprave – 117 cm.

in preizkušene vabe – nič! Edina varianta je bila spremeniti pristop in uporabiti vabe, ki jih drugače sploh ne bi. Klemen je vztrajal pri naravnih barvah, jaz pa tako nisem imel več česa izgubiti in sem si izbral težko žlico, kričeče pink barve, ki načeloma na tem jezeru ne prinaša uspeha. Ampak ... tretji met žlice, prijem ... par metov kasneje, prijem ... »Veš, kva, Ceki, bom jst tole probal tud v Big Mama Bayu, mogoče pa bo kej.«

»Kokr maš srečo, ti bo ziher tud na tole prbila!« je odgovoril Klemen.

Vrnila sva se v zaliv in že po par metih se je zgodil močan prijem. Na pinki žlico! Pa saj to ne moreš verjeti! Lepa riba, izjemno borbena, 108 cm! Kratko slikanje – in riba je zaplavala nazaj, sicer z nekaj težavami, ampak na koncu je le speljala. Nisem se niti ni ne vem kako veselil, saj je bil izraz na Klemnovem obrazu nadvse zgovoren. Ne »foušija«, Klemen res vsakemu privoščiču, ampak

na obrazu je dobesedno bil obup. Obup, kaj dela narobe in ali se je res vse zarotilo proti njemu. Da je bila mera polna, ni minilo 10 minut, ko sem imel še en prijem: tokrat sem ribo izgubil, a vseeno verjetno ni bila majhna, saj je poravnala dva od treh trnkov na trojčku na žlici. »Sranje, Ceki, tole je bila mogoče tvoja izpred par dni!« sem komentiral, saj je bil prijem na skoraj istem mestu, kjer je Klemen izgubil ogromno ribo. »Se zgodi, nimaš kej!« Po tem ni bilo lep čas nobene akcije, ura je bila že skoraj pol devetih zvečer, večer se je nagibal v noč.

»Kva je, a bo dost? Mene že vse boli!« »Še par metov, pa zaključiva, velja?« je dejal Klemen, ki je tik pred koncem metal brezvoljno, po načelu: vrzi, navijaj, ponovi. In potem ... Kdor čaka, dočaka! Trud se poplača! Bič počí na koncu! Kakorkoli že temu rečemo, dejansko je prišla z enim zadnjih metov, ko sva bila oba z mislimi že v koči pri večerji. Prijem rahel, ampak dovoljšen, da ga je Klemen čutil. Kratka borba, borba z ribo in tresočimi koleno in riba je bila v mreži. In to kakšna riba! Meter je pokazal 117 cm, tehtnica pa krepko čez 10 kg. Lepotica, da ji ni para! Največje presenečenje pa je sledilo pri odpenjanju. Ko se je Klemen pripravil, da ji odpre gobec, sva se oba samo spogledala. »Pa to ni res, tastar, ne me j! Lej ti to!« V gobcu je imela vabo, ki jo je Klemen dopoldan izgubil, jekleno predvrnico in skoraj en meter in pol pletenice. Točno to ščuko je Klemen dopoldan izgubil in odnesla mu je vse. Zvečer pa je vse dobil nazaj. Kakšna igra naključij! Kakorkoli, veselja

Hvala čudovitemu jezeru in na čimprejšnje snidenje!

ni in ni bilo konca, tudi najboljši pisec kriminalk bi težko spisal takšen konec. Skoraj sedem polnih dni se je *velika mama* Klemnu izmikala, z zadnjim metom pa jo je dobil. In v tem trenutku je bilo vse poplačano, ves trud.

Po kratkem slikanju je ščuka zaplavala nazaj v svoj ambient, midva – utrujena ribiča – pa sva se počasi odpravila nazaj proti hiški.

Naslednji dan je sledilo še pospravljanje hiške in nato odhod proti letališču.

Skratka, lovila sva na vodi, brez dvoma na eni boljnjih ščukarskih voda v Skandinaviji, ki je tokrat pokazala zobe in dokazala, da kljub vsemu ni enostavna voda in da se je za nagrado treba maksimalno potruditi. Za ves trud sva bila na koncu oba nagrajena. Hvala tej vodi za izjemnih sedem dni in oba upava, da se bova na to prelepo jezero še kdaj vrnila.

David Primožič

PRVIČ NA SULCA

Ko se je jesen začela prevešati v drugo polovico, so naši ribiški izleti postajali čedalje redkejši in vse manj uspešni. Ribe so se premikale v globino in na naših običajnih mestih je bilo zaznati komaj kaj ribjega utripa. Postajalo nam je vedno bolj jasno, da se moramo lotiti nečesa novega, saj vztrajati pri naših »klasikah« (plovčkanje, krmilnik) ni bilo več smiselno. Rešitev se je v tistem letnem času ponujala sama od sebe – sulec! Gremo torej na sulca, smo si rekli, a kot veste sami, je lov sulca malce bolj zapleten.

Najlažji način za izvedbo našega ribolova je bil, da se obrnemo na nekoga bolj izkušenega. Tokrat je bil to Jure, ki je za naš prvi sulčelov predlagal Mali graben. Možnosti je bilo sicer več, a zaradi dostopa in poznavanja terena smo izbrali graben pred Ljubljano oziroma Savo.

Naslednja težava je bila zelo nizek vodostaj. V začetku novembra namreč že lep čas ni deževalo, nivo vode pa ni bil najbolj primeren za ribolov. A ni se nam dalo čakati na boljše čase, tako da smo se na sončno nedeljo odpravili na lov. Tim je bil bolan, zato je šel zraven le Filip.

Pri vodi sva se dobila z Juretom in se mu prepustila, da naju vodi s svojimi izkušnjami. Že takoj na začetku nama je pojasnil,

Sulec je meril »le« 54 centimetrov, a tudi če bi bil še 30 centimetrov daljši, ga ne bi mogla biti bolj vesela.

Sulec je prijel na penastega kaplja približno deset sekund po tem, ko sem ga prvič uporabil. Pred tem sem na isto mesto vrgel dve drugi vabi. Včasih se spleča biti vztrajen, potrebno pa je imeti tudi nekaj sreče.

Filip Tiberij v jesenski idili z 78 centimetrov dolgo ščuko. Da sva dvakrat ujela isto ribo, je izdala rdeča pika na njenem boku.

da lov na sulca ponavadi izgleda tako, da veliko hodiš, mečeš in malo ali nič uloviš. A se nisva ustrašila. Najprej smo pripravili nekaj vab, dve tudi izmerili, da sta daljši kot 10 centimetrov (kot velevalo pravila), in se odpravili v akcijo.

Prvi del nam ni prinesel uspeha, tako da smo se preselili po toku navzdol – od tolmana do tolmana bi lahko rekli. In Jure je imel prav – veliko hoje, še več metanja in malo oziroma nič uspeha. Čez čas smo prišli do novega tolmana, kjer sva bila s Filipom prva in še pred prvim metom videla velike, premikajoče se sence v vodi. »Glej, sulce,« sem zaklical Filipu. On jih je opazoval, jaz pa sem hitro vrgel vabo med njih. Ni trajalo dolgo, ko sva oba ostala brez prijema. Sulci so odšli, a naju vseeno navdali z upanjem, da nas danes morda čaka še kaj bolj zanimivega od hoje.

Nadaljevali smo pot do naslednjega prostora in nato naslednjega ter naprej. Na naslednjem ribiškem mestu sva se z Juretom usedla v travo in uživala v poznojesenskem soncu, Filip pa je imel več energije od naju in nadaljeval z metanjem. Medtem ko so meni

misli malo odtavale, je Jure rekel: »Glej ga, nekaj je ujel!« Res, palica v Filipovih rokah je bila ukrivljena in fant se je boril z veliko ribo. Kmalu smo ugotovili, da na trnku ni sulec, pač pa ščuka. Boj je trajal nekaj minut, nato pa je v tretjem poskusu riba le pristala v podmetalki. Veselje je bilo veliko, Filip pa je bil še veliko bolj navdušen po merjenju. »78 centimetrov, najdaljša ulovljena ščuka doslej v naši družini!« Lahko sva mu le čestitala za ta dosežek.

Ko je Filip ribo izpustil nazaj v vodo, sem pogledal, s čim jo je ujel – potezanka, delo člana naše ribiške družine. Spomnim se, da sem jo zjutraj meril, ali je daljša od 10 centimetrov, kot vabe za sulca tudi morajo biti. Na srečo je bila!

Kmalu za tem uspehom smo naredili premor za kosilo in z ribolovom nadaljevali nekaj ur kasneje. Postanki ob vodi so bili isti in ob tolmanu, kjer sva s Filipom dopoldne videla in splešila nekaj sulcev, sva tokrat z Juretom opazila enega. Približno pet metrov od naju je skoraj nepremično plaval sulec, ki sva ga na vsak način želela ujeti. Precej neverjetno se mi je zdelo, da sva

Filip z najinim prvim »snežnim« ulovom.

mu najrazličnejše vabe peljala le nekaj centimetrov stran od gobca, a ni želel zagrabit. Spomnim se, kako poln adrenalina sem bil v pričakovanju, da bom ujel prvega sulca v življenju, a ni nama bilo usojeno. Je bilo pa vseeno zelo lepo videti tako veliko ribo v vseeno precej majhnem vodotoku.

Naslednja postaja je bil prostor, kjer je nekaj ur nazaj Filip ujel ščuko. Tokrat sem jaz poskusil srečo. Ravno sem spraševal Jureta – ki se na ribe spozna mnogo bolj od mene –, ali morda ve, kako dolgo riba potrebuje, da si opomore od tega, da je bila ulovljena, preden znova napade. In v tistem trenutku je senca v vodi počasi in zelo previdno zgrabila mojo vabo. Prijem je bil zelo previden, tako da ribe nisem ujel. Hitro sem zamenjal vabo, pomislil, da bi uporabil isto potezanko kot zjutraj Filip, a sem raje uporabil drugo, precej večjo potezanko. Nekajkrat sem vrgel, ko se je senca znova približala in tokrat zgrabila malo hitreje. Na istem mestu je ven prišla – ista riba! Poleg tega, da je bila ujeta na istem mestu, bila enako dolga, je imela na boku rdečo piko, tako kot dopoldne. Odgovor na svoje vprašanje glede tega, koliko potrebuje riba, da »pride k sebi« po tem, ko je bila ujeta, sem dobil takoj, ko sem ga izrekel – pet ur je dovolj. Filip jo je namreč ujel ob pol enih, jaz ob pol šestih. Dan je bil lepo zaokrožen in imeli smo precej posebno zgodbo ter motiv za nov »povratek«.

Kmalu za tem se je začelo novembrsko deževje, nato še decembr-

Na manjšo potezanko je ščuko ujel Filip, na večjo vabo pa pet ur kasneje še jaz. Luka, član RD, je naredil manjšo potezanko, večjo pa sem med spomladanskim zaprtjem naročil iz tujine za veliko več denarja. Več ne pomeni vedno tudi bolje, preganjanje dolgčasa z internetom in kreditno kartico pa je lahko precej draga zadeva.

ski sneg in minil je dober mesec, da smo se zopet vrnili na ribolov. Nekaj dni po prvem obilnejšem sneženju sva s Filipom prišla nazaj na stara mesta in zopet poskusila svojo srečo. Voda je bila precej višja, tako da je bila izkušnja drugačna. Lovila sva v soboto zjutraj, snežilo pa je v sredo zvečer. A vseeno sva le sledila stopinjam, ki jih je pustil že ribič pred nama. Na enem od izbranih lovišč sem najprej nekaj minut lovil z voblerjem, nato pa Filipu naročil, da izbere silikonsko vabo – izbral je ognjeno rumeno rdečo (ta kombinacija je njuna najljubša – Tim vedno znova omenja, kje sem izgubil njegovo najljubšo vabo, ki je bila prav takih barv). Na istih mestih kot prej z voblerjem sem poskusil še s silikonom. Potem pa sem se spomnil, da imamo še skrivno orožje – penastega kaplja, ki nam ga je podaril Jure. Mi trije še nikoli nismo lovili s to vabo, smo pa slišali, da so pri sulcih precej zaželeni. Prvi met je šel v isto smer kot prej drugi dve vabi. Kapelj je bil v vodi največ 10 sekund, ko sem začutil, da navijanje ne gre zlahka. Nisem bil povsem prepričan, ali nisem morda ujel kakšne veje ali kake druge ovire, toda ker se je palica nekajkrat

Pet ur kasneje še jaz z najino ščuko. Ribca je morala biti precej lačna, a videti je lepo rejena. Si pa po novem s Filipom deliva družinski rekord.

zatresla, sem zaklical Filipu: »Imava jo, riba je! Pripravi podmetalko!« Ni minilo dolgo, ko je bil sulec v njej. Prvi »pravi« sulec, ki smo ga ujeli!

Očitno je bila riba pripravljena, da zagrabi, le pravo vabo ji je bilo treba ponuditi – moj prvi met kaplja v življenju je bil res neverjetno uspešen. In to že po desetih sekundah. Sulec je v dolžino meril dobrega pol metra, v bistvu še mladič, a tudi če bi bil še enkrat daljši, ga ne bi mogla biti bolj vesela! Kar nekaj stvari se je takrat prvič zgodilo za nas tri – prvič smo uporabljali to vabo, prvič ujeli večjega sulca (Tim je pred nekaj meseci dobil dolgega 15 centimetrov) in prvič lovili na snegu! Precej novih izkušenj torej.

Nad sulcem sva bila navdušena, saj je že na otip precej drugačen od belic, ki jih lovimo ponavadi. Ko je Filip ribo po fotografiranju s pomočjo podmetanke spustil nazaj v vodo, sva nadaljevala svojo pot. Sledila sva stopinjam v snegu do naslednjega ribolovnega mesta in naprej. Verjetno mi ni treba izpostavljati, da sva lovila le še na penastega kaplja. Kasneje se je izkazalo, da je bila to najina edina riba dneva, a bila je povsem dovolj, da nama je zelo polepšala vikend.

Spomnim se, da sem v mlajših letih s koncem poletja nehal ribariti in nadaljeval šele pozno v naslednji pomladi. Sedaj pa s fantoma počasi raziskujemo tudi radosti in možnosti zimskega ribolova, ki ga do sedaj še nismo poznali.

Blaž Dominik

MUHARJENJE Z MOKRIMI MUHAMI (2. del)

Pri muharjenju s to vrsto muh ni treba popravljati loka na muharski vrvici, ki ga ustvarja različno hiter vodni tok. Važno je le, da ste v neposrednem stiku s koncem trnice, na katero je pritrjena vaša muha. Ali jo imate napeto ali pa le opazujete konec muharske vrvice; ta vam bo prijem ribe nakazala s hitrim premikom.

Pri lovu z letečinkami nisem čisto prepričan, ali ribe zamenjujejo to vrsto muh za ribje mladice ali za ličinke vodnih žuželk, ki se s trzajočim zvijanjem telesa poskušajo prebiti na vodno površino. Ker naše muhe nimajo zametkov kril, so z vseh strani enake, ko se gibljejo skozi vodo in jih vlečemo, se dolge mike stisnejo ob njihov trupek, zato so podobne majhnim ribjim mladim. Kakorkoli že, v obeh primerih so te muhe zelo uspešne – bodite prepričani o tem!

Večina muharjev vodi svoje mokre posnetke prehitro. Zavedati se morate, da so ličinke žuželk, ki jih poskušamo oponašati, počasne, v bistvu malo hitreje od vodnega toka, v katerem plavajo. Zato poskušajte voditi svoje posnetke preko toka čim počasneje, vsekakor ne s hitrimi potegi.

Kot že omenjeno, uporabljajte preverjene metode lova. Svojo muho predložite meter ali dva pred ribo, ki jo vidite, ali pred krog, ki ga je naredila. Nato naredite premet muharske vrvice po toku in ko mislite, da je muha priplavala v vidno polje ribe, naredite počasen gib z vrhom vaše muharske palice navzgor. Muha bo zaplavala proti površini, mike se bodo stisnile ob trupek in sledil bo močan prijem.

Z letečinkami lahko lovite na različne načine. Ugotovili smo že, da so izredno učinkoviti vzorci, ko posnemajo ličinke enodnevnice, vendar so prav tako uspešni pri posnemanju ločnic, v stadiju vzpenjačev pa tudi ličink dvokrilcev. Osebnim imam rad to vrsto muh zaradi njihove vsestranskosti, zlasti ker posnemajo različne faze pri razvoju različnih vodnih žuželk. Večina njihovega uspeha temelji ravno na tej vsestranskosti uporabe.

Razmišljanja o letečinkah

V primerjavi z ostalimi vrstami muh lahko letečinke obravnavamo kot katerokoli običajno suho muho ali ličinko, vendar s tem, ko te muhe plavajo preko toka in skozenj, dosežejo svoje nenadkriljivo delovanje in namen. Predvsem so letečinke odlične za pokrivanje velikega področja vodotoka. S počasnim vodenjem muhe čez tok pokrijemo veliko področje in tako pri vsakem metu našo muho predstavimo večjemu številu rib kot z ostalimi posnetki. Bodo trenutki, ko bo ta tehnika delovala sanjsko, in bo čas, ko bomo morali spremeniti svoj način muharjenja, vendar je ravno to učenje učinkovitosti in nadzora muharske vrvice – s tem ko jo pravilno vodimo – izjemno pomembno tudi za vse ostale načine muharjenja z mokrimi muhami. Obstajata dve značilni vrsti mokrih muh: pajki (*angl.* Spiders) in letečinke (*angl.* Fymphs). Pajki posnemajo katerokoli aktivno ličinko žuželke in so zato zelo učinkoviti. Uspešni so tudi takrat, kadar je zelo malo (ali nič) aktivnosti žuželk na površini.

Imajo daljše mehke mike, kot je to običajno pri letečinkah, kar zagotavlja, da bo muha med plavanjem v toku imela veliko gibanja z malo truda. Mehke mike pajkcev je mogoče tudi namazati s sredstvi za plavnost in z njimi loviti kot s suho muho na površini. Pri ribolovu na ta način so zelo pogosti močni odzivi rib, saj s svojo podobo učinkovito posnemajo odlaganje jajčec ločnic na površino vode. Letečinke pa so križanci med suho muho, ličinko in mokro muho. Z letečinkami lahko lovite na vse tri različne načine (suho, ličinko in mokro muho). Osebnim imam rad letečinke prav zaradi te njihove vsestranskosti, zlasti ker lahko posnemamo odrasle in nastajajoče faze pri razvoju žuželk.

Načini lova

Katere so ključne stvari, ki so pomembne, da se ribe zapodijo za ponujeno letečinko? Obstaja sicer veliko spremenljivk, ki lahko pogojujejo, kako svojo muho najboljše predložite ribi. Tri pravila, ki se jih morate držati, so temelj za uspeh med ribolovom. To so:

Hitrejša ko je voda, bolj dolvodno mora biti naša muha. S tem ohranite pravilno premikanje muhe in muharske vrvice v čim bolj ravni liniji. Namen je pravilno premikanje muhe skozi tok, namesto da bi kot mrtva visela na

koncu vaše trnice. Pri tem poskusite imeti celotno dolžino vrvice napeto. Če imamo napeti predvrnico in muharsko vrvico, lahko začetimo vsak dotik ali prijem, ki ga riba naredi, ko prestreže muho. Če bi preprosto vrgli vrvico naravnost čez reko brez resnih premetov in popravkov na vodni tok, ne bi nikoli imeli ravne linije. Muha bi se začela gibati prehitro zaradi vlečenja muharske vrvice, ki bi delala lok, in zato ne bi imeli odziva pri ribah. Drugače je pri ribolovu v počasnejših, enakomernejših tokovih – lahko rečemo, da je ravno nasprotno. Čim počasnejši je tok, bolj pravokoten mora biti vaš met glede na vaše stojišče, da z vsako prezentacijo pokrijemo čim več vode. Lahko bi vrgli našo muharsko vrvico v smeri navzdol in verjetno našli kako ribo, vendar ne bi pokrili toliko vode. Olajšajte si delo in se prepričajte, da uporabljate ustrezne ribolovne kote, da vodo čim bolj učinkovito prelopite.

Z letečinkami in pajki morate loviti v mirnejši vodi in kolikor se da počasi ter obenem nadzorovati njihovo pot skozi vodo. Ribam to omogoči, da lažje najdejo muho, obenem pa tako bolje posnemate gibanje prave ličinke ali vzpenjača, ki se je ločil od dna in se trudi priti na površino. Zaupajte mi, ko rečem, da samo čakanje, da se bo kaj zgodilo – brez opazovanja in prilagajanja dogajanju –, ni učinkovit način za lov z letečinkami.

Uporabljajte določeno dolžino vaše muharske vrvice. Če lovite na slepo, to pomeni, da pokrijete čim večjo površino, kadar rib ni videti na površini, da bi vam same pokazale, kje se nahajajo. Takrat morate vodo prečesati z enako dolžino vrvice. To je še en način za zagotavljanje uspeha z letečinko, saj če vodo temeljito prečesate, boste svojo muho predstavili več ribam, kot si mislite. Če se omejite na določeno dolžino muharske vrvice, vam ne bo treba skrbeti, da pred seboj ne boste pokrili vseh potencialnih ležišč, na katerih se skrivajo ribe. Imejte v mislih tudi naslednja nasveta, ki ju morate upoštevati pri tem. Če lovite v res hitri vodi, ki je polna žepov (predel za skalo ali vdolbina), morate loviti s kratko dolžino vrvice, saj tako zagotovite najboljše pokritost in preglednost, kaj ste prelovili in česa ne. Pri ribolovu v tovrstni vodi vam bo zadoščala še najkrajša dolžina muharske vrvice. Meni se včasih dogaja, da lovim že samo z zelo dolgo predvrnico, če ne samo s trnico in letečinko na res kratki razdalji v manjših vodotokih. To mi omogoča najboljši nadzor nad svojo vrvico, vodenjem muhe, kar mi seveda omogoča lažje zaznavanje prijema. Na jezerih ali večjih rekah boste želeli povečati dolžino muharske vrvice, da bi vodo temeljito prečesali. Vendar pa za naše reke ne potrebujete več kot 10 metrov dolžine muharske vrvice. Raje uporabite svoje noge, da pokrijete in prelopite večjo površino; s tem boste poskrbeli, da muho predstavite čim bolj dosledno, pravilno in učinkovito.

Povzetek

Dosledna uporaba mehkopernih letečink, skupaj z muharjenjem s suhimi muhami, vam bo olajšala vaše poznavanje vode in pomagala pri predstavitvenih sposobnostih vaše muhe in samega muharskega meta.

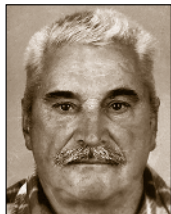
Upam, da bo tale »mali esej« še bolj razširil vaše muharsko znanje, vas navdušil za uporabo letečink in vam dal navdih, da se sami preizkušate v svetu lova na najlepše predstavnice vodnega kraljestva. Letečinke so nekoč delale za naše predhodnike v muharjenju in so še vedno zelo uspešne na vseh naših vodah. V minulih desetletjih so se te mehkoperne kreacije izkazale kot najbolj uspešne muhe, kar jih je bilo kdajkoli ustvarjenih. Zato si naredite uslugo in jih, kot sem napisal že v uvodu, zvežite nekaj za svojo naslednjo ribolovno avanturo.

Nekateri muharji se skoraj religiozno odločajo le o tem, ali bodo lovili s suho muho ali ličinko. Po mojem mnenju sta učinkoviti obe tehniki, ta z letečinkami pa pokriva obe. Dopustite si, da vodostaj, trenutna aktivnost žuželk in vedenje rib narekujejo vaš pristop k načinom muharjenja in reki. Želim vam dober prijem, kjerkoli že boste namakali svoje muhe.

Vladimir Mikec

Andrej Žitnik

(1941–2021)

Po zaključku življenjske poti ostane spomin na človeka, prijatelja in ribiča. Meseca oktobra nas je presenetila in še bolj prizadela žalostna novica, da je naše vrste za vedno zapustil dolgoletni član Andrej Žitnik.

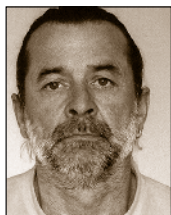
Andrej je odraščal v Dravinjski dolini z reko Dravinjo, čisto, bistro in bogato z ribami. Bil je velik ribiški navdušenec. V RD Slovenska Bistrica se je vpisal že leta 1977. Ribiči smo vedeli, da smo medse sprejeli prijatelja, marljivega človeka, ki je bil vselej pripravljen priskočiti na pomoč.

Svoj prosti čas je preživljal s prijatelji ribiči, kjer je ribaril na njemu dragi reki Dravinji in ribniku Jernejček. Pri gradnji tega ribnika se je izjemno angažiral s svojim prostovoljnim delom v korist naš ribičev. S svojim strokovnim delom in znanjem je aktivno sodeloval pri razvoju ribištva v Dravinjski dolini. Bil je velik zagovornik ohranjanja narave, predvsem pa se je zavzemal za čistost naših rek in potokov, saj se je zavedal, da bomo le na ta način ohranili življenje v naših vodah. Za svoje požrtvovalno delo v ribiški družini je prejel znak za ribiške zasluge ter red za ribiške zasluge III., II. in I. stopnje. Pred petimi leti pa mu je RD Slovenska Bistrica za njegovo nesebično delo podelila priznanje »Zaslužni član RD«.

Naš Andrej je bil vedno nasmejan, poln pozitivne energije, ribiči smo se v njegovi družbi počutili zaželeni, zato ga bomo zelo pogrešali. Odšel je potihoma, brez slovesa, nenadoma ... Dragega Andreja bomo kot vedrega in dobrega prijatelja ohranili v lepem in spoštljivem spominu.

*Ribiči RD Slovenska Bistrica***Iztok Kopač**

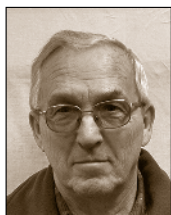
(1961–2021)

V avgustu nas je nepričakovano zapustil dolgoletni član RD Žiri Izток Kopač. Ribiški družini Žiri se je pridružil leta 2002. Neizmerna ljubezen do narave in ribištva ga je vodila v aktivno udeležbo pri številnih dejavnostih ribiške družine, za kar smo mu iskreno hvaležni. Ohranili ga bomo v lepem in trajnem spominu.

*RD Žiri***Jože Majerle**

(1943–2021)

Spominjali se ga bomo kot poštenega in vestnega ribiča ter velikega ljubitelja narave. Hvaležni smo mu za vso gostoljubnost in prijaznost, ki smo ju bili deležni v njegovi družbi. Ohranili ga bomo v trajnem in spoštljivem spominu.

*RD Cerknica***Miro Milčinič**

(1939–2022)

Slovenskim ribičem sporočamo žalostno vest, da nas je v začetku letošnjega leta, tiho in nepričakovano, zapustil naš prijatelj in ribištvo predani član RD Metlika, Miro Milčinič. V naše vrste se je včlanil leta 1976, ribiški izpit opravil leta 1989. Jubilejno listino za 40 let članstva je dobil 26. 2. 2017.

Miro je rad ribaril na reki Kolpi, najraje velike some. Za klene je imel vedno na zalogi češnje, s katerimi jih je privabil na svoj trnek. Prav rad je prihajal na družinska srečanja in tekmovanja v lovu rib s plovcem, tudi v letu 2021 se nam je vselej pridružil, kljub že prisotnim bolečinam. Ob teh

priložnostih nam je rad z velikim veseljem pripovedoval, kako je njegova generacija včasih ribarila, se družila in bila uspešna v lovu kapitalnih rib. Ko je lani na naših srečanjih opazoval nov način ribolova in pribor, se nam ni pustil pregovoriti, da bi poskusil tudi sam.

Nekoč davno je bilo zapisano, da noben človek ni otok, ampak je del celine; zato je ob smrti vsakega človeka tudi človeštva manj in s tem vsakega od nas. Tako tudi mi trenutka mučnega slovesa nismo občutili zgolj kot izgubo nam dragega prijatelja, ampak je skupaj z Mirom odšel tudi delček nas, ki smo ga imeli radi.

*RD Metlika***Antun Bačić**

(1946–2021)

Pobratinstvo moža in reke. Takšna bi bila najkrajša oznaka Antuna Bačića, ribiča od nog do glave, od malega do poznih, zrelih let. Več kot pet desetletij je preživel v Laškem. Član RD Laško je bil od leta 1974 naprej, vrsto let predsednik, zadnje desetletje je bil njen častni član. Vrsto let je aktivno deloval v ZRD Celje in RZS. Zaslužen je bil za razvoj športnega in vzrejnega ribištva v RD Laško. Na tekmovalnih v lovu rib s plovcem je dosegal zelo dobre rezultate. Kot pomočnik slovenske reprezentance se je udeležil svetovnega prvenstva v Zagrebu. Kot veteran je še v zelo zrelih letih tekmoval v državni ligi ribičev veteranov.

Sodeloval je pri peki rib za Pivo in cvetje, njegova zamisel je peka rib na jurklostrski način. Pokušina rib ob božiču, kot ji je rekel, pa je bila mnogo več kot le to, saj so se ljudje rib najedli do sitega in jih niso le zastoj okušali. Dolge vrste čakajočih na svojo porcijo rib in prej še ribje čorbe so se ob tej priložnosti vile vsako leto. Vse zato, kot je razlagal, da bi se sokrajanom oddolžili za potrpežljivost in bi ribiči tisto, kar vzamejo iz vode, delili z njimi. In v to početje je znal spretno vključiti številne tovarise iz ribiške družine, da so za tak dogodek nalovili, očistili in pripravili goro rib.

To je le nekaj ključnih oznak za Antuna Bačića, za katerega bi mirno smeli uporabiti opis Hemingwayevega Starca in morja. Bil je borec širokih obzorij, boj z naravo oziroma ribo pa je bil zanj pravzaprav najlažji, a obenem najpomembnejši, pa tudi vzrok in povod za vse druge. In ti drugi so bili zanj veliko hušji, še posebej zato, ker je bil vajen odpirati več bojišč hkrati. Vse zato, da bi vodni živelj v rekah, posebej v Savinji, imel bolj spodobno mesto v našem dojemanju ribištva, ribičije, okolja in narave.

Res, bil je zagret borec za pravice rib in vsega, kar je bilo v vodi in ob njej. RIBE je zelo dobro poznal, poznal pa je tudi vse ključne osebe v naši državi, ki so se ukvarjale z ribištvo, če pa bi se spominjali še prejšnje države, pa tudi širše. Še več: njegov zasebni telefonski imenik je vseboval telefonske številke vseh, ki so bili kakorkoli povezani z ribami. In ko je bilo treba, je klical najbolj pristojnega za problem, ki je bil povezan z vodo in ribami. Za ribištvo in ribe mu nikoli ni bilo žal časa, pa če je šlo za iskanje kakega dokumenta v arhivu ribiške družine, pouk ribiškega pripravnika – bil je mentor številnim –, ali pa za pogovor z ministrom, če bi tekel pogovor o ribah.

Prav zaradi tolikšne predanosti ribičiji je tudi seznan priznanj, ki jih je s tega področja zato tudi dobil, zelo dolg, saj je dobil prav vsa priznanja, ki jih ta organizacija podeljuje svojim, tudi najbolj prizadevnim in zaslužnim članom.

Najbolj vesel je bil vendarle občinskega srebrnega grba, ki ga je dobil leta 2015, rekoč, da širša javnost v kraju, kamor se je preselil pred mnogimi leti, njegovo delo in delo ribičev vendarle spoštuje in ceni.

Zagotovo je bil zanimiv človek. Preprost, nešolan, kot je sam rad rekel, vendar človek, ki je imel, vsaj v svojih najboljših letih, dober spomin za ljudi, datume in dogodke. Dobro je znal tudi »zlagati« dejstva enega ob drugem, vedno tako, da je bil redosled videti logičen. Četudi je kakšno razlago zakonodaje razumel po svoje, je bilo zanj pomembno, da imata od početja korist vodni živelj in domača RD.

Odrasel je v preprosti, številčni medžimurski družini. Ko se je vojna vihra že poglobila (rojen leta 1946), se je kot komaj štirinajstleten mladenič odpravil v širni svet, najprej v Slovenijo, nato pa Nemčijo. Gnal ga je nemirni duh raziskovalca, ki ni okleval pred spoznavanjem tuje dežele, ljudi, jezika in tam trdo delati. Vse zato, da bi svoji družini spletel udobno in toplo gnezdo. In ga tudi je: nekaj več kot dvajsetletnik si je sam, s svojimi rokami, zgradil prostorno domovanje na vzpetinici na robu Laškega. Ob delu za ljubi kruhek je prevzemal najodgovornejše naloge in funkcije v ribiški organizaciji, tako v matični družini v Laškem, na Celjskem in tudi na slovenski ravni. Veljal je za doslednega in strogega, neusmiljenega kritika vseh, ki niso razumeli zakonov narave in njenih pravil. Predvsem takih, ki so zavestno kršili, kar je bilo naravi prijazno. Marsikaterega kmeta, ki je – nevede ali zavestno – iz kakšne traktorske prikolice spustil gnojnico v potok, je tako po njegovi zaslugi doletela konkretna kazen. Pri njem okrog takih nečednosti ni bilo pogajanj. Sicer pa je bil vedno za sodelovanje in ustvarjanje. Ustvarjanje je pomenilo zgraditi, obnoviti kakšne prostore za dobro ribičije in ribištva.

Sodeloval je z drugimi in tako je mnogo let potekalo pobratenje z ribiško družino iz Zgorja (ob Savi) in z rodnim Ludbregom, pa z Novim Marofom. Takšna pobratinstva so se mu zdela izjemno pomembna, saj je dobro vedel, da je v slogi moč in da lahko ribiči le skupaj dopovedo odločevalcem, da so Drava, Savinja, Sava in druge naše reke ter njihovi pritoki naša skupna skrb in danost.

Njegov nemirni in ustvarjalni duh pa tudi v zrelih letih ni miroval. Tudi ko se je svet začel vrteti drugače, hitreje, ko ribiški podmladek ni bil več pripravljen desetine ur preživeti ob rekah in ribnikih, ob ribiškem domu na Marofu ali pri prenovi prostorov društva v središču mesta; to je bilo zaradi službenih obveznosti, preutrujenosti in tudi zato, ker za to niso več čutili potrebe. Ko je Antun Bačić pred leti resneje zbolel, se je moral posloviti od vsega odločanja v ribiški družini, kar mu ni bilo lahko sprejeti. Bolezni so postajale vse močnejše, jemalo so mu vse več moči, volje in spomin.

Svet in ljudje, ki smo ga poznali, pa smo zanj postajali vse bolj oddaljeni, kot odmev, ki se ga je vedno težje spomniti in razporediti v ustrezen predalček.

Odšel je novembra lani, nekaj dni zatem, ko je dopolnil svoj 75. rojstni dan. Tja, kjer je svet drugačen, bolj naklonjen naravi, če že ni lepši ...

Boža Herek

IZ KUHARSKE BELEŽKE GOJKA ŠKORIČA

RIBJI RAŽNJIČI Z JOGURTOM IN RIBA PO KATALONSKO

Gojko Škorič tokrat bralcem glasila Ribič priporoča dve okusni ribji jedi: ribje ražnjiče z jogurtom in ribo po katalonsko. V preteklih številka glasila ste lahko spoznali že več načinov priprave ribjih ražnjičev, tokrat jih je Gojko pripravil s polivko iz grškega jogurta ter mešanice začimb in limonine lupine. Druga jed prihaja iz Španije, iz Katalonije.

Ribji ražnjiči z jogurtom

Za pripravo jedi za 4 osebe potrebujemo:

- 80 dag ribjih filejev (amur, krap, som, ščuka)
- 0,5 l grškega jogurta
- 20 dag moke
- 1 neškropljeno limono (lupina in sok)
- mlete začimbe (koriander, kumina, kurkuma, dimljena paprika)
- sol
- poper

Ribje fileje narežemo na večje kose, jih posolimo, popramo in pokapamo z limoninim sokom. V hladilniku jih mariniramo od 30 minut do ene ure. Mešanico začimb in limonine lupine stresemo v jogurt in dobro premešamo. Kose rib povaljamo v moki in nabodemo na palčke. Potem jih z obeh strani pomočimo v jogurtu z začimbami in spečemo. Zraven postrežemo jogurtovo omako, lahko pa tudi kakšno drugo, npr. tatarsko omako.

Ob jedi postrežemo kuhano ali na žaru pečeno zelenjavo. Ob jedi priporočamo belo suho vino, zelo primeren je zelen.

- 1 limono
- 2 dl belega suhega vina
- 2 dl ribje osnove
- 20 dag moke
- 10 dag masla
- 1 dl oljčnega olja
- mleto papriko po okusu
- vejica rožmarina
- sol
- poper

Riba po katalonsko

Ribji ražnjiči z jogurtom

Riba po katalonsko

Za pripravo jedi za 4 osebe potrebujemo:

- 1,2 kg rib (amur, ščuka, som), narezanih na kotlete
- 5 dag česna
- 20 do 25 dag olupljenega paradižnika
- šopek peteršilja

Jed prihaja iz Španije, Katalonije. Ribje kotlete posolimo in pokapamo z limoninim sokom. V hladilniku jih mariniramo od 30 minut do ene ure. V možnar damo nasekljan peteršilj in česen, narezan olupljen paradižnik, mleto papriko in poper. Vse dobro stremo, da dobimo pesto.

V ponev damo oljčno olje in maslo, ki ju segrejemo. Na segreto olje in maslo damo pesto, malo podušimo ter dodamo še belo vino in ribjo osnovo. Pokuhamo, da se tekočina zgosti, dodamo še vejico rožmarina.

Ribje kotlete povaljamo v moki in jih damo v omako. Kuhamo še 15 do 20 minut. Po potrebi še posolimo in popopravimo. Zraven postrežemo polento ali rezance.

Ob jedi lahko postrežemo belo suho vino, lahko pa tudi suh rose ali lažje rdeče suho vino.

Recepte pripravil: Gojko Škorič
Zapisal: Borut Jerše

Zimska pravljica na Savi Bohinjki. Foto: S. Perrone